E. W. Bushby,
Regiae Scholae Salopiensis
umnus.
Feby 15th 1849.

GRÆCÆ GRAMMATICÆ

INSTITUTIO PRIMA.

RUDIMENTIS ETONENSIBUS

QUANTULUM POTUIT IMMUTATIS

SYNTAXIN ET APPENDICEM

DE SUO ADDIDIT

BENJAMIN HALL KENNEDY, S.T.P.

EDITIO SECUNDA.

José Antonio de Carvalho Monteiro
Lisboa 9 de Fevereiro de 1872

LONDINI:

VENEUNT APUD

LONGMAN, BROWN, GREEN, ET T. & W. LONGMAN,

PATERNOSTER ROW.

MDCCCXLVIII.

LONDINI :
Excuderunt SPOTTISWOODE et SHAW,
New-street-Square.

PRÆFATIO.

Si quis a me quærat, ad hunc libellum concinnandum quid me impulerit, respondeam, illud in primis, quod pueris in manus tradendam censuerim Syntaxin Græcam, ad exemplar Latinæ nostræ, quantum ejus fieri potuerit, conformatam. Ad Etymologiam quod attinet, vestigiis inhæsi Rudimentorum Etonensium, respectu etiam habito libri Wordsworthiani. In hac parte quæ immutavi perpauca sunt: unum illum monendum videtur, quod Substantivorum Declinationes ad normam omnium, quæ optimæ exstant, Grammaticarum, tripartitas exhibui.

Salopiæ, Id. Sextil. A. S. MDCCCXLVII.

Prodit Editio Secunda Appendice aucta et adornata, cujus ea ratio est, ut, principiis etymologicis paullo altius repetitis, ne quid in hoc libello jam desideretur ad usum tironum nostratium, eorum saltem, qui in ludis litterariis infra summates sedent.

Salopiæ, Id. Mai. A. S. MDCCCXLVIII

GRÆCÆ GRAMMATICÆ

INSTITUTIO PRIMA.

LITERÆ.

§ 1. Literæ apud Græcos sunt viginti quatuor.

Figura.	Nomen.	Potestas.
Α α	Alpha	a
Β β ϐ	Beta	b
Γ γ	Gamma	g (ng), *sequente* γ, κ, ξ, χ
Δ δ	Delta	d
Ε ε	Epsilon	e breve
Ζ ζ ϛ	Zeta	z
Η η	Eta	e longum
Θ θ ϑ	Theta	th
Ι ι	Iota	i
Κ κ	Kappa	k,
Λ λ	Lambda	l
Μ μ	Mu	m
Ν ν	Nu	n
Ξ ξ	Xi	x
Ο ο	Omicron	o breve
Π π ϖ	Pi	p
Ρ ρ ϱ	Rho	r, rh
Σ σ ς	Sigma	s
Τ τ ͳ	Tau	t
Υ υ	Upsilon	u, y
Φ φ	Phi	ph
Χ χ	Chi	ch
Ψ ψ	Psi	ps
Ω ω	Omega	o longum

§ 2. LITERÆ dividuntur in Vocales et Consonantes.

Septem sunt Vocales, *α, ε, η, ι, ο, υ, ω*.
Reliquæ septendecim sunt Consonantes.

VOCALES	Breves, - - -	*ε, ο*.
	Longæ, - - -	*η, ω*.
	Ancipites, - -	*α, ι, υ*.

DIPHTHONGI sunt duodecim:

Sex propriæ,—*αι, αυ, ει, ευ, οι, ου*.
Sex impropriæ,—*ᾳ, ῃ, ῳ, ηυ, υι, ωυ*.

CONSONANTES sunt trium generum: Mutæ, Duplices, et Liquidæ.

Mutæ sunt novem, quæ dividuntur in

Tenues, - -	*π, κ, τ*.
Medias, - -	*β, γ, δ*.
Aspiratas -	*φ, χ, θ*.

Cognatæ potestatis sunt:

Labiales vel P-soni - -	*π, β, φ*.
Gutturales vel K-soni -	*κ, γ, χ*.
Linguales vel T-soni - -	*τ, δ, θ*.

Duplices sunt *ζ* (ex *σδ*), *ξ* (ex *κs, γs, χs*), *ψ* (ex *πs, βs, φs*).

Liquidæ sunt *λ, μ, ν, ρ*, quibus adde *s*, literam sibilantem.

NOTÆ.

§ 3. ACCENTUS sunt tres: acutus [ˊ], gravis [ˋ], circumflexus [ˆ].

Acutus habet locum in ultima syllaba, penultima, et antepenultima.

Gravis tantum in ultima signatur; sed in omni syllaba intelligitur, in qua nullus est accentus.

Circumflexus, ex acuto et gravi compositus [ˆ˜], in ultima et penultima.

§ 4. Spiritus duo sunt: lenis [᾿], asper [῾].

Omnis vox incipiens a vocali vel diphthongo spiritum lenem aut asperum accipit in principio: ut *ὄρος, mons; ὅρος, terminus;* qui in diphthongo super posteriore vocali appingitur, ut *αὐτὸς, ipse; οὗτος, hic.*

Omnes voces incipientes ab *υ* vel *ρ* aspirantur: ut *ὕδωρ, aqua; ῥῆμα, verbum.* Sed si in medio *ρ* geminetur, prius levigatur, alterum aspiratur: ut *ἔῤ-ῥωσο, vale.*

§ 5. Apostrophus est nota elisæ vocalis in fine dictionis ob vocalem in initio proximæ dictionis sequentem, ut *κατ' αὐτὸν,* pro *κατὰ αὐτόν.*

Si sequens vocalis aspiratur, mutantur tenues præcedentes in aspiratas: ut *ἀφ' ἡμῶν,* pro *ἀπὸ ἡμῶν, τίφθ' οὕτω,* pro *τίπτε οὕτω.*

---

§ 6. PARTES ORATIONIS

Partes orationis sunt octo,

Nomen Substantivum, Nomen Adjectivum, Pronomen cum Articulo, Verbum,	} Declinabiles.
Adverbium, Præpositio, Conjunctio, Interjectio,	} Indeclinabiles.

§ 7. Declinabilibus NUMERI sunt tres:

Singularis, Dualis, Pluralis:

CASUS, præterquam Verbis, quibus nulli sunt, quinque: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus, Vocativus:

GENERA tria:

Masculinum, Femininum, Neutrum.

---

8. ARTICULUS ὁ, ἡ, τὸ (Anglice "*the*,") sic declinatur:

	Sing.			*Dual.*				*Plural.*		
	M.	F.	N.	M.	F.	N.		M.	F.	N.
N.	ὁ	ἡ	τὸ		N. A.		N.	οἱ	αἱ	τὰ
G.	τοῦ	τῆς	τοῦ	τὼ	τὰ	τὼ	G.	τῶν	τῶν	τῶν
D.	τῷ	τῇ	τῷ		G. D.		D.	τοῖς	ταῖς	τοῖς
A.	τὸν	τὴν	τὸ	τοῖν	ταῖν	τοῖν	A.	τοὺς	τὰς	τά.

NOMINA *SUBSTANTIVA.*

§ 9. Declinationes Substantivorum sunt tres: quarum

Duo priores sunt parisyllabicæ; *i. e.* non crescentes genitivo: tertia vero est imparisyllabica; *i. e.* genitivo crescens.

Regulæ Generales.

Neutra omnia similes habent Nominativum, Accusativum, et Vocativum, per omnes Numeros.

Genitivus pluralis semper desinit in ων.

Dativus Singularis ι finalem literam habet, quæ subscribi plerumque solet.

Prima Declinatio.

§ 10. Prima Declinatio quatuor habet terminationes, *as* et *ης*, generis masculini; ut ὁ ταμίας, *dispensator*; ὁ κριτὴς, *judex*: *a* et *η* generis feminini; ut ἡ μοῦσα, *musa*; ἡ τιμὴ, *honos*.

Masculina.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. ταμί-ας	N. A. V. ταμί-α	N. V. ταμί-αι
G. ταμί-ου	G. D. ταμί-αιν	G. ταμι-ῶν
D. ταμί-ᾳ		D. ταμί-αις
A. ταμί-αν		A. ταμί-ας.
V. ταμί-α		

Vocativus Singularis Nominum Masculinorum hujus Declinationis formatur a Nominativo abjiciendo *s*.

Excipiuntur

1. Nomina in *της*· ut κριτὴς, *judex*; μητιέτης, *consiliarius*;
2. Gentilia in *ης*· ut Σκύθης, *Scytha*;
3. Composita a πωλῶ, *vendo*; μετρῶ, *metior*; τρίβω, *tero*: ut παιδοτρίβης, *lanista*;

quæ formant Vocativum in *a* brevi.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. κριτ-ὴς	N. A. V. κριτ-ὰ	N. V. κριτ-αὶ
G. κριτ-οῦ	G. D. κριτ-αῖν	G. κριτ-ῶν
D. κριτ-ῇ		D. κριτ-αῖς
A. κριτ-ὴν		A. κριτ-άς.
V. κριτ-ὰ		

Feminina.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. V. μοῦσ-α	N. A. V. μούσ-α	N. V. μοῦσ-αι
G. μούσ-ης	G. D. μούσ-αιν	G. μουσ-ῶν
D. μούσ-ῃ		D. μούσ-αις
A. μοῦσ-αν		A. μούσ-ας

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. V. *τιμ-ὴ*	N. A. V. *τιμ-ὰ*	N. V. *τιμ-αὶ*
G. *τιμ-ῆς*	G. D. *τιμ-αῖν*	G. *τιμ-ῶν*
D. *τιμ-ῇ*		D. *τιμ-αῖς*
A. *τιμ-ὴν*		A. *τιμ-άς.*

Finita in *ρα* et *α* purum faciunt genitivum in *ας*, et dativum in *ᾳ*· ut *ἡμέρ-α*, *dies*, G. *ἡμέρ-ας*, D. *ἡμέρ-ᾳ*· *φιλί-α*, *amicitia*, G. *φιλί-ας*, D. *φιλί-ᾳ*.

Litera pura dicitur, cui vocalis vel diphthongus proxime præcedit.

Secunda Declinatio.

§ 11. Secunda Declinatio vulgata duas habet terminationes *ος* et *ον*· *ος* masculini et feminini generis; ut *ὁ λόγος*, *sermo*; *ἡ νόσος*, *morbus*: et *ον* neutrius; ut *τὸ ξύλον*, *lignum*.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. *λόγ-ος*	N. A. V. *λόγ-ω*	N. V. *λόγ-οι*
G. *λόγ-ου*	G. D. *λόγ-οιν*	G. *λόγ-ων*
D. *λόγ-ῳ*		D. *λόγ-οις*
A. *λόγ-ον*		A. *λόγ-ους.*
V. *λόγ-ε*		

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. A. V. *ξύλ-ον*	N. A. V. *ξύλ-ω*	N. A. V. *ξύλ-α*
G. *ξύλ-ου*	G. D. *ξύλ-οιν*	G. *ξύλ-ων*
D. *ξύλ-ῳ*		D. *ξύλ-οις.*

Huc accedunt Nomina in *-οος* et *-εον*, quæ in omnibus casibus contrahuntur: ut *ὁ νόος*, *νοῦς*, *mens*; *τὸ ὀστέον*, *ὀστοῦν*, *os*.

Sing.		Sing.	
N.	νόος, νοῦς	N.A.V.	ὀστ-έον, οῦν
G.	νόου, νοῦ	G.	ὀστ-έου, οῦ
D.	νόῳ, νῷ	D.	ὀστ-έῳ, ῷ
A.	νόον, νοῦν		
V.	νόε, νοῦ		
Dual.		*Dual.*	
N.A.V.	νόω, νὼ	N.A.V.	ὀστ-έω, ὼ
G.D.	νόοιν, νοῖν	G.D.	ὀστ-έοιν,οῖν
Plural.		*Plural.*	
N.V.	νόοι, νοῖ	N.A.V.	ὀστ-έα, ᾶ
G.	νόων, νῶν	G.	ὀστ-έων, ῶν
D.	νόοις, νοῖς	D.	ὀστ-έοις, οῖς.
A.	νόους, νοῦς.		

SECUNDA DECLINATIO ATTICA.

§ 12. Secunda Declinatio Attica duas habet terminationes, *ως* et *ων*· *ως* masculini et feminini generis; ut *ὁ λεὼς, populus; ἡ ἅλως, area:* et *ων* neutrius; ut *τὸ ἀνώγεων, cœnaculum.*

Sing.		*Dual.*		*Plural.*	
N.V.	λε-ὼς	N.A.V.	λε-ὼ	N.V.	λε-ῴ
G.	λε-ὼ	G.D.	λε-ῷν	G.	λε-ῶν
D.	λε-ῷ			D.	λε-ῴς
A.	λε-ὼν			A.	λε-ώς.

Sing.		*Dual.*		*Plural.*	
N.A.V.	ἀνώγε-ων	N.A.V.	ἀνώγε-ω	N.A.V.	ἀνώγε-ω
G.	ἀνώγε-ω	G.D.	ἀνώγε-ῳν	G.	ἀνώγε-ων
D.	ἀνώγε-ῳ			D.	ἀνώγε-ῳς.

TERTIA DECLINATIO.

§ 13. Tertia Declinatio imparisyllabica octo habet terminationes: tres vocales, *α, ι, υ,* generis tantum neutrius; ut *τὸ σῶμα, corpus,* Gen. *σώματος*· et quinque

consonantes, *ν*, *ρ*, *σ*, *ξ*, *ψ*, varii generis; ut ὁ Τιτὰν, *Titan*, G. τοῦ Τιτᾶνος; ἡ χεὶρ, *manus*, G. τῆς χειρός; τὸ πῦρ, *ignis*, G. τοῦ πυρός.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N.A.V. σῶμα	N.A.V. σώματ-ε	N.A.V. σώματ-α
G. σώματ-ος	G.D. σωμάτ-οιν	G. σωμάτ-ων
D. σώματ-ι		D. σώμα-σι.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N.V. Τιτὰν	N.A.V. Τιτᾶν-ε	N.V. Τιτᾶν-ες
G. Τιτᾶν-ος	G.D. Τιτάν-οιν	G. Τιτάν-ων
D. Τιτᾶν-ι		D. Τιτᾶ-σι
A. Τιτᾶν-α		A. Τιτᾶν-ας.

Regulæ de Imparisyllabicis.

§ 14. Accusativus Singularis fere desinit in *α*. Excipiuntur

Nomina in *ις* et *υς*, *αυς* et *ους*, pura in Genitivo, quæ formant Accusativum in *ν*· ut ὄφ-ις, *serpens*, A. ὄφ-ιν· βότρ-υς, *racemus*, A. βότρ-υν· γραῦς, *anus*, A. γραῦν· βοῦς, *bos*, A. βοῦν.

§ 15. Vocativus plerumque similis est Nominativo. Excipiuntur Nomina

(1) In *ας*, Gen. *αντος*, quæ Vocativum formant in *αν*· ut Αἴας, *Ajax*, V. Αἶαν. Sed nonnulla abjiciunt *ν*: ut Ἄτλας, *Atlas*, V. Ἄτλα· Πολυδάμας, *Polydamas*, V. Πολυδάμα.

(2) In *ις*, *υς*, et *ευς*, quæ abjiciunt *ς*; ut ὄφ-ις, *serpens*, V. ὄφ-ι· βότρ-υς, *racemus*, V. βότρ-υ· βασιλ-εὺς, *rex*, V. βασιλ-εῦ.

(3) In *ηρ*, *ων*, et *ωρ*, Genitivi penultimam corripientia, quæ vocalem brevem servant in Vocativo: ut πατ-ὴρ,

pater, G. πατέρ-ος, V. πάτερ· Ἀγαμέμνων, *Agamemnon*, G. Ἀγαμέμνον-ος, V. Ἀγάμεμνον· Ἕκτωρ, *Hector*, G. Ἕκτορ-ος, V. Ἕκτορ. Etiam σωτὴρ, *salvator*, G. σωτῆρ-ος, facit Vocativum σῶτερ· Ποσειδῶν, *Neptunus*, G. Ποσειδῶν-ος, V. Πόσειδον· et Ἀπόλλων, *Apollo*, G. Ἀπόλλων-ος, V. Ἄπολλον.

§ 16. DATIVUS PLURALIS formatur a Dativo Singulari inserendo σ ante finale ι; ut

ῥήτ-ωρ	ορι	ορσι,	βότρ-υς	υϊ	υσι:
λαῖλ-αψ	απι	απσι	postea scripta		αψι
κόρ-αξ	ακι	ακσι			αξι:

et abjiciendo δ, θ, ν, τ; ut

ἐλπ-ὶς	ίδι	ίσι	σῶμ-α	ατι	ασι
ὄρν-ις	ιθι	ισι	Τιτ-ὰν	ᾶνι	ᾶσι:

et vocalis præcedens, si sit ο, producitur in diphthongum ου: ut, γέρ-ων οντι ουσι· si sit α vel ι, non mutatur quidem, sed producta servatur; ut

γίγ-ας αντι ᾱσι, ἔλμ-ινς ινθι ῑσι.

Si Nominativus desinit in ς, præcedente diphthongo, Dativus Pluralis formatur a Nominativo Singulari addendo ι· ut βασιλεὺς, *rex*, Dat. Pl. βασιλεῦσι. Sed ποὺς, *pes*, in Dat. Pl. facit ποσὶ, et κτεὶς, *pecten*, κτεσί.

Nomina, quæ Syncopen patiuntur, formant Dativum Pluralem in ᾰσι· ut πατὴρ, G. πατέρος, Sync. πατρὸς, D. Pl. πατράσι.

Dativus Epicus formatur a Genitivo Singulari mutando ος in εσι, vel εσσι· ut ἥρως, *heros*, G. ἥρωος, D. Pl. ἡρώεσι, et ἡρώεσσι· ἔπος, *verbum*, G. ἔπεος, D. Pl. ἐπέεσσι.

Dativis Pluralibus in ι desinentibus ν additur, si sequens dictio a vocali incipit.

NOMINA CONTRACTA.

§ 17. Tertiæ Declinationis multa sunt Nomina Contracta.

Appellantur Contracta, quia in illis duæ finales syllabæ *contrahuntur* in unum per SYNÆRESIN; quæ fit, vel cum duæ vocales in syllabam unam ita coeunt, ut ambæ serventur; ut τείχεϊ, τείχει· vel cum utraque vocalis vel altera mutatur; ut τείχεα, τείχη· Δημοσθένεες, Δημοσθένεις· vel cum prior eliditur; ut τειχέων, τειχῶν.

§ 18. Contracta desinunt

(1) In ης masculini generis; ut, ὁ Δημοσθένης, *Demosthenes:* et ος neutrius; ut τὸ τεῖχος, *murus.*

	Sing.		*Sing.*
N.	Δημοσθέν-ης	N.A.V.	τεῖχ-ος
G.	Δημοσθέν-εος, ους	G.	τείχ-εος, ους
D.	Δημοσθέν-εϊ, ει	D.	τείχ-εϊ, ει
A.	Δημοσθέν-εα, η		
V.	Δημόσθεν-ες		
	Dual.		*Dual.*
N.A.V.	Δημοσθέν-εε, η	N.A.V.	τείχ-εε, η
G.D.	Δημοσθεν-έοιν, οῖν	G.D.	τειχ-έοιν, οῖν
	Plural.		*Plural.*
N.V.	Δημοσθέν-εες, εις	N.A.V.	τείχ-εα, η
G.	Δημοσθεν-έων, ῶν	G.	τειχ-έων, ῶν
D.	Δημοσθέν-εσι	D.	τείχ-εσι.
A.	Δημοσθέν-εας, εις.		

(2) In ις masculini et feminini generis; ut ὁ ὄφις, *serpens; ἡ* πόλις, *civitas;* et ι neutrius; ut τὸ σίναπι, *sinapi.*

Sing.	Dual.	Plural.
N. ὄφ-ις	N.A.V. ὄφ-εε	N.V. ὄφ-εες, εις
G. ὄφ-εως	G.D. ὀφ-έοιν	G. ὄφ-εων
D. ὄφ-εϊ, ει		D. ὄφ-εσι
A. ὄφ-ιν		A. ὄφ-εας, εις.
V. ὄφ-ι		

Sing.	Dual.
N.A.V. σίναπ-ι	N.A.V. σινάπ-εε
G. σινάπ-εος, *rar.* εως	G.D. σιναπ-έοιν
D. σινάπ-εϊ, ει	

Plural.

N.A.V. σινάπ-εα, η
G. σιναπ-έων
D. σινάπ-εσι.

(3) In ευς et υς, generis masculini; ut ὁ βασιλ-εὺς, *rex;* ὁ πελεκὺς, *securis:* et υ neutrius; ut τὸ ἄστυ, *urbs.*

Sing.	Sing.
N. βασιλ-εὺς	N. πελεκ-ὺς
G. βασιλ-έος, et έως	G. πελεκ-έος
D. βασιλ-έϊ, εῖ	D. πελεκ-εϊ, εῖ
A. βασιλ-έα	A. πελεκ-ὺν
V. βασιλ-εῦ	V. πελεκ-ὺ
Dual.	*Dual.*
N.A.V. βασιλ-έε	N.A.V. πελεκ-έε
G.D. βασιλ-έοιν	G.D. πελεκ-έοιν
Plural.	*Plural.*
N.V. βασιλ-έες, εῖς, et ῆς	N.V. πελεκ-έες, εῖς
G. βασιλ-έων	G. πελεκ-έων
D. βασιλ-εῦσι	D. πελεκ-έσι
A. βασιλ-έας, εῖς.	A. πελεκ-έας, εῖς.

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N.A.V. *ἄστ-υ*	N.A.V. *ἄστ-εε*	N.A.V. *ἄστ-εα, η*
G. *ἄστ-εος*	G.D. *ἀστ-έοιν*	G. *ἀστ-έων*
D. *ἄστ-εϊ, ει*		D. *ἄστ-εσι.*

(4) In *ως* et *ω*, generis tantum feminini: ut *ἡ αἰδὼς, verecundia; ἡ φειδὼ, parsimonia.*

Sing.	*Sing.*
N. *αἰδ-ὼς*	N. *φειδ-ὼ*
G. *αἰδ-όος, οῦς*	G. *φειδ-όος, οῦς*
D. *αἰδ-όϊ, οῖ*	D. *φειδ-όϊ, οῖ*
A. *αἰδ-όα, ῶ*	A. *φειδ-όα, ῶ*
V. *αἰδ-οῖ*	V. *φειδ-οῖ.*

Nomina hujus Declinationis Duali ac Plurali carent.

(5) In *ας*, generis neutrius; ut *τὸ κέρας, cornu.*

		Ion.	Att.
Sing.			
N.A.V.	*κέρ-ας*		
G.	*κέρ-ᾱτος*	*κέρ-αος*	*κέρ-ως*
D.	*κέρ-ᾱτι*	*κέρ-αϊ*	*κέρ-ᾳ*
Dual.			
N.A.V.	*κέρ-ᾱτε*	*κέρ-αε*	*κέρ-ᾱ*
G.D.	*κερ-άτοιν*	*κερ-άοιν*	*κερ-ῷν*
Plural.			
N.A.V.	*κέρ-ᾱτα*	[*κέρ-αα*]	*κέρ-ᾱ*
G.	*κερ-άτων*	*κερ-άων*	*κερ-ῶν*
D.	[*κερ-άτεσι*]	*κερ-άεσι*	*κέρ-ᾱσι.*

§ 19. Articulus sæpe cum nomine suo in unam syllabam per Crasin coalescit, cum ille in vocali exit, hoc a vocali incipit: ut, pro *ὁ ἀνὴρ, ἀνὴρ· τοῦ ἀνδρὸς, τἀνδρὸς· τῷ ἀνδρὶ, τἀνδρὶ· τὰ ἐμὰ, τἀμά.* Cum nomen incipit ab

aspirata, in articulo tenuis *τ* vertitur in *ϑ*· ut, pro *τὸ ἱμάτιον*, *ϑοἰμάτιον*· *τοῦ ἑτέρου*, *ϑατέρου*· *τῷ ἑτέρῳ*, *ϑατέρῳ*.

NOMINA *ADJECTIVA.*

§ 20. Adjectiva sequuntur formam et declinationes Substantivorum, et in tres classes dividuntur, quarum *prima* tres, *secunda* duas, *tertia* unam tantum terminationem habet.

PRIMÆ CLASSIS Adjectiva desinentia in

-ος	formant	Femininum in	*-η*	et Neutrum in	*-ον*
-ος *purum* vel *-ρος*	,,	,,	*-α*	,,	*-ον*
-εις	,,	,,	*-εσσα*	,,	*-εν*
-υς	,,	,,	*-εια*	,,	*-υ*
-ας	,,	,,	*-αινα*	,,	*-αν*
			unum cum compositis suis in *-ασα*		

ut *καλ-ὸς*,	*pulcher*,	*καλ-ὴ*	*καλ-ὸν*,
ὅσι-ος,	*sanctus*,	*ὁσί-α*	*ὅσι-ον*,
ἱερ-ὸς,	*sacer*,	*ἱερ-ὰ*	*ἱερ-ὸν*,
χαρί-εις,	*gratiosus*,	*χαρί-εσσα*	*χαρί-εν*,
ὀξ-ὺς,	*acutus*,	*ὀξ-εῖα*	*ὀξ-ὺ*,
μέλ-ας,	*niger*,	*μέλ-αινα*	*μέλ-αν*,
πᾶς,	*omnis*,	*πᾶσα*	*πᾶν*.

Τέρην, *tener*, habet Femininum *τέρεινα*, Neutrum *τέρεν*; *μάκαρ*, *felix*, F. *μάκαιρα*, N. *μάκαρ*; *ἄλλος*, *alius*, F. *ἄλλη*, N. *ἄλλο*.

Hæc tria, *τοσοῦτος*, *tantus*, *τοιοῦτος*, *talis*, *τηλικοῦτος*, *tam grandis*, formant neutrum per *ο* et *ον*.

Sing.

	M.	F.	N.
N.	καλ-ὸς	καλ-ὴ	καλ-ὸν
G.	καλ-οῦ	καλ-ῆς	καλ-οῦ
D.	καλ-ῷ	καλ-ῇ	καλ-ῷ
A.	καλ-ὸν	καλ-ὴν	καλ-ὸν
V.	καλ-ὲ	καλ-ὴ	καλ-ὸν

Dual.

N.A.V.	καλ-ὼ	καλ-ὰ	καλ-ὼ
G.D.	καλ-οῖν	καλ-αῖν	καλ-οῖν

Plural.

N.V.	καλ-οὶ	καλ-αὶ	καλ-ὰ
G.	καλ-ῶν	καλ-ῶν	καλ-ῶν
D.	καλ-οῖς	καλ-αῖς	καλ-οῖς
A.	καλ-οὺς	καλ-ὰς	καλ-ά.

Sing.

N.	ὅσι-ος	ὁσί-α	ὅσι-ον
G.	ὁσί-ου	ὁσί-ας	ὁσί-ου
D.	ὁσί-ῳ	ὁσί-ᾳ	ὁσί-ῳ
A.	ὅσι-ον	ὁσί-α	ὅσι-ον
V.	ὅσι-ε	ὁσί-α	ὅσι-ον

Dual.

N.A.V.	ὁσί-ω	ὁσί-α	ὁσί-ω
G.D.	ὁσί-οιν	ὁσί-αιν	ὁσί-οιν

Plural.

N.V.	ὅσι-οι	ὅσι-αι	ὅσι-α
G.	ὁσί-ων	ὁσι-ῶν	ὁσί-ων
D.	ὁσί-οις	ὁσί-αις	ὁσί-οις
A.	ὁσί-ους	ὁσί-ας	ὅσι-α.

Sing.

N.	χαρί-εις	χαρί-εσσα	χαρί-εν
G.	χαρί-εντος	χαρι-έσσης	χαρί-εντος
D.	χαρί-εντι	χαρι-έσσῃ	χαρί-εντι
A.	χαρί-εντα	χαρί-εσσαν	χαρί-εν
V.	χαρί-εν, et ει	χαρί-εσσα	χαρί-εν et ει

Dual.

N. A. V.	χαρί-εντε	χαρι-έσσα	χαρί-εντε
G. D.	χαρι-έντοιν	χαρι-έσσαιν	χαρι-έντοιν

Plural.

N. V.	χαρί-εντες	χαρί-εσσαι	χαρί-εντα
G.	χαρι-έντων	χαρι-εσσῶν	χαρι-έντων
D.	χαρί-εισι, et εσι	χαρι-έσσαις	χαρί-εισι et εσι
A.	χαρί-εντας	χαρι-έσσας	χαρί-εντα.

Sing.

N.	ὀξ-ὺς	ὀξ-εῖα	ὀξ-ὺ
G.	’ξ-έος	ὀξ-είας	ὀξ-έος
D.	ὀξ-έϊ, εῖ	ὀξ-είᾳ	ὀξ-έϊ, εῖ
A.	ὀξ-ὺν	ὀξ-εῖαν	ὀξ-ὺ
V.	ὀξ-ὺ	ὀξ-εῖα	ὀξ-ὺ

Dual.

N. A. V.	ὀξ-έε	ὀξ-εία	ὀξ-έε
G. D.	ὀξ-έοιν	ὀξ-είαιν	ὀξ-έοιν

Plural.

N. V.	ὀξ-έες, εῖς	ὀξ-εῖαι	ὀξ-έα
G.	ὀξ-έων	ὀξ-ειῶν	ὀξ-έων
D.	ὀξ-έσι	ὀξ-είαις	ὀξ-έσι
A.	ὀξ-έας, εῖς	ὀξ-είας	ὀξ-έα.

Sing.

N.	*μέλ-ας*	*μέλ-αινα*	*μέλ-αν*
G.	*μέλ-ανος*	*μελ-αίνης*	*μέλ-ανος*
D.	*μέλ-ανι*	*μελ-αίνῃ*	*μέλ-ανι*
A.	*μέλ-ανα*	*μέλ-αιναν*	*μέλ-αν*
V.	*μέλ-αν*	*μέλ-αινα*	*μέλ-αν*

Dual.

N. A. V.	*μέλ-ανε*	*μελ-αίνα*	*μέλ-ανε*
G. D.	*μελ-άνοιν*	*μελ-αίναιν*	*μελ-άνοιν*

Plural.

N. V.	*μέλ-ανες*	*μέλ-αιναι*	*μέλ-ανα*
G.	*μελ-άνων*	*μελ-αινῶν*	*μελ-άνων*
D.	*μέλ-ασι*	*μελ-αίναις*	*μέλ-ασι*
A.	*μέλ-ανας*	*μελ-αίνας*	*μέλ-ανα.*

Sing.

N. V.	*πᾶς*	*πᾶσα*	*πᾶν*
G.	*παντὸς*	*πάσης*	*παντὸς*
D.	*παντὶ*	*πάσῃ*	*παντὶ*
A.	*πάντα*	*πᾶσαν*	*πᾶν*

Dual.

N. A. V.	*πάντε*	*πάσα*	*πάντε*
G. D.	*πάντοιν*	*πάσαιν*	*πάντοιν*

Plural.

N. V.	*πάντες*	*πᾶσαι*	*πάντα*
G.	*πάντων*	*πασῶν*	*πάντων*
D.	*πᾶσι*	*πάσαις*	*πᾶσι*
A.	*πάντας*	*πάσας*	*πάντα.*

§ 21. Πολὺς, *multus*, *μέγας*, *magnus* anomala sunt.

Sing.	N. V.	πολὺς	πολλὴ	πολὺ
	G.	πολλοῦ	πολλῆς	πολλοῦ
	D.	πολλῷ	πολλῇ	πολλῷ
	A.	πολὺν	πολλὴν	πολύ.

Sing.	N.	μέγας	μεγάλη	μέγα
	G.	μεγάλου	μεγάλης	μεγάλου
	D.	μεγάλῳ	μεγάλῃ	μεγάλῳ
	A.	μέγαν	μεγάλην	μέγα
	V.	μεγάλε	μεγάλη	μέγα.

Cetera formantur a πολλὸς et μεγάλος.

§ 22. Secundæ Classis Adjectiva sunt

(*a*) Composita fere omnia in *os*, et quædam alia; quæ formant Neutrum in *ον*; ut

ὁ καὶ ἡ ἀθάνατ-ος, immortalis, τὸ ἀθάνατ-ον
τοῦ, τῆς, τοῦ ἀθανάτ-ου, κ. τ. λ.

(*b*) Desinentia in *ης*, quæ formant Neutrum in *ες*; ut

Sing.	N.	*ὁ καὶ ἡ ἀληθ-ὴς, τὸ ἀληθ-ὲς, verus,*
	G.	*τοῦ, τῆς, τοῦ ἀληθ-έος οῦς*
	D.	*τῷ, τῇ, τῷ ἀληθ-έϊ εῖ*
	A.	*τὸν καὶ τὴν ἀληθ-έα ῆ, τὸ ἀληθ-ὲς*
	V.	*ἀληθ-ὲς*
Dual.	N. A. V.	*τὼ, τὰ, τὼ, ἀληθ-έε ῆ*
	G. D.	*τοῖν, ταῖν, τοῖν ἀληθ-έοιν οῖν*
Plural.	N. V.	*οἱ καὶ αἱ ἀληθ-έες εῖς, τὰ ἀληθ-έα ῆ*
	G.	*τῶν ἀληθ-έων ῶν*
	D.	*τοῖς, ταῖς, τοῖς ἀληθ-έσι*
	A.	*τοὺς καὶ τὰς ἀληθ-έας εῖς, τὰ ἀληθ-έα ῆ.*

(*c*) In *ις*, quæ formant Neutrum in *ι*; ut

Sing. N. *ὁ καὶ ἡ εὔχαρ-ις, τὸ εὔχαρ-ι, gratiosus,*
G. *τοῦ, τῆς, τοῦ εὐχάριτ-ος, κ. τ. λ.*

Hujusmodi Adjectiva fere omnia composita sunt, et sequuntur inflexionem Primitivorum, nisi quod Accusativus Masc. et Fem. generis semper desinit in *ιν*.

(*d*) In *ην*, quæ formant Neutrum in *εν*; ut

Sing. N. *ὁ καὶ ἡ ἄρσην, τὸ ἄρσεν, masculus,*
G. *τοῦ, τῆς, τοῦ ἄρσεν-ος, κ. τ. λ.*

(*e*) In *ων*, quæ formant Neutrum in *ον*; ut

Sing. N. *ὁ καὶ ἡ σώφρ-ων, τὸ σῶφρ-ον, modestus,*
G. *τοῦ, τῆς, τοῦ σώφρ-ονος, κ. τ. λ.*

(*f*) In *ους*, quæ formant Neutrum in *ουν*; ut

Sing. N. *ὁ καὶ ἡ εὔν-ους, τὸ εὔν-ουν, benevolus,*
G. *τοῦ, τῆς, τοῦ εὔν-ου, κ. τ. λ.*

(*g*) Composita in *υς*, quæ formant Neutrum in *υ*; ut

Sing. N. *ὁ καὶ ἡ δίπηχ-υς, τὸ δίπηχ-υ, bicubitus,*
G. *τοῦ, τῆς, τοῦ διπήχ-εος, κ. τ. λ.*

(*h*) *Attica* in *ως*, quæ formant Neutrum in *ων*; ut

Sing. N. *ὁ καὶ ἡ ἵλε-ως, τὸ ἵλε-ων, propitius,*
G. *τοῦ, τῆς, τοῦ ἵλε-ω, κ. τ. λ.*

§ 23. Tertiæ Classis Adjectiva varie desinunt. Exempla sint *ὁ, ἡ, τὸ πένης, pauper,* G. *πένητος*; *ὁ, ἡ, τὸ ἅρπαξ, rapax,* G. *ἅρπαγος.*

Comparatio Adjectivorum.

§ 24. Adjectiva formant gradus Comparationis a Positivis, plerumque addendo in Comparativo *τερος*, in Superlativo *τατος*; ut *μάκαρ*, *beatus*, *μακάρ-τερος*, *μακάρ-τατος*. Sed

(*a*) Finita in *ος* abjiciunt *ς*; ut
ἔνδοξος, *gloriosus*, *ἐνδοξό-τερος*, *ἐνδοξό-τατος*·

Quæ penultimam habent brevem, mutant *ο* in *ω*; ut
φρόνιμος, *prudens*, *φρονιμώ-τερος*, *φρονιμώ-τατος*.

Sed *στενὸς*, *angustus*, *κενὸς*, *inanis*, servant *ο*.

(*b*) Finita in *εις* amittunt *ι* diphthongi; ut
χαρίεις, *gratiosus*, *χαριεσ-τερος*, *χαριεσ-τατος*.

(*c*) Finita in *ας* et *ης*, et partim in *υς*, adhibent Neutrius terminationem *αν*, *ες*, et *υ*; ut

μέλας, *niger*,	*μελάν-τερος*,	*μελάν-τατος*
εὐσεβὴς, *pius*,	*εὐσεβέσ-τερος*,	*εὐσεβέσ-τατος*
εὐρὺς, *latus*,	*εὐρύ-τερος*,	*εὐρύ-τατος*.

(*d*) Finita in *ην*, *ων*, et *ξ* mutant *ος* Genitivi in *ες* vel *ις*; ut

τέρην, *tener*,	*τερενέσ-τερος*,	*τερενέσ-τατος*
εὐδαίμων, *felix*,	*εὐδαιμονέσ-τερος*,	*εὐδαιμονέσ-τατος*
ἀφῆλιξ, *adultus*,	*ἀφηλικέσ-τερος*,	*ἀφηλικέσ-τατος*
ἅρπαξ, *rapax*,	*ἁρπαγίσ-τερος*,	*ἁρπαγίσ-τατος*.

(*e*) Quædam mutant terminationem *υς* vel *ος* in *ίων* et *ιστος*; ut
ἡδὺς, *dulcis*, *ἡδίων*, *ἥδ-ιστος*

(*f*) Nonnulla in *ρος* amittunt *ρ* ante *-ιων* et *-ιστος*; ut
αἰσχρὸς, *turpis*, *αἰσχ-ίων*, *αἴσχ-ιστος*.

(*g*) Anomala sunt:

ἀγαθὸς, *bonus*	ἀμείνων,	ἄριστος
	βελτίων,	βέλτιστος
	κρείσσων, vel κρείττων,	κράτιστος
	λῴων,	λῷστος
κακὸς, *malus,*	κακίων,	κάκιστος
	χείρων,	χείριστος
	ἥσσων, vel ἥττων	
καλὸς, *pulcher,*	καλλίων,	κάλλιστος
μικρὸς, *parvus,*	ἐλάσσων, vel ἐλάττων,	ἐλάχιστος
ὀλίγος, *paulus,*	μείων,	ὀλίγιστος
μέγας, *magnus,*	μείζων,	μέγιστος
πολὺς, *multus,*	πλείων, vel πλέων,	πλεῖστος
ῥᾴδιος, *facilis,*	ῥᾴων,	ῥᾷστος.

(*h*) Quædam a Substantivis, Adverbiis, et Præpositionibus comparantur; ut

κέρδος, *lucrum,*	κερδίων,	κέρδιστος
κάτω, *infra,*	κατώτερος,	κατώτατος
ὑπὲρ, *super,*	ὑπέρτερος,	ὑπέρτατος.

§ 25. Comparativa in ων, ut ἥσσων *minor,* in quibusdam casibus post Syncopen contrahuntur.

	M. F.		N.
Sing. Acc.	ἥσσ-ονα (οα)	ω,	ἧσσον
Plur. N. V.	ἥσσ-ονες (οες)	ους,	ἥσσ-ονα (οα) ω
Acc.	ἥσσ-ονας (οας)	ους,	ἥσσ-ονα (οα) ω.

Numeralia.

§ 26. Numeralia Adjectiva sunt *Cardinalia* et *Ordinalia.*

Cardinalia.		Figura.	
εἷς	*unus*	αʹ	I
δύο	*duo*	βʹ	II
τρεῖς	*tres*	γʹ	III
τέσσαρες	*quatuor*	δʹ	IV
πέντε	*quinque*	εʹ	V
ἓξ	*sex*	ϛʹ	VI
ἑπτὰ	*septem*	ζʹ	VII
ὀκτὼ	*octo*	ηʹ	VIII
ἐννέα	*novem*	θʹ	IX
δέκα	*decem*	ιʹ	X
ἕνδεκα	*undecim*	ιαʹ	XI
δώδεκα	*duodecim*	ιβʹ	XII
τρὶς καὶ δέκα	*tredecim*	ιγʹ	XIII
εἴκοσι	*viginti*	κʹ	XX
εἴκοσιν εἷς	*unus et viginti*	καʹ	XXI
τριάκοντα	*triginta*	λʹ	XXX
τεσσαράκοντα	*quadraginta*	μʹ	XL
πεντήκοντα	*quinquaginta*	νʹ	L
ἑξήκοντα	*sexaginta*	ξʹ	LX
ἑβδομήκοντα	*septuaginta*	οʹ	LXX
ὀγδοήκοντα	*octoginta*	πʹ	LXXX
ἐνενήκοντα	*nonaginta*	ϟ	XC
ἑκατὸν	*centum*	ρʹ	C
διακόσιοι	*ducenti*	σʹ	CC
τριακόσιοι	*trecenti*	τ	CCC
ἐννακόσιοι	*noningenti*	ϡ	DCCCC
χίλιοι	*mille*	͵α	M *vel* CIↃ
δισχίλιοι	*duo millia*	͵β	MM *vel* CIↃ CIↃ
μύριοι	*decem millia*	͵ι	CCIↃↃ
δισμύριοι	*viginti millia*	͵κ	CCIↃↃ CCIↃↃ.

Ordinalia.

πρῶτος	*primus*
δεύτερος	*secundus*
τρίτος	*tertius*
τέταρτος	*quartus*
πέμπτος	*quintus*
ἕκτος	*sextus*
ἕβδομος	*septimus*
ὄγδοος	*octavus*
ἔννατος	*nonus*
δέκατος	*decimus*
ἑνδέκατος	*undecimus*
δωδέκατος	*duodecimus*
τρὶς καὶ δέκατος	*tertius decimus*
εἰκοστὸς	*vicesimus*
εἰκοστὸς πρῶτος	*vicesimus primus*
τριακοστὸς	*tricesimus*
τεσσαρακοστὸς	*quadragesimus*
πεντηκοστὸς	*quinquagesimus*
ἑξηκοστὸς	*sexagesimus*
ἑβδομηκοστὸς	*septuagesimus*
ὀγδοηκοστὸς	*octogesimus*
ἐνενηκοστὸς	*nonagesimus*
ἑκατοστὸς	*centesimus*
διακοσιοστὸς	*ducentesimus*
τριακοσιοστὸς	*trecentesimus*
ἐννακοσιοστὸς	*nongentesimus*
χιλιοστὸς	*millesimus*
δὶς χιλιοστὸς	*bis millesimus*
μυριοστὸς	*decies millesimus*
δὶς μυριοστὸς	*vicies millesimus.*

§ 27. Cardinalia quatuor priora sic inflectuntur:

	M.	F.	N.
N.	εἷς	μία	ἓν
G.	ἑνὸς	μιᾶς	ἑνὸς
D.	ἑνὶ	μιᾷ	ἑνὶ
A.	ἕνα	μίαν	ἕν.

N.A. δύο et δύω
G. δυοῖν, *recentius* δυεῖν
D. δυοῖν, *raro* δυσί.

N.A.	τρεῖς,	Neut. τρία
G.	τριῶν	
D.	τρισί.	

N.	τέσσαρες,	N. τ΄σσαρα
G.	τεσσάρων	
D.	τέσσαρσι	
A.	τέσσαρας.	N. τ΄σσαρα.

Οὐδεὶς, μηδεὶς, *nullus*, declinatur ut εἷς.

οὐδεὶς	οὐδεμία	οὐδὲν
οὐδενὸς	οὐδεμίας	οὐδενὸς, κ. τ. λ.

Ἄμφω, *ambo*, declinatur ut δύω.

Cetera Cardinalia, usque ad ἑκατὸν, *centum*, non declinantur; quæ centenarium numerum excedunt, sicut Ordinalia omnia, declinantur more Adjectivorum.

PRONOMEN.

§ 28. Pronomina sunt vel Substantiva vel Adjectiva.

Substantiva Pronomina sunt

Personalia ἐγὼ *ego*, σὺ *tu*, οὗ *sui*.

Reflexiva ἐμαυτοῦ *mei ipsius*,

σεαυτοῦ contractum σαυτοῦ } *tui ipsius*,

ἑαυτοῦ contract. αὑτοῦ } *sui ipsius*.

Reciprocum ἀλλήλοιν (Anglicè "*one another*").

Personalia.

Sing.	Dual.	Plur.
N. ἐγὼ	N.A. νὼ	N. ἡμεῖς
G. ἐμοῦ vel μοὺ	G.D. νῷν	G. ἡμῶν
D. ἐμοὶ vel μοὶ		D. ἡμῖν
A. ἐμὲ vel μὲ		A. ἡμᾶς.

N. σὺ	N.A. σφὼ	N. ὑμεῖς
G. σοῦ	G.D. σφῷν	G. ὑμῶν
D. σοὶ		D. ὑμῖν
A. σὲ		A. ὑμᾶς.

Sing.	Dual.	Plur.
G. οὗ	N.A. σφὼ	N. σφεῖς, Neut. σφέα
D. οἷ	G.D. σφωῒν	G. σφῶν
A. ἓ		D. σφίσι
		A. σφᾶς, Neut. σφέα.

Reflexiva.

Sing.

	M.	F.	N.	M.	F.	N.
G.	ἐμαυτ-οῦ,	ῆς,	οῦ	σεαυτ-οῦ,	ῆς,	οῦ
D.	ἐμαυτ-ῷ,	ῇ,	ῷ	σεαυτ-ῷ,	ῇ,	ῷ
A.	ἐμαυτ-ὸν,	ὴν,	ό.	σεαυτ-ὸν,	ὴν,	ό.

	Sing.			Plur.		
G.	ἑαυτ-οῦ,	ῆς,	οῦ	ἑαυτ-ῶν,	ῶν,	ῶν
D.	ἑαυτ-ῷ,	ῇ,	ῷ	ἑαυτ-οῖς,	αῖς,	οῖς
A.	ἑαυτ-ὸν,	ὴν,	ὸ	ἑαυτ-οὺς,	ὰς,	ά.

Reciprocum.

	Dual.				Plur.		
G.D.	ἀλλήλ-οιν,	αιν,	οιν	G.	ἀλλήλ-ων,	ων,	ων
A.	ἀλλήλ-ω,	α,	ω	D.	ἀλλήλ-οις,	αις,	οις
				A.	ἀλλήλ-ους,	ας,	α.

§ 29. ADJECTIVA PRONOMINA sunt

POSSESSIVA	*ἐμὸς,*	*meus,*
	σὸς,	*tuus,*
	ἑὸς vel *ὃς,*	*suus,*
	νωΐτερος,	*noster duorum,*
	σφωΐτερος,	*vester duorum,*
	ἡμέτερος,	*noster,*
	ὑμέτερος,	*vester,*
	σφέτερος,	*suus.*
DEMONSTRATIVA	*οὗτος,*	*hic,*
	ἐκεῖνος,	*ille,*
	αὐτὸς,	*ipse.*
RELATIVUM	*ὃς,*	*qui.*
INTERROGATIVUM	*τίς;*	*quis?*
INDEFINITA	*τις,*	*alĭquis,*
	δεῖνα,	*quidam.*

Possessiva omnia inflectuntur more Adjectivorum primæ classis in *ος*, ut *ἐμὸς, ἐμὴ, ἐμὸν, ἡμέτερ-ος, α, ον.*

Demonstrativum *οὗτος, hic,* sic declinatur;

Sing.	N.	*οὗτος*	*αὕτη*	*τοῦτο*
	G.	*τούτου*	*ταύτης*	*τούτου*
	D.	*τούτῳ*	*ταύτῃ*	*τούτῳ*
	A.	*τοῦτον*	*ταύτην*	*τοῦτο*
Dual.	N.A.	*τούτω*	*ταύτα*	*τούτω*
	G.D.	*τούτοιν*	*ταύταιν*	*τούτοιν*
Plur.	N.	*οὗτοι*	*αὗται*	*ταῦτα*
	G.	*τούτων*	*τούτων*	*τούτων*
	D.	*τούτοις*	*ταύταις*	*τούτοις*
	A.	*τούτους*	*ταύτας*	*ταῦτα.*

Simili terminatione inflectuntur ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο, *ille*, et αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ, *ipse.*

Relativum ὃς, *qui*, similiter declinatur.

Sing.			*Dual.*				*Plural.*			
N. ὃς	ἣ	ὃ	N. A.	ὣ	ἃ	ὣ	N.	οἳ	αἳ	ἃ
G. οὗ	ἧς	οὗ	G. D.	οἷν	αἷν	οἷν	G.	ὧν	ὧν	ὧν
D. ᾧ	ᾗ	ᾧ					D.	οἷς	αἷς	οἷς
A. ὃν	ἣν	ὃ					A.	οὓς	ἃς	ἅ.

Interrogativum τίς, *quis?*

Sing.	*Dual.*	*Plural.*
N. τίς, Neut. τί	N. A. τίνε	N. τίνες, Neut. τίνα
G. τίνος	G. D. τίνοιν	G. τίνων
D. τίνι		D. τίσι
A. τίνα, Neut. τί		A. τίνας, Neut. τίνα.

Indefinitum τὶς, *aliquis*, eodem modo quo Interrogativum τίς, *quis?* inflectitur, nisi quod per omnes casus accentum, si non inclinat, in ultima habet.

Indefinitum δεῖνα, *quidam.*

Sing.	*Plural.*
N. A. δεῖνα	N. δεῖνες
G. δεῖνος	G. δείνων
D. δεῖνι	A. δεῖνας.

Ὅστις, *quisquis, quicunque*, ex Relativo ὃς et Indefinito τις compositum, singulas partes utriusque vocis declinat.

Sing.

M.	F.	N.
N. ὅς τις	ἥ τις	ὅ τι
G. οὗ τινος	ἧς τινος	οὗ τινος
D. ᾧ τινι	ᾗ τινι	ᾧ τινι
A. ὅν τινα	ἥν τινα	ὅ τι

Dual.

N. A.	ὥ τινε	ἅ τινε	ὥ τινε
G. D.	οἷν τινοιν	αἷν τινοιν	οἷν τινοιν

Plural.

N.	οἵ τινες	αἵ τινες	ἅ τινα
G.	ὧν τινων	ὧν τινων	ὧν τινων
D.	οἷς τισι	αἷς τισι	οἷς τισι
A.	οὕς τινας	ἅς τινας	ἅ τινα.

Simili fere ratione ὅς περ, ἥ περ, ὅ περ, &c.

VERBUM.

§ 30. Verborum alia desinunt in ω, alia in μι.

Voces sunt tres, Activa
Passiva
Media.

Vox Media, ita dicta quia vim habet mediam inter Activam et Passivam, tres præcipuos habet usus: significat enim

(1.) Actionem in seipsum; ut, λούομαι, *lavo me ipsum.*

(2.) Actionem in suum vel sui causa; ut, ὑποδύομαι τὰ σάνδαλα, *induo mihi* (seu *meos*) *calceos.*

(3.) Actionis effectio sui causa; ut, διδάσκομαι τὸν παῖδα, *puerum docendum curo.*

§ 31. Modi sunt quinque, Indicativus
Imperativus
Conjunctivus
Optativus
Infinitivus.

His addas Participia, quæ Verbi quasi Adjectiva sunt, ut Infinitivus est pro Substantivo.

Tempora sunt

Præsens Futurum Perfectum	Primaria.
Imperfectum Plusquam Perfectum Aoristum	Historica.

Aorista bina sunt in Voce quaque:

Futura sunt tria in Voce Passiva.

Numeri, ut jam dictum est, tres sunt:

Personæ totidem, excepto quod Dualis, in Voce saltem Activa, prima Persona caret.

In Temporibus Primariis Modi Indicativi et omnibus Conjunctivi Secunda et Tertia Dualis Personæ exeunt in *ον*: in Historicis vero Indicativi et in omnibus Optativi desinunt in *ην*.

---

§ 32. Verbum Copulativum *εἰμὶ sum.*

Indicativus.

Præsens.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
εἰμὶ, εἶς vel *εἶ, ἐστὶ*	*ἐστὸν, ἐστὸν*	*ἐσμὲν, ἐστὲ, εἰσί.*

Imperfectum.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἦν, ἦς, ἦν	*ἤτην, ἤτην*	*ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.*

Futurum.

Sing.	*Dual.*	*Plur.*
ἔσ-ομαι, ἔσῃ vel *-ει, ἔσεται* vel *ἔσται*	*-όμεθον, -εσθον, -εσθον*	*-όμεθα, -εσθε, -ονται.*

Imperativus.

Sing.	Dual.	Plur.
ἴσθι, ἔστω	ἔστον, ἔστων	ἔστε, ἔστωσαν vel ἔστων.

Conjunctivus.

Sing.	Dual.	Plur.
ὦ, ᾖς, ᾖ	ἦτον, ἦτον	ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Optativus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
εἴην, εἴης, εἴη	εἰήτην, εἰήτην	εἴημεν, εἴητε, εἴησαν v. εἶεν.

Futurum.

Sing.	Dual.	Plur.
ἐσοί-μην, -ο, -το	-μεθον, -σθην, -σθην	-μεθα, -σθε, -ντο.

Infinitivus.

Præsens.	Futurum.
εἶναι	ἔσεσθαι.

Participium.

Præsens.	Futurum.
ὢν, οὖσα, ὂν	ἐσόμεν-ος, η, ον.

---

§ 33. Conjugationes Verborum in Ω.

Conjugationes sex sunt Verborum in ω, quæ dignoscuntur per literam Characteristicam.

Characteristica est ea litera Præsentis quæ præcedit ω: sed in πτ, κτ, μν, prior litera est Characteristica.

Quatuor priores Conjugationes Mutæ nominantur, quia habent Mutas Characteristicas;

Prima, habet P-sonos . . . *π. β. φ.*
Secunda, K-sonos . . . . . *κ. γ. χ.*
Tertia, T- sonos . . . . . . *τ. δ. θ.*
Quarta vel Anomala . . . *σσ. (ττ.) ζ.*

Quinta Conjugatio LIQUIDA nominatur, quia Characteristicas habet Liquidas *λ. μ. ν. ρ.*

SEXTA vel PURA Vocales et Diphthongos habet.

Pura Conjugatio duplex est;

1. Contracta, quæ Vocales *α, ε, ο,* habet Characteristicas;
2. Non-contracta, quæ quamlibet aliam Vocalem vel Diphthongum habet Characteristicam.

Specimen Temporum Primariorum in Conjugatione—

1ma. Consonantes Labiales.		PRIMA.	*ψω.*	*φα.*	*μμαι* et *μαι.*
	π.	*λείπω linquo*	*λείψω*	*λέλειφα*	*λέλειμμαι*
	β.	*τρίβω tero*	*τρίψω*	*τέτριφα*	*τέτριμμαι*
	φ.	*γράφω scribo*	*γράψω*	*γέγραφα*	*γέγραμμαι*
	πτ.	*τύπτω verbero*	*τύψω*	*τέτυφα*	*τέτυμμαι*
2da. Consonantes Gutturales.		SECUNDA.	*ξω.*	*χα.*	*γμαι.*
	κ.	*πλέκω plico*	*πλέξω*	*πέπλεχα*	*πέπλεγμαι*
	γ.	*λέγω dico*	*λέξω*	*λέλεχα*	*λέλεγμαι*
	χ.	*βρέχω rigo*	*βρέξω*	*βέβρεχα*	*βέβρεγμαι*
	κτ.	*τίκτω pario*	*τέξω*	*τέτεχα*	deest
3tia. Consonantes Linguales.		TERTIA.	*σω.*	*κα.*	*σμαι*
	τ.	*ἀνύτω perficio*	*ἀνύσω*	*ἤνυκα*	*ἤνυσμαι*
	δ.	*ἐρείδω firmo*	*ἐρείσω*	*ἤρεικα*	*ἤρεισμαι*
	θ.	*πείθω persuadeo*	*πείσω*	*πέπεικα*	*πέπεισμαι*
4ta. Consonantes Duplicatas.		QUARTA.	*ξω* et *σω.*	*χα* et *κα.*	*γμαι* et *σμαι.*
	σσ. (*ττ.*)	*τάσσω* / *τάττω* } *ordino*	*τάξω*	*τέταχα*	*τέταγμαι*
		πλάσσω / *πλάττω* } *fingo*	*πλάσω*	*πέπλακα*	*πέπλασμαι*
	ζ.	*φράζω dico*	*φράσω*	*πέφρακα*	*πέφρασμαι*
		κράζω clamo	*κράξω*	*κέκραχα*	*κέκραγμαι*
		σαλπίζω tuba cano	*σαλπίγξω*	*σεσάλπιγκα*	*σεσάλπιγμαι*

Quartæ Verba re vera Anomala sunt Secundæ et Tertiæ:
Sicut etiam Verba in -*πτω* Anomala sunt Primæ, Verba in -*κτω* Secundæ, Verba in -*μνω* Liquidæ Conjugationis.

5ta. Consonantes Liquidas.	Liquida.	ῶ.	κα.	μαι.
λ.	ἀγγέλλω *nuntio*	ἀγγελῶ	ἤγγελκα	ἤγγελμαι
μ.	νέμω *distribuo*	νεμῶ	νενέμηκα	νενέμημαι
ν.	κρίνω *judico*	κρινῶ	κέκρικα	κέκριμαι
ρ.	σπείρω *sero*	σπερῶ	ἔσπαρκα	ἔσπαρμὰι
μν.	τέμνω *scindo*	τεμῶ	τέτμηκα	τέτμημαι

6ta. Vocales et Diphthongos.	Pura.	σω, penult. producta.	κα.	μαι et σμαι.
	1. Contracta			
ά.	τιμάω *honoro*	τιμήσω	τετίμηκα	τετίμημαι
έ.	φιλέω *amo*	φιλήσω	πεφίληκα	πεφίλημαι
ό.	χρυσόω *inauro*	χρυσώσω	κεχρύσωκα	κεχρύσωμαι
		σω, penult. correpta.		
ά.	γελάω *rideo*	γελάσω	γεγέλακα	γεγέλασμαι
έ.	κορέω *satio*	κορέσω	κεκόρεκα	κεκόρεσμαι
ό.	ἀρόω *aro*	ἀρόσω	ἤροκα	ἤρομαι
	2. Non-contracta			
αύ.	παύω *sisto*	παύσω	πέπαυκα	πέπαυμαι
εί.	κλείω *claudo*	κλείσω	κέκλεικα	κέκλεισμαι
εύ.	κελεύω *jubeo*	κελεύσω	κεκέλευκα	κεκέλευσμαι
ί.	τίω *honoro*	τίσω	τέτικα	τέτιμαι
ύ.	λύω *solvo*	λύσω	λέλυκα	λέλυμαι.

§ 34. PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

Τύπτω, *verbero*.

Modus Indicativus.

Tempus Præsens, *I strike*.

Sing.	τύπτω	τύπτεις	τύπτει
Dual.		τύπτετον	τύπτετον
Plur.	τύπτομεν	τύπτετε	τύπτουσι.

Imperfectum, *I was striking*.

Sing.	ἔτυπτον	ἔτυπτες	ἔτυπτε
Dual.		ἐτυπτέτην	ἐτυπτέτην
Plur.	ἐτύπτομεν	ἐτύπτετε	ἔτυπτον.

Futurum, *I shall strike.*

Sing.	τύψω	τύψεις	τύψει
Dual.		τύψετον	τύψετον
Plur.	τύψομεν	τύψετε	τύψουσι.

Futurum Liquidum, S. (σπερ)-ῶ, -εῖς, -εῖ, D. -εῖτον -εῖτον, P. -οῦμεν -εῖτε -οῦσι.

Aoristum Primum, *I struck.*

Sing.	ἔτυψα	ἔτυψας	ἔτυψε
Dual.		ἐτυψάτην	ἐτυψάτην
Plur.	ἐτύψαμεν	ἐτύψατε	ἔτυψαν.

Aoristum Secundum, *I struck.*

Sing.	ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπε
Dual.		ἐτυπέτην	ἐτυπέτην
Plur.	ἐτύπομεν	ἐτύπετε	ἔτυπον.

Perfectum, *I have struck.*

Sing.	τέτυφα	τέτυφας	τέτυφε
Dual.		τετύφατον	τετύφατον
Plur.	τετύφαμεν	τετύφατε	τετύφασι.

Plusquam Perfectum, *I had struck.*

Sing.	ἐτετύφειν	ἐτετύφεις	ἐτετύφει
Dual.		ἐτετυφείτην	ἐτετυφείτην
Plur.	ἐτετύφειμεν	ἐτετύφειτε	ἐτετύφεισαν.

Modus Imperativus.

Præsens, *Strike thou.*

Sing.	τύπτε	τυπτέτω
Dual.	τύπτετον	τυπτέτων
Plur.	τύπτετε	τυπτέτωσαν et τυπτόντων.

Aoristum Primum.

Sing.	τύψον	τυψάτω
Dual.	τύψατον	τυψάτων
Plur.	τύψατε	τυψάτωσαν et τυψάντων.

Aoristum Secundum.

Sing.	τύπε	τυπέτω
Dual.	τύπετον	τυπέτων
Plur.	τύπετε	τυπέτωσαν et τυπόντων.

Perfectum.

Sing.	τέτυφε	τετυφέτω
Dual.	τετύφετον	τετυφέτων
Plur.	τετύφετε	τετυφέτωσαν et τετυφόντων.

Modus Conjunctivus.

Præsens, *I may strike.*

Sing.	τύπτω	τύπτῃς	τύπτῃ
Dual.		τύπτητον	τύπτητον
Plur.	τύπτωμεν	τύπτητε	τύπτωσι.

Aoristum Primum.

Sing.	τύψω	τύψῃς	τύψῃ
Dual.		τύψητον	τύψητον
Plur.	τύψωμεν	τύψητε	τύψωσι.

Aoristum Secundum.

Sing.	τύπω	τύπῃς	τύπῃ
Dual.		τύπητον	τύπητον
Plur.	τύπωμεν	τύπητε	τύπωσι.

Perfectum.

Sing.	τετύφω	τετύφῃς	τετύφῃ
Dual.		τετυφητον	τετυφητον
Plur.	τετύφωμεν	τετύφητε	τετυφωσι.

Modus Optativus.

Præsens et Imperf. *I might strike.*

Sing.	τύπτοιμι	τύπτοις	τύπτοι
Dual.		τυπτοίτην	τυπτοίτην
Plur.	τύπτοιμεν	τύπτοιτε	τύπτοιεν.

Futurum.

Sing.	τύψοιμι	τύψοις	τύψοι
Dual.		τυψοίτην	τυψοίτην
Plur.	τύψοιμεν	τύψοιτε	τύψοιεν.

Aoristum Primum.

Sing.	τύψαιμι	τύψαις vel τύψειας	τύψαι vel τύψειε
Dual.		τυψαίτην	τυψαίτην
Plur.	τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαιεν vel τύψειαν.

Aoristum Secundum.

Sing.	τύποιμι	τύποις	τύποι
Dual.		τυποίτην	τυποίτην
Plur.	τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.

Perfectum et Plusq. P.

Sing.	τετύφοιμι	τετύφοις	τετύφοι
Dual.		τετυφοίτην	τετυφοίτην
Plur.	τετύφοιμεν	τετύφοιτε	τετύφοιεν.

Modus Infinitivus.

Præsens et Imperf. -	τύπτειν.
Futurum - - -	τύψειν.
Aoristum Primum -	τύψαι.
Aoristum Secundum -	τυπεῖν.
Perfectum et Plusq. P.	τετυφέναι.

Participium.

Participia omnia sequuntur formam Adjectivorum, et per tria genera et tres terminationes declinantur. In Activa Voce Masculinum et Neutrum sequuntur fere normam Quintæ Declinationis Substantivorum Simplicium, Femininum Secundæ.

Participia in *as* ad exemplar Adjectivi πᾶς, *omnis*, inflectuntur.

Participia.

Præsens, *striking*.

Sing.	N.V.	*τύπτων*	*τύπτουσα*	*τύπτον*
	G.	*τύπτοντος*	*τυπτούσης*	*τύπτοντος*
	D.	*τύπτοντι*	*τυπτούσῃ*	*τύπτοντι*
	A.	*τύπτοντα*	*τύπτουσαν*	*τύπτον*
Dual.	N.A.V.	*τύπτοντε*	*τυπτούσα*	*τύπτοντε*
	G.D.	*τυπτόντοιν*	*τυπτούσαιν*	*τυπτόντοιν*
Plur.	N.V.	*τύπτοντες*	*τύπτουσαι*	*τύπτοντα*
	G.	*τυπτόντων*	*τυπτουσῶν*	*τυπτόντων*
	D.	*τύπτουσι*	*τυπτούσαις*	*τύπτουσι*
	A.	*τύπτοντας*	*τυπτούσας*	*τύπτοντα.*

Futuru[illegible] t to *strike.*

Sing. N.V. *τύψων* *τύψ*[illegible]

In reliquis ut Præsens; in [illegible] onjugatione (σπερ)-ῶν, -οῦσα, -οῦν, -οῦντος, -ούσης, -οῦντος, &c.

Aoristum Primum, *having struck.*

Sing. N.V. *τύψας* *τύψασα* *τύψαν*.

In reliquis ut Adjectivum πᾶς.

Aoristum Secundum.

Sing. N.V.	τυπὼν	τυποῦσα	τυπόν·

In reliquis ut Præsens.

Perfectum.

Sing.	N.V.	τετυφὼς	τετυφυῖα	τετυφὸς
	G.	τετυφότος	τετυφυίας	τετυφότος
	D.	τετυφότι	τετυφυίᾳ	τετυφότι
	A.	τετυφότα	τετυφυῖαν	τετυφὸς
Dual.	N.A.V.	τετυφότε	τετυφυία	τετυφότε
	G.D.	τετυφότοιν	τετυφυίαιν	τετυφότοιν
Plur.	N.V.	τετυφότες	τετυφυῖαι	τετυφότα
	G.	τετυφότων	τετυφυιῶν	τετυφότων
	D.	τετυφόσι	τετυφυίαις	τετυφόσι
	A.	τετυφότας	τετυφυίας	τετυφότα.

§ 35. PARADIGMA VOCIS MEDIÆ.

Modus Indicativus.

Præsens, *I strike myself,* or *for myself,* or *cause to be struck.*

Sing.	τύπτομαι	τύπτει (vel -ῃ)	τύπτεται
Dual.	τυπτόμεθον	τύπτεσθον	τύπτεσθον
Plur.	τυπτόμεθα	τύπτεσθε	τύπτονται.

Imperfectum, *I was striking myself,* or, &c.

Sing.	ἐτυπτόμην	ἐτύπτου	ἐτύπτετο
Dual.	ἐτυπτόμεθον	ἐτυπτέσθην	ἐτυπτέσθην
Plur.	ἐτυπτόμεθα	ἐτύπτεσθε	ἐτύπτοντο.

Futurum, *I shall strike myself*, or, &c.

Sing.	τύψομαι	τύψει (vel η)	τύψεται
Dual.	τυψόμεθον	τύψεσθον	τύψεσθον
Plur.	τυψόμεθα	τύψεσθε	τύψονται.

Futurum Liquidum, (σπερ)-οῦμαι -εῖ -εῖται -ούμεθον -εῖσθον -εῖσθον -οῦμεθα -εῖσθε -οῦνται.

Aoristum Primum, *I struck myself*, or, &c.

Sing.	ἐτυψάμην	ἐτύψω	ἐτύψατο
Dual.	ἐτυψάμεθον	ἐτυψάσθην	ἐτυψάσθην
Plur.	ἐτυψάμεθα	ἐτύψασθε	ἐτύψαντο.

Aoristum Secundum, *I struck myself*, or, &c.

Sing.	ἐτυπόμην	ἐτύπου	ἐτύπετο
Dual.	ἐτυπόμεθον	ἐτυπέσθην	ἐτυπέσθην
Plur.	ἐτυπόμεθα	ἐτύπεσθε	ἐτύποντο.

Perfectum, *I have struck.*

Sing.	τέτυπα	τέτυπᾰς	τέτυπε
Dual.		τετύπᾰτον	τετύπᾰτον
Plur.	τετύπαμεν	τετύπᾰτε	τετύπᾱσι.

Plusquam Perfectum, *I had struck.*

Sing.	ἐτετύπειν	ἐτετύπεις	ἐτετύπει
Dual.		ἐτετυπείτην	ἐτετυπείτην
Plur.	ἐτετύπειμεν	ἐτετύπειτε	ἐτετύπ-εισαν vel -εσαν.

Modus Imperativus.

Præsens, *strike thyself*, or, &c.

Sing.	τύπτου	τυπτέσθω
Dual.	τύπτεσθον	τυπτέσθων
Plur.	τύπτεσθε	τυπτέσθωσαν et τυπτέσθων.

Aoristum Primum.

Sing.	τύψαι	τυψάσθω
Dual.	τύψασθον	τυψάσθων
Plur.	τύψασθε	τυψάσθωσαν et τυψάσθων.

Aoristum Secundum.

Sing.	τυποῦ	τυπέσθω
Dual.	τυπέσθον	τυπέσθων
Plur.	τυπέσθε	τυπέσθωσαν et τυπέσθων.

Perfectum.

Sing.	τέτυπε	τετυπέτω
Dual.	τετύπετον	τετυπέτων
Plur.	τετύπετε	τετυπέτωσαν et τετυπόντων.

Modus Conjunctivus.

Præsens, *I may strike myself*, or, &c.

Sing.	τύπτωμαι	τύπτῃ	τύπτηται
Dual.	τυπτώμεθον	τύπτησθον	τύπτησθον
Plur.	τυπτώμεθα	τύπτησθε	τύπτωνται.

Aoristum Primum.

Sing.	τύψωμαι	τύψῃ	τύψηται
Dual.	τυψώμεθον	τύψησθον	τύψησθον
Plur.	τυψώμεθα	τύψησθε	τύψωνται.

Aoristum Secundum.

Sing.	τύπωμαι	τύπῃ	τύπηται
Dual.	τυπώμεθον	τύπησθον	τύπησθον
Plur.	τυπώμεθα	τύπησθε	τύπωνται.

Perfectum.

Sing.	τετύπω	τετύπῃς	τετύπῃ
Dual.		τετύπητον	τετύπητον
Plur.	τετύπωμεν	τετύπητε	τετύπωσι.

Modus Optativus.

Præsens et Imperf. *I might strike myself,* or, &c.

Sing.	τυπτοίμην	τύπτοιο	τύπτοιτο
Dual.	τυπτοίμεθον	τυπτοίσθην	τυπτοίσθην
Plur.	τυπτοίμεθα	τύπτοισθε	τύπτοιντο.

Futurum.

Sing.	τυψοίμην	τύψοιο	τύψοιτο
Dual.	τυψοίμεθον	τυψοίσθην	τυψοίσθην
Plur.	τυψοίμεθα	τύψοισθε	τύψοιντο.

Aoristum Primum.

Sing.	τυψαίμην	τύψαιο	τύψαιτο
Dual.	τυψαίμεθον	τυψαίσθην	τυψαίσθην
Plur.	τυψαίμεθα	τύψαισθε	τύψαιντο.

Aoristum Secundum.

Sing.	τυποίμην	τύποιο	τύποιτο
Dual.	τυποίμεθον	τυποίσθην	τυποίσθην
Plur.	τυποίμεθα	τύποισθε	τύποιντο.

Perfectum et Plusq. P.

Sing.	τετύποιμι	τετύποις	τετύποι
Dual.		τετυποίτην	τετυποίτην
Plur.	τετύποιμεν	τετύποιτε	τετύποιεν.

Modus Infinitivus.

Præsens et Imperf.	-	τύπτεσθαι.
Futurum - -	-	τύψεσθαι.
Aoristum Primum	-	τύψασθαι.
Aoristum Secundum	-	τυπέσθαι.
Perfectum et Plusq. P.		τετυπέναι.

Participia.

Præsens et Imp.	τυπτόμεν-ος	-η	-ον,	G. -ου	-ης	-ου.
Futurum	τυψόμεν-ος	-η	-ον,	G. -ου	-ης	-ου.
Aoristum I.	τυψάμεν-ος	-η	-ον,	G. -ου	-ης	-ου.
Aoristum II.	τυπομεν-ος	-η	-ον,	G. -ου	-ης	-ου.
Perf. et Pl. P.	τετυπ-ὼς	-υῖα	-ὸς,	G. -ότος	-υίας	-ότος.

§ 36. PARADIGMA VOCIS PASSIVÆ.

Modus Indicativus.

Præsens (*I am struck*) ut Præsens Medium.

Imperfectum ut Imperf. Medium.

Perfectum, *I have been struck.*

Sing.	τέτυμμαι	τέτυψαι	τέτυπται
Dual.	τετύμμεθον	τέτυφθον	τέτυφθον
Plur.	τετύμμεθα	τέτυφθε	τετυμμένοι εἰσί.*

Plusquam Perfectum, *I had been struck.*

Sing.	ἐτετύμμην	ἐτέτυψο	ἐτέτυπτο
Dual.	ἐτετύμμεθον	ἐτετύφθην	ἐτετύφθην
Plur.	ἐτετύμμεθα	ἐτέτυφθε	τετυμμένοι ἦσαν.*

Aoristum Primum, *I was struck,*

Sing.	ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθη
Dual.		ἐτυφθήτην	ἐτυφθήτην
Plur.	ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησαν.

Aoristum Secundum, *I was struck.*

Sing.	ἐτύπην	ἐτύπης	ἐτύπη
Dual.		ἐτυπήτην	ἐτυπήτην
Plur.	ἐτύπημεν	ἐτύπητε	ἐτύπησαν.

Futurum Primum, *I shall be struck.*

Sing.	τυφθήσομαι	τυφθήσ-ει (vel ῃ)	τυφθήσεται
Dual.	τυφθησόμεθον	τυφθήσεσθον	τυφθήσεσθον
Plur.	τυφθησόμεθα	τυφθήσεσθε	τυφθήσονται.

Futurum Secundum, *I shall be struck.*

Sing.	τυπήσομαι	τυπήσ-ει (vel ῃ)	τυπήσεται
Dual.	τυπησόμεθον	τυπήσεσθον	τυπήσεσθον
Plur.	τυπησόμεθα	τυπήσεσθε	τυπήσονται.

Paulo-post-Futurum, *I shall have been struck.*

Sing.	τετύψομαι	τετύψ-ει (vel ῃ)	τετύψεται
Dual.	τετυψόμεθον	τετύψεσθον	τετύψεσθον
Plur.	τετυψόμεθα	τετύψεσθε	τετύψονται.

Modus Imperativus.

Præsens (*be struck*) ut Præsens Medium.

Perfectum.

Sing.	τέτυψο	τετύφθω
Dual.	τέτυφθον	τετύφθων
Plur.	τέτυφθε	τετυφθωσαν et τετύφθων.

Aoristum Primum.

Sing.	*τύφθητι*	*τυφθήτω*
Dual.	*τύφθητον*	*τυφθήτων*
Plur.	*τύφθητε*	*τυφθήτωσαν* et *τυφθέντων.*

Aoristum Secundum.

Sing.	*τύπηθι*	*τυπήτω*
Dual.	*τύπητον*	*τυπήτων*
Plur.	*τύπητε*	*τυπήτωσαν* et *τυπέντων.*

Modus Conjunctivus.

Præsens (*I may be struck*) ut Præsens Medium.

Perfectum.

Sing.	*τετυμμένος*	*ὦ*	*ᾖς*	*ᾖ*
Dual.	*τετυμμένω*		*ἦτον*	*ἦτον*
Plur.	*τετυμμένοι*	*ὦμεν*	*ἦτε*	*ὦσι.*

Aoristum Primum.

Sing.	*τυφθῶ*	*τυφθῇς*	*τυφθῇ*
Dual.		*τυφθῆτον*	*τυφθῆτον*
Plur.	*τυφθῶμεν*	*τυφθῆτε*	*τυφθῶσι.*

Aoristum Secundum.

Sing.	*τυπῶ*	*τυπῇς*	*τυπῇ*
Dual.		*τυπῆτον*	*τυπῆτον*
Plur.	*τυπῶμεν*	*τυπῆτε*	*τυπῶσι.*

Modus Optativus.

Præsens (*I might be struck*) ut Præsens Medium.

Perfectum et Plusq. P.

Sing.	τετυμμένος	εἴην	εἴης	εἴη
Dual.	τετυμμένω		εἰήτην	εἰήτην
Plur.	τετυμμένοι	εἴημεν	εἴητε	εἴησαν
				vel εἶεν.

Aoristum Primum.

Sing.	τυφθείην	τυφθείης	τυφθείη
Dual.		τυφθειήτην	τυφθειήτην
Plur.	τυφθ-είημεν	τυφθ-είητε	(τυφθ-είησαν)
	vel -εῖμεν	vel -εῖτε	vel -εῖεν.

Aoristum Secundum.

Sing.	τυπείην	τυπείης	τυπείη
Dual.		τυπειήτην	τυπειήτην
Plur.	τυπ-είημεν	τυπ-είητε	(τυπ-είησαν)
	vel -εῖμεν	vel -εῖτε	vel -εῖεν.

Futurum Primum.

Sing.	τυφθησοίμην	τυφθήσοιο	τυφθήσοιτο
Dual.	τυφθησοίμεθον	τυφθησοίσθην	τυφθησοίσθην
Plur.	τυφθησοίμεθα	τυφθήσοισθε	τυφθήσοιντο.

Futurum Secundum.

Sing.	τυπησοίμην	τυπήσοιο	τυπήσοιτο
Dual.	τυπησοίμεθον	τυπησοίσθην	τυπησοίσθην
Plur.	τυπησοίμεθα	τυπήσοισθε	τυπήσοιντο.

Paulo-post-Futurum.

Sing.	τετυψοίμην	τετύψοιο	τετύψοιτο
Dual.	τετυψοίμεθον	τετυψοίσθην	τετυψοίσθην
Plur.	τετυψοίμεθα	τετύψοισθε	τετύψοιντο.

Modus Infinitivus.

Præsens et Imperf.	-	τύπτεσθαι.
Perfectum et Plusq. P.	-	τετύφθαι.
Aoristum Primum	-	τυφθῆναι.
Aoristum Secundum	-	τυπῆναι.
Futurum Primum	-	τυφθήσεσθαι.
Futurum Secundum	-	τυπήσεσθαι.
Paulo-post-Futurum	-	τετύψεσθαι.

Participia.

Præsens et Imperf.	τυπτόμεν-ος	-η	-ον.
Perfect. et Plusq. P.	τετυμμέν-ος	-η	-ον.
Aoristum Primum	τυφθ-εὶς	-εῖσα	-ὲν.
Aoristum Secundum	τυπ-εὶς	-εῖσα	-ὲν.
Futurum Primum	τυφθησόμεν-ος	-η	-ον.
Futurum Secundum	τυπησόμεν-ος	-η	-ον.
Paulo-post-Futurum	τετυψόμεν-ος	-η	-ον.

Sing.

N.V.	τυφθεὶς	τυφθεῖσᾰ	τυφθὲν
G.	τυφθέντος	τυφθείσης	τυφθέντος
D.	τυφθέντι	τυφθείσῃ	τυφθέντι
A.	τυφθέντα	τυφθεῖσᾰν	τυφθὲν

Dual.

N.A.V.	*τυφθέντε*	*τυφθείσᾱ*	*τυφθέντε*
G.D.	*τυφθέντοιν*	*τυφθείσαιν*	*τυφθέντοιν*

Plur.

N.V.	*τυφθέντες*	*τυφθεῖσαι*	*τυφθέντα*
G.	*τυφθέντων*	*τυφθεισῶν*	*τυφθέντων*
D.	*τυφθεῖσι*	*τυφθείσαις*	*τυφθεῖσι*
A.	*τυφθέντας*	*τυφθείσᾱς*	*τυφθέντα.*

Not. Veræ terminationes Perfecti et Plusquam Perfecti apparent in Verbo Puro, quale est *λύω, solvo.*

Perfect. Pass. Indic.

Sing.	*(λέλυ)-μαι*	*-σαι*	*-ται*
Dual.	*-μεθον*	*-σθον*	*-σθον*
Plur.	*-μεθα*	*-σθε*	*-νται.*

Plusquam Perf. Pass. Indic.

Sing.	*(ἐλελύ)-μην*	*-σο*	*-το*
Dual.	*-μεθον*	*-σθην*	*-σθην*
Plur.	*-μεθα*	*-σθε*	*-ντο.*

Sic Infin. *(λελύ)-σθαι.*

In ceteris Verbis, præfixa Stirpe terminationi, mutantur quædam Consonantes, ejicitur *σ* inter duas Consonantes, et in tertia persona plurali usurpatur periphrasis: ut, pro *(τέτυπ)-μαι τέτυμμαι,* pro *(τέτυπ)-σαι τέτυψαι,* pro *(τέτυπ)-σθε τέτυφθε,* pro *(τέτυπ)-νται τετυμμένοι εἰσὶ,* pro *(ἐτέτυπ)-ντο τετυμμένοι ἦσαν.*

Verbalia in *τέος* et *τὸς* formantur a tertia persona singulari Perfecti Passivi, mutando *ται* in *τέος* vel *τὸς,* et abjiciendo reduplicationem, ut *τέτυπται, τυπτέος, verberandus; λέλεκται, λεκτὸς, dicendus.*

§ 37. PARADIGMA VERBORUM CONTRACTORUM.

Verba quæ desinunt in *άω, έω, όω*, in Præsenti et Imperfecto contrahuntur: ut *τιμαω -ῶ, honoro, φιλέω -ῶ, amo, χρυσόω -ῶ, inauro.*

VOX ACTIVA.

Modus Indicativus.

		Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
Præs.	1. τιμ(άω)ῶ	(άεις)ᾷς	(άει)ᾷ	(άε)ᾶ-τον	(άε)ᾶ-τον	(άο)ῶ-μεν	(άε)ᾶ-τε	(άου)ῶ-σι
	2. φιλ(έω)ῶ	(έεις)εῖς	(έει)εῖ	(έε)εῖ-τον	(έε)εῖ-τον	(έο)οῦ-μεν	(έε)εῖ-τε	(έου)οῦ-σι
	3. χρυσ(όω)ῶ	(όεις)οῖς	(όει)οῖ	(όε)οῦ-τον	(όε)οῦ-τον	(όο)οῦ-μεν	(όε)οῦ-τε	(όου)οῦ-σι

		Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
Imperf.	1. ἐτίμ(αον)ων	(αες)ας	(αε)α	(αέ)ά-την	(άε)ά-την	(άο)ῶ-μεν	(άε)ᾶ-τε	(αον)ων
	2. ἐφίλ(εον)ουν	(εες)εις	(εε)ει	(εέ)εί-την	(έε)εί-την	(έο)οῦ-μεν	(έε)εῖ-τε	(εον)ουν
	3. ἐχρύσ(οον)ουν	(οες)ους	(οε)ου	(οέ)ού-την	(όε)ού-την	(όο)οῦ-μεν	(όε)οῦ-τε	(οον)ουν

Imperativus.

Sing.		*Dual.*		*Plur.*		
1. τίμ(αε)α	(αέ)ά-τω	(άε)ᾶ-τον	(αέ)ά-των	(άε)ᾶ-τε	(αέ)ά-τωσαν	(αόν)ών-των
2. φίλ(εε)ει	(εέ)εί-τω	(έε)εῖ-τον	(εέ)εί-των	(έε)εῖ-τε	(εέ)εί-τωσαν, et	(εόν)ούν-των
3. χρύσ(οε)ου	(οέ)ού-τω	(όε)οῦ-τον	(οέ)ού-των	(όε)οῦ-τε	(οέ)ού-τωσαν	(οόν)ούν-των

Conjunctivus.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1. τιμ(άω)ῶ	(άῃς)ᾷς	(άῃ)ᾷ	(άη)ᾶ-τον	(άη)ᾶ-τον	(άω)ῶ-μεν	(άη)ᾶ-τε	(άω)ῶ-σι
2. φιλ(έω)ῶ	(έῃς)ῇς	(έῃ)ῇ	(έη)ῆ-τον	(έη)ῆ-τον	(έω)ῶ-μεν	(έη)ῆ-τε	(έω)ῶ-σι
3. χρυσ(όω)ῶ	(όῃς)οῖς	(όῃ)οῖ	(όη)ῶ-τον	(όη)ῶ-τον	(όω)ῶ-μεν	(όη)ῶ-τε	(όω)ῶ-σι

Optativus.

	Sing.			Dual.		Plur.		
1. τιμ(άοι)ῷ-μι	(άοις)ῷς	(άοι)ῷ	(αοί)ῴ-την	(αοί)ῴ-την	(άοι)ῷ-μεν	(άοι)ῷ-τε	(άοι)ῷ-εν
2. φιλ(έοι)οῖ-μι	(έοις)οῖς	(έοι)οῖ	(εοί)οί-την	(εοί)οί-την	(έοι)οῖ-μεν	(έοι)οῖ-τε	(έοι)οῖ-εν
3. χρυσ(όοι)οῖ-μι	(όοις)οῖς	(όοι)οῖ	(οοί)οί-την	(οοί)οί-την	(όοι)οῖ-μεν	(όοι)οῖ-τε	(όοι)οῖ-εν

Et Attice, τιμῴ-ην, ης, η; φιλοί-ην, ης, η; χρυσοί-ην, ης, η.

Infinitivus.

1. τιμ(άειν)ᾶν
2. φιλ(έειν)εῖν
3. χρυσ(όειν)οῦν

Participium.

1. τιμ(άων)ῶν	τιμ(άουσα)ῶσα	τιμ(άον)ῶν
2. φιλ(έων)ῶν	φιλ(έουσα)οῦσα	φιλ(έον)οῦν
3. χρυσ(όων)ῶν	χρυσ(όουσα)οῦσα	χρυσ(όον)οῦν

VOX MEDIA ET PASSIVA.

Indicativus.

Præsens.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1. τιμ(άο)ῶ-μαι	(άῃ)ᾷ	(άε)ᾶ-ται	(αό)ώ-μεθον	(άε)ᾶ-σθον	-σθον	(αό)ώ-μεθα	(άε)ᾶ-σθε	(άον)ῶν-ται
2. φιλ(έο)οῦ-μαι	(έῃ)ῇ	(έε)εῖ-ται	(εό)ού-μεθον	(έε)εῖ-σθον		(εό)ού-μεθα	(έε)εῖ-σθε	(έον)οῦν-ται
3. χρυσ(όο)οῦ-μαι	(όῃ)οῖ	(όε)οῦ-ται	(οό)ού-μεθον	(όε)οῦ-σθον		(οό)ού-μεθα	(όε)οῦ-σθε	(όον)οῦν-ται

Imperfectum.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1. ἐτιμ(αό)ώ-μην	(άου)ῶ	(άε)ᾶ-το	(αό)ώ-μεθον	(αέ)ά-σθην	-σθην	(αό)ώ-μεθα	(άε)ᾶ-σθε	(άον)ῶν-το
2. ἐφιλ(εό)ού-μην	(έου)οῦ	(έε)εῖ-το	(εό)ού-μεθον	(εέ)εί-σθην		(εό)ού-μεθα	(έε)εῖ-σθε	(έον)οῦν-το
3. ἐχρυσ(οό)ού-μην	(όου)οῦ	(όε)οῦ-το	(οό)ού-μεθον	(οέ)ού-σθην		(οό)ού-μεθα	(όε)οῦ-σθε	(όον)οῦν-το

Imperativus.

Sing.		Dual.		Plur.	
1. τιμ(άου)ῶ	(αέ)ά-σθω	(άε)ᾶ-σθον	(αέ)ά-σθων	(άε)ᾶ-σθε	(αέ)ά-σθωσαν
2. φιλ(έου)οῦ	(εέ)εί-σθω	(έε)εῖ-σθον	(εέ)εί-σθων	(έε)εῖ-σθε	(εέ)εί-σθωσαν, et σθων
3. χρυσ(όου)οῦ	(οέ)ού-σθω	(όε)οῦ-σθον	(οέ)ού-σθων	(όε)οῦ-σθε	(οέ)ού-σθωσαν

Conjunctivus.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1.	τιμ(άω)ῶ-μαι	(άῃ)ᾷ	(άη)ᾶ-ται	(αώ)ώ-μεθον	(άη)ᾶ-σθον	-σθον	(αώ)ώ-μεθα	(άη)ᾶ-σθε	(άων)ῶν-ται
2.	φιλ(έω)ῶ-μαι	(έῃ)ῇ	(έη)ῆ-ται	(εώ)ώ-μεθον	(έη)ῆ-σθον		(εώ)ώ-μεθα	(έη)ῆ-σθε	(έων)ῶν-ται
3.	χρυσ(όω)ῶ-μαι	(οῃ)οῖ	(όη)ῶ-ται	(οώ)ώ-μεθον	(όη)ῶ-σθον		(οώ)ώ-μεθα	(όη)ῶ-σθε	(όων)ῶν-ται

Optativus.

	Sing.			Dual.			Plur.		
1.	τιμ(αοί)ῴ-μην	(άοι)ῷ-ο	(άοι)ῷ-το	(αοί)ῴ-μεθον	(αοί)ῴ-σθην	-σθην	(αοί)ῴ-μεθα	(άοι)ῷ-σθε	(άοιν)ῷν-το
2.	φιλ(εοί)οί-μην	(έοι)οῖ-ο	(έοι)οῖ-το	(εοί)οί-μεθον	(εοι)οί-σθην		(εοί)οί-μεθα	(έοι)οῖ-σθε	(έοιν)οῖν-το
3.	χρυσ(οοί)οί-μην	(όοι)οῖ-ο	(όοι)οῖ-το	(οοί)οί-μεθον	(οοι)οί-σθην		(οοί)οί-μεθα	(όοι)οῖ-σθε	(όοιν)οῖν-το

Infinitivus.

1. τιμ(άε)ᾶ-σθαι
2. φιλ(έε)εῖ-σθαι
3. χρυσ(όε)οῦ-σθαι

Participium.

1.	τιμ(αό)ώ-μενος	(αο)ω-μένη	(αό)ώ-μενον
2.	φιλ(εό)ού-μενος	(εο)ου-μένη	(εό)ού-μενον
3.	χρυσ(οό)ού-μενος	(οο)ου-μένη	(οό)ού-μενον

		Indicat.	Imperat.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	τύπτω	τύπτε	τύπτω	τύπτοιμι	τύπτειν	τύπτων
	Imp.	ἔτυπτον					
	Fut.	τύψω	deest	deest	τύψοιμι	τύψειν	τύψων
	Aor. 1.	ἔτυψα	τύψον	τύψω	τύψαιμι	τύψαι	τύψας
	Perf.	τέτυφα	τέτυφε	τετύφω	τετύφοιμι	τετυφέναι	τετυφὼς
	Plup.	ἐτετύφειν					
	Aor. 2.	ἔτυπον	τύπε	τύπω	τύποιμι	τυπεῖν	τυπὼν
Media.	Præs.	τύπτομαι	τύπτου	τύπτωμαι	τυπτοίμην	τύπτεσθαι	τυπτόμενος
	Imp.	ἐτυπτόμην					
	Fut.	τύψομαι	deest	deest	τυψοίμην	τύψεσθαι	τυψόμενος
	Aor. 1.	ἐτυψάμην	τύψαι	τύψωμαι	τυψαίμην	τύψασθαι	τυψάμενος
	Perf.	*τέτυπα	τέτυπε	τετύπω	τετύποιμι	τετυπέναι	τετυπὼς
	Plup.	*ἐτετύπειν					
	Aor. 2.	ἐτυπόμην	τυποῦ	τύπωμαι	τυποίμην	τυπέσθαι	τυπόμενος
Passiva.	Perf.	τέτυμμαι	τέτυψο	τετυμμένος ὦ	τετυμμένος εἴην	τετύφθαι	τετυμμένος
	Plup.	ἐτετύμμην					
	P.p.F.	τετύψομαι	deest	deest	τετυψοίμην	τετύψεσθαι	τετυψόμενος
	Aor. 1.	ἐτύφθην	τύφθητι	τυφθῶ	τυφθείην	τυφθῆναι	τυφθεὶς
	Fut. 1.	τυφθήσομαι	deest	deest	τυφθησοίμην	τυφθήσεσθαι	τυφθησόμενος
	Aor. 2.	ἐτύπην	τύπηθι	τυπῶ	τυπείην	τυπῆναι	τυπεὶς
	Fut. 2.	τυπήσομαι	deest	deest	τυπησοίμην	τυπήσεσθαι	τυπησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	πλέκω	πλέκε	πλέκω	πλέκοιμι	πλέκειν	πλέκων
	Imp.	ἔπλεκον					
	Fut.	πλέξω	deest	deest	πλέξοιμι	πλέξειν	πλέξων
	Aor. 1.	ἔπλεξα	πλέξον	πλέξω	πλέξαιμι	πλέξαι	πλέξας
	Perf.	πέπλεχα	πέπλεχε	πεπλέχω	πεπλέχοιμι	πεπλεχέναι	πεπλεχὼς
	Plup.	ἐπεπλέχειν					
	Aor. 2.	*ἔπλακον	πλάκε	πλάκω	πλάκοιμι	πλακεῖν	πλακὼν
Media.	Præs.	πλέκομαι	πλέκου	πλέκωμαι	πλεκοίμην	πλέκεσθαι	πλεκόμενος
	Imp.	ἐπλεκόμην					
	Fut.	πλέξομαι	deest	deest	πλεξοίμην	πλέξεσθαι	πλεξόμενος
	Aor. 1.	ἐπλεξάμην	πλέξαι	πλέξωμαι	πλεξαίμην	πλέξασθαι	πλεξάμενος
	Perf.	*πέπλακα	πέπλακε	πεπλάκω	πεπλάκοιμι	πεπλακέναι	πεπλακὼς
	Plup.	*ἐπεπλάκειν					
	Aor. 2.	*ἐπλακόμην	πλακοῦ	πλάκωμαι	πλακοίμην	πλακέσθαι	πλακόμενος
Passiva.	Perf.	πέπλεγμαι	πέπλεξο	πεπλεγμένος ὦ	πεπλεγμένος εἴην	πεπλέχθαι	πεπλεγμένος
	Plup.	ἐπεπλέγμην					
	P.p.F.	πεπλέξομαι	deest	deest	πεπλεξοίμην	πεπλέξεσθαι	πεπλεξόμενος
	Aor. 1.	ἐπλέχθην	πλέχθητι	πλεχθῶ	πλεχθείην	πλεχθῆναι	πλεχθεὶς
	Fut. 1.	πλεχθήσομαι	deest	deest	πλεχθησοίμην	πλεχθήσεσθαι	πλεχθησόμενος
	Aor. 2.	ἐπλάκην	πλάκηθι	πλακῶ	πλακείην	πλακῆναι	πλακεὶς
	Fut. 2.	πλακήσομαι	deest	deest	πλακησοίμην	πλακήσεσθαι	πλακησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	πείθω	πεῖθε	πείθω	πείθοιμι	πείθειν	πείθων
	Imp.	ἔπειθον					
	Fut.	πείσω	deest	deest	πείσοιμι	πείσειν	πείσων
	Aor. 1.	ἔπεισα	πεῖσον	πείσω	πείσαιμι	πεῖσαι	πείσας
	Perf.	πέπεικα	πέπεικε	πεπείκω	πεπείκοιμι	πεπεικέναι	πεπεικὼς
	Plup.	ἐπὲπείκειν					
	Aor. 2.	ἔπιθον	πίθε	πίθω	πίθοιμι	πιθεῖν	πιθὼν
Media.	Præs.	πείθομαι	πείθου	πείθωμαι	πειθοίμην	πείθεσθαι	πειθόμενος
	Imp.	ἐπειθόμην					
	Fut.	πείσομαι	deest	deest	πεισοίμην	πείσεσθαι	πεισόμενος
	Aor. 1.	ἐπεισάμην	πεῖσαι	πείσωμαι	πεισαίμην	πείσασθαι	πεισάμενος
	Perf.	πέποιθα	πέποιθε	πεποίθω	πεποίθοιμι	πεποιθέναι	πεποιθὼς
	Plup.	ἐπεποίθειν					
	Fut. 2.	ἐπιθόμην	πιθοῦ	πίθωμαι	πιθοίμην	πιθέσθαι	πιθόμενος
Passiva.	Perf.	πέπεισμαι	πέπεισο	πεπεισμένος ὦ	πεπεισμένος εἴην	πεπεῖσθαι	πεπεισμένος
	Plup.	ἐπεπείσμην					
	P.p.F.	πεπείσομαι	deest	deest	πεπεισοίμην	πεπείσεσθαι	πεπεισόμενος
	Aor. 1.	ἐπείσθην	πείσθητι	πεισθῶ	πεισθείην	πεισθῆναι	πεισθεὶς
	Fut. 1.	πεισθήσομαι	deest	deest	πεισθησοίμην	πεισθήσεσθαι	πεισθησόμενος
	Aor. 2.	ἐπίθην	πίθητι	πιθῶ	πιθείην	πιθῆναι	πιθεὶς
	Fut. 2.	πιθήσομαι	deest	deest	πιθησοίμην	πιθήσεσθαι	πιθησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	φράζω	φράζε	φράζω	φράζοιμι	φράζειν	φράζων
	Imp.	ἔφραζον					
	Fut.	φράσω	deest	deest	φράσοιμι	φράσειν	φράσων
	Aor. 1.	ἔφρασα	φράσον	φράσω	φράσαιμι	φράσαι	φράσας
	Perf.	πέφρακα	πέφρακε	πεφράκω	πεφράκοιμι	πεφρακέναι	πεφρακὼς
	Plup.	ἐπεφράκειν					
	Aor. 2.	ἔφραδον	φράδε	φράδω	φράδοιμι	φραδεῖν	φραδὼν
Media.	Præs.	φράζομαι	φράζου	φράζωμαι	φραζοίμην	φράζεσθαι	φραζόμενος
	Imp.	ἐφραζόμην					
	Fut.	φράσομαι	deest	deest	φρασοίμην	φράσεσθαι	φρασόμενος
	Aor. 1.	ἐφρασάμην	φράσαι	φράσωμαι	φρασαίμην	φράσασθαι	φρασάμενος
	Perf.	*πέφραδα	πέφραδε	πεφράδω	πεφράδοιμι	πεφραδέναι	πεφραδὼς
	Plup.	*ἐπεφράδειν					
	Aor. 2.	*ἐφραδόμην	φραδοῦ	φράδωμαι	φραδοίμην	φραδέσθαι	φραδόμενος
Passiva.	Perf.	πέφρασμαι	πέφρασο	πεφρασμένος ὦ	πεφρασμένος εἴην	πεφράσθαι	πεφρασμένος
	Plup.	ἐπεφράσμην					
	P.p.F.	*πεφράσομαι	deest	deest	πεφρασοίμην	πεφράσεσθαι	πεφρασόμενος
	Aor. 1.	ἐφράσθην	φράσθητι	φρασθῶ	φρασθείην	φρασθῆναι	φρασθεὶς
	Fut. 1.	φρασθήσομαι	deest	deest	φρασθησοίμην	φρασθήσεσθαι	φρασθησόμενος
	Aor. 2.	*ἐφράδην	φράδηθι	φραδῶ	φραδείην	φραδῆναι	φραδεὶς
	Fut. 2.	*φραδήσομαι	deest	deest	φραδησοίμην	φραδήσεσθαι	φραδησόμενος

		Indicat.	Imperat.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	σπείρω	σπεῖρε	σπείρω	σπείροιμι	σπείρειν	σπείρων
	Imp.	ἔσπειρον					
	Fut.	σπερῶ	deest	deest	σπεροῖμι	σπερεῖν	σπερῶν
	Aor. 1.	ἔσπειρα	σπεῖρον	σπείρω	σπείραιμι	σπεῖραι	σπείρας
	Perf.	*ἔσπαρκα	ἔσπαρκε	ἐσπάρκω	ἐσπάρκοιμι	ἐσπαρκέναι	ἐσπαρκὼς
	Plup.	*ἐσπάρκειν					
	Aor. 2.	*ἔσπαρον	σπάρε	σπάρω	σπάροιμι	σπαρεῖν	σπαρὼν
Media.	Præs.	σπείρομαι	σπείρου	σπείρωμαι	σπειροίμην	σπείρεσθαι	σπειρόμενος
	Imp.	ἐσπειρόμην					
	Fut.	σπεροῦμαι	deest	deest	σπεροίμην	σπερεῖσθαι	σπερούμενος
	Aor. 1.	ἐσπειράμην	σπεῖραι	σπείρωμαι	σπειραίμην	σπείρασθαι	σπειράμενος
	Perf.	*ἔσπορα	ἔσπορε	ἐσπόρω	ἐσπόροιμι	ἐσπορέναι	ἐσπορὼς
	Plup.	*ἐσπόρειν					
	Aor. 2.	*ἐσπαρόμην	σπαροῦ	σπάρωμαι	σπαροίμην	σπαρέσθαι	σπαρόμενος
Passiva.	Perf.	ἔσπαρμαι	ἔσπαρσο	ἐσπαρμένος ὦ	ἐσπαρμένος εἴην	ἐσπάρθαι	ἐσπαρμένος
	Plup.	ἐσπάρμην					
	Aor. 1.	ἐσπάρθην	σπάρθητι	σπαρθῶ	σπαρθείην	σπαρθῆναι	σπαρθεὶς
	Fut. 1.	σπαρθήσομαι	deest	deest	σπαρθησοίμην	σπαρθήσεσθαι	σπαρθησόμενος
	Aor. 2.	ἐσπάρην	σπάρηθι	σπαρῶ	σπαρείην	σπαρῆναι	σπαρεὶς
	Fut. 2	σπαρήσομαι	deest	deest	σπαρησοίμην	σπαρήσεσθαι	σπαρησόμενος

Verba Liquidæ Conjugationis carent Paulo-Post-Futuro.

		Indicat.	Imperat.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	λύω	λύε	λύω	λύοιμι	λύειν	λύων
	Imp.	ἔλυον					
	Fut.	λύσω	deest	deest	λύσοιμι	λύσειν	λύσων
	Aor. 1.	ἔλυσα	λῦσον	λύσω	λύσαιμι	λῦσαι	λύσας
	Perf.	*λέλυκα	λέλυκε	λελύκω	λελύκοιμι	λελυκέναι	λελυκὼς
	Plup.	*ἐλελύκειν					
Media.	Præs.	λύομαι	λύου	λύωμαι	λυοίμην	λύεσθαι	λυόμενος
	Fut.	ἐλυόμην					
	Imp.	λύσομαι	deest	deest	λυσοίμην	λύσεσθαι	λυσόμενος
	Aor. 1.	ἐλυσάμην	λῦσαι	λύσωμαι	λυσαίμην	λύσασθαι	λυσάμενος
Passiva.	Perf.	λέλυμαι	λέλυσο	λελυμένος ὦ	λελυμένος εἴην	λελύσθαι	λελυμένος
	Plup.	ἐλελύμην					
	P. p. F.	λελύσομαι	deest	deest	λελυσοίμην	λελύσεσθαι	λελυσόμενος
	Aor. 1.	ἐλύθην	λύθητι	λυθῶ	λυθείην	λυθῆναι	λυθεὶς
	Fut. 1.	λυθήσομαι	deest	deest	λυθησοίμην	λυθήσεσθαι	λυθησόμενος

Verba Pura carent omnibus Temporibus secundis, præter *ἀκούω audio*, quod facit Perfectum Secundum *ἀκήκοα*.

		Indicat.	Imperat.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Activa.	Præs.	-ω	-ε	-ω	-οιμι	-ειν	-ων
	Imp.	-ον					
	Fut.	-σω, -ῶ	deest	deest	-σοιμι, -οῖμι	-σειν, -εῖν	-σων, -ων
	Aor. 1.	-α	-ον	-ω	-αιμι	-αι	-ας
	Perf.	-α	-ε	-ω	-οιμι	-έναι	-ὼς
	Plusq.	-ειν					
	Aor. 2.	-ον	-ε	-ω	-οιμι	-εῖν	-ὼν
Media.	Præs.	-ομαι	-ου	-ωμαι	-οίμην	-εσθαι	-όμενος
	Imp.	-όμην					
	Fut.	-σομαι -οῦμαι	deest	deest	-οίμην	-σεσθαι εῖσθαι	-σόμενος ούμενος
	Aor. 1.	-άμην	-αι	-ωμαι	-αίμην	-ασθαι	-άμενος
	Perf.	-α	-ε	-ω	-οιμι	-έναι	-ὼς
	Plusq.	-ειν					
	Aor. 2.	-όμην	-οῦ	-ωμαι	-οίμην	-έσθαι	-όμενος
Passiva.	Perf.	-μαι	-σο	-μένος ὦ	-μένος εἴην	-σθαι	-μένος
	Plusq.	-μην					
	P. p. F.	-σομαι	deest	deest	-σοίμην	-σεσθαι	-σόμενος
	Aor. 1.	-θην	-θητι	-θῶ	-θείην	-θῆναι	-θεὶς
	Fut. 1.	-θήσομαι	deest	deest	-θησοίμην	-θήσεσθαι	-θησόμενος
	Aor. 2.	-ην	-ητι	-ῶ	-είην	-ῆναι	-εὶς
	Fut. 1.	-ήσομαι	deest	deest	-ησοίμην	-ήσεσθαι	-ησόμενος

Nota. Quoniam Temporum formæ, quas Verbis exempli causa huc allatis tribuimus, non omnes omnibus sunt in usu, sed aliæ aliis desunt, asterisco (*) notavimus eas formas, quæ nusquam obviæ fiunt.

TEMPORUM FORMATIO.

Præsens Med. et Pass.

§ 45. Præsens Medium et Passivum formatur a Præsente Activo mutando ω in ομαι, ut τύπτω, τύπτομαι.

Imperfectum Act. Med. et Pass.

Imperfectum Activum formatur a Præsente, mutando ω in ον, et præponendo Augmentum, ut τύπτω, ἔτυπτον.

Imperfectum Medium et Passivum formatur a Præsente suo, mntando ομαι in όμην et præponendo Augmentum, ut τύπτομαι, ἐτυπτόμην.

De Augmento.

§ 46. Augmentum præfigitur omnibus Temporibus Historicis Modi Indicativi; in reliquis Modis abjicitur.

Augmentum est duplex, Syllabicum et Temporale.

(*a.*) Syllabicum Augmentum *syllaba auget* Verbum, quod a consonante incipiat, præfixa ἐ; ut τύπτω, ἔτυπτον.

Si Verbum incipit a ρ, fere geminatur ρ post Augmentum, ut ῥίπτω *jacio*, ἔῤῥιπτον.

(*b.*) Temporale Augmentum *tempore*, hoc est, quantitate, verbum *auget*, quod a vocali brevi incipiat; scilicet mutando

ᾰ brevem	in η, ut ἀκούω *audio*	ἤκουον
ε	in η, ut ἐγείρω *excito*	ἤγειρον
ο	in ω, ut ὀρύσσω *fodio*	ὤρυσσον

ῐ brevem in ῑ longam, ut *ἵκετεύω supplico* — ἵκέτευον
ῠ brevem in ῡ longam, ut *ὕφαίνω texo* — ὕφαινον.

Quædam ab ε incipientia adsciscunt ι, ut *ἔχω, εἶχον.* Alia Syllabicum Augmentum præfigunt Temporali, ut *ὁράω, ἑώρων.*

In diphthongis augendis prior Vocalis Augmentum capit: posterior, si est ι, subscribi solet.

Auctæ diphthongi tres sunt, *αι, αυ, οι.*

Sic *αι* mutatur	in *η*,	ut *αἴρω tollo*	*ἦρον*
αυ ———	in *ηυ*,	ut *αὐξάνω augeo*	*ηὔξανον*
οι ———	in *ῳ*,	ut *οἰκίζω ædifico*	*ᾤκιζον.*

De Augmentis Compositorum.

Verba Composita, sicut Simplicia, plerumque sumunt Augmentum in initio, ut *μυθολογέω fabulam narro, ἐμυθολόγουν; οἰκοδομέω domum ædifico, ᾠκοδόμουν.*

Sed cum Præpositione composita Augmentum fere habent in medio, ut *προσβάλλω adjicio, προσέβαλλον.*

Futurum Act. et Med.

§ 47. (*a.*) Futurum Activum formatur a Præsenti mutando ultimam syllabam in Conjugatione

Prima	in *ψω*;	ut *τύπτω, τύψω·*
Secunda	in *ξω*;	ut *λέγω, λέξω·*
Tertia	in *σω*;	ut *πείθω, πείσω·*
Quarta	in *σω*;	ut *φράζω, φράσω·* et
	in *ξω*;	ut *τάττω, τάξω·*
Liquida	in *ῶ*;	ut *σπείρω, σπερῶ·*
Pura	in *σω*;	ut *παύω, παύσω.*

In Liquida Conjugatione Penultima Futuri fit brevis, vel elidendo secundam Consonantem, ut *τέμνω scindo, τεμῶ·* vel secundam Vocalem Diphthongi, ut

φαίνω ostendo, φανῶ· vel corripiendo ancipitem, ut *κρίνω judico, κρινῶ.*

In Pura Conjugatione Penultima Futuri fere producitur; ita ut vocales Characteristicæ *α, ε, ο,* mutentur in cognatas longas *η, ω*; ut *τιμάω, -ήσω*; *φιλέω, -ήσω*; *χρυσόω, -ώσω.* Vel *α* purum, aut *α* post *ρ*, producitur: ut *ἐάω, ἐᾱσω*; *περάω, περάσω.* Sed nonnulla brevem servant vocalem, ut *γελάω, γελάσω*; *κορέω, κορέσω*; *ἀρόω, ἀρόσω,*

(*b.*) Futurum Medium formatur a Futuro Activo, mutando *ω* in *ομαι*, ut *τύψω, τύψομαι*; sed *ῶ* circumflexum in *οῦμαι*, ut *σπερῶ, σπεροῦμαι.*

Aoristum Primum Act. et Med.

(*a.*) Aoristum Primum Activum formatur a Futuro, mutando *ω* in *α*, et præponendo Augmentum; ut *τύψω, ἔτυψα.*

In Liquida Conjugatione penultima brevis Futuri in Aoristo Primo producitur, mutando Futuri

ᾰ impuram	in *η*,	ut *φαίνω ostendo,*	*φᾰνῶ,*	*ἔφηνα*
ᾰ puram }	in *ᾱ*,	{ *πιαίνω pinguefacio,*	*πιᾰνῶ,*	*ἐπίᾱνα*
ᾰ post *ρ* }		{ *περαίνω finio,*	*περᾰνῶ,*	*ἐπέρᾱνα*
ε	in *ει*,	ut *στέλλω mitto,*	*στελῶ,*	*ἔστειλα*
ῐ	in *ῑ*,	ut *κρῑνω judico,*	*κρῐνῶ,*	*ἔκρῑνα*
ῠ	in *ῡ*,	ut *ἀμῡνω arceo,*	*ἀμῠνῶ,*	*ἤμῡνα.*

Eadem mutatio per omnes Modos servatur; ut *φῆνον, φήνω, κ. τ. λ.* Sed *αἴρω tollo, ἦρα, ἆρον, ᾱρω, κ. τ. λ.*

Quinque sunt Aorista Prima, quæ characteristicam Futuri non assumunt: *ἔδωκα, dedi; ἔθηκα, posui; ἧκα, misi; εἶπα, dixi; ἤνεγκα, tuli.*

(*b.*) Aoristum Primum Medium formatur ab Aoristo Primo Activo, addendo *μην*; ut *ἔτυψα, ἐτυψάμην.*

Perfectum et Plusqu. Act.

§ 48. (*a.*) Perfectum Activum formatur a Futuro, præponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione, et mutando in Conjugatione

Prima	ψω	in φα,	ut τύψω,	τέτυφα
Secunda	ξω	in χα,	ut πλέξω,	πέπλεχα
Tertia	σω	in κα,	ut πείσω,	πέπεικα
Quarta	ξω	in χα,	ut τάξω,	τέταχα
	σω	in κα,	ut φράσω,	πέφρακα
Liquida	ῶ	in κα,	ut ἀγγελῶ,	ἤγγελκα
sed	μῶ	in μηκα,	ut νεμῶ,	νενέμηκα
Pura	σω	in κα,	ut βουλεύσω,	βεβούλευκα.

(*b.*) Plusquamperfectum Activum formatur a Perfecto, mutando *α* in *ειν*, et præponendo Augmentum; ut *τέτυφα, ἐτετύφειν.*

De Reduplicatione.

Reduplicatio est prima consonans Verbi *reduplicata* cum *ε*. Reduplicatione utuntur Verba quæ incipiunt

(*a.*) vel a simplici consonante, excepta *ρ*; ut *τύψω, τέτυφα,* sed *ῥίψω, ἔῤῥιφα*;

(*b.*) vel a muta cum liquida, exceptis *γν*, et plerumque *βλ, γλ*; ut *γράψω, γέγραφα*; sed *γνωρίζω, notifico, γνωρίσω, ἐγνώρικα.*

Cetera Verba Augmento-pro-Reduplicatione utuntur; scilicet incipientia

a duplici consonante, ut *ψάλλω psallo, ψᾰλῶ, ἔψαλκα*
a binis sine liquida, ut *σκάπτω fodio, σκάψω, ἔσκᾰφα*
a vocali vel diphthongo, ut *ἀμείβω muto, ἀμείψω, ἤμειφα.*

Quædam Verba, præter Temporale Augmentum, duas priores literas stirpis assumunt, quæ Reduplicatio Attica dicitur; ut *ὀρύττω fodio, ὀρ-ώρυχα.*

Si Verbum incipit ab *aspirata,* assumit suam tenuem in Reduplicatione; ut *θύω sacrifico, θύσω, τέθῠκα.*

Reduplicatio, sive Augmentum-pro-Reduplicatione, locum habet in Perfecto, Plusquamperfecto, ac Paulo-post-Futuro; et servatur per omnes Modos.

PERFECTUM, PLUSQU., ET PAULO-POST-FUTURUM PASSIVUM.

(*a.*) Perfectum Passivum formatur a Perfecto Activo, mutando in Conjugatione

Prima	*φα* purum	in *μμαι*	ut *τέτυφα, τέτυμμαι*
	impurum	in *μαι*	ut *τέτερφα, τέτερμαι*
Secunda et Quarta	*χα*	in *γμαι*	ut *πέπλεχα, πέπλεγμαι*
Tertia et Quarta	*κα*	in *σμαι*	ut *πέπεικα, πέπεισμαι*
Liquida	*κα*	in *μαι*	ut *ἤγγελκα, ἤγγελμαι*
Pura	*κα* penult. longa	in *μαι*	ut *πεφίληκα, πεφίλημαι*
	penult. brevi	in *σμαι*	ut *τετέλεκα, τετέλεσμαι.*

Nonnulla Pura etiam penultimæ longæ formant *σμαι,* ut *κελεύω jubeo, κεκέλευσμαι*; et nonnulla penultimæ brevis formant *μαι,* ut *ἀρόω aro, ἀρήρομαι.*

(*b.*) Plusquamperfectum Passivum formatur a Perfecto suo, mutando *μαι* in *μην,* et præponendo Augmentum; ut *τέτυμμαι, ἐτετύμμην.*

(*c.*) Paulo-post-Futurum formatur a secunda persona singulari Perfecti Passivi, mutando *αι* in *ομαι*; ut *τέτυψαι, τετύψομαι.*

Aoristum Primum Pass.

§ 49. Aoristum Primum Passivum formatur a tertia persona singulari Perfecti, mutando *αι* in *ην*, tenues in aspiratas, et detrahendo literam Reduplicationis; ut *τέτυπται, ἐτύφθην.*

Aoristum Secundum Act. Med. et Pass.

§ 50. (*a.*) Aoristum Secundum Activum formatur a Præsente, mutando *ω* in *ον*, et præponendo Augmentum; sed a Præsentis fere antiquiore ac simpliciore forma, quæ Stirps (Anglice *Stem*) appellatur; ut **τύπ(ω)*, *Stirps* Verbi *τύπτω, ἔτυπον.*

(*b.*) Aoristum Secundum Medium formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando *ον* in *ομην*, ut *ἔτυπον, ἐτυπόμην.*

(*c.*) Aoristum Secundum Passivum formatur ab Aoristo Secundo Activo, mutando *ον* in *ην*, ut *ἔτυπον, ἐτύπην.*

Futurum Primum et Secundum Pass.

Futurum Primum et Secundum Passivum formantur ab Aoristis suis, mutando *ην* in *ησομαι* et abjiciendo Augmentum; ut *ἐτύφθην, τυφθήσομαι· ἐτύπην, τυπήσομαι.*

Perfectum et Plusqu. Medium sive Secundum.

(*a.*) Perfectum Medium (quod rectius Perfectum Secundum appellatur) formatur a *Stirpe*, mutando *ω* in *α*, et præponendo Reduplicationem, sive Augmentum-pro-Reduplicatione; ut **τύπ(ω)*, *Stirps* Verbi *τύπτω, τέτυπα*; **βά(ω)*. *Stirps* Verbi *βαίνω eo, βέβαα*

Sed Vocales aliæ aliter plerumque mutantur; ut *ε* in *ο*, *α* in *η* vel *ο*, quarum exempla infra allata vide.

(*b.*) Plusquamperfectum Medium sive Secundum formatur a Perfecto suo, mutando *α* in *ειν*, et præponendo Augmentum; ut *τέτυπα, ἐτετύπειν.*

§ 51. De Stirpe.

Antiquior forma, sive *Stirps*, Verborum penultimam plerumque brevem habet, et raro ultra duas syllabas extenditur; itaque tribus fere modis deprehendi potest:

(*a.*) Vel reducendo vocalem longam aut diphthongum penultimæ in vocalem brevem; sic reducitur

		Aor. 2.	Perf. Med.
η in *α*, ut *λήθω lateo*	in **λάθ(ω)*	*ἔλαθον,*	*λέληθα*
ῑ in *ῐ*, ut *πνῑγω suffoco*	in **πνῐγ(ω)*	*ἐπνῐγην*	
αι in *α*, ut *φαίνω ostendo*	in **φάν(ω)*	*ἐφάνην,*	*πέφηνα*
ει in *ι*, ante mutam,			
ut *λείπω linquo*	in **λίπ(ω)*	*ἔλιπον,*	*λέλοιπα*
in *ε*, ante liquidam,			
ut *σπείρω sero*	**σπέρ(ω)*	*ἐσπάρην,*	*ἔσπορα*
ευ in *υ*, ut *φεύγω fugio*	in **φύγ(ω)*	*ἔφυγον,*	*πέφευγα.*

(*b.*) Vel duarum consonantium abjiciendo posteriorem; mutando geminas *ττ*, item *σσ*, *ττ*, in cognatam Characteristicam ejusdem Conjugationis; et pro *ζ* reponendo aliquando *δ*, aliquando *γ*, vel *γγ*; sic

abjicitur	*λ*, ut *βάλλω jacio,*	**βάλ(ω)*	*ἔβαλον*	**βέβολα*
	ν, ut *κάμνω laboro,*	**κάμ(ω)*	*ἔκαμον*	
	τ, ut *τίκτω pario,*	**τέκ(ω)*	*ἔτεκον,*	*τέτοκα*
	τύπτω verbero,	**τύπ(ω)*	*ἔτυπον*	
	κλέπτω furor,	**κλέπ(ω)*	*ἐκλάπην*	**κέκλοπα.*

ππ fit	*β*, ut *βλάπτω noceo,*	**βλάβ(ω)*	*ἐβλάβην*
	φ, ut *βάπτω tingo,*	**βάφ(ω)*	*ἐβάφην*
	θάπτω sepelio,	**θάφ(ω)*	*ἐτάφην*
	θρύπτω frango	**θρύφ(ω)*	*ἐτρῠφην*

σσ, ττ, fit	κ, ut *φρίσσω horreo,*	*φρίκ(ω)		πέφρῑκα
	γ, ut *πλήσσω percutio,*	*πλήγ(ω)	ἐπλήγην,	πέπληγα
	σφάττω macto,	*σφάγ(ω)	ἐσφάγην	
	τάσσω ordino,	*τάγ(ω)	ἐτάγην	
	χ, ut *ταράσσω turbo,*	*ταράχ(ω)	(ταραχή).	

ζ fit	δ, ut *φράζω dico,*	*φράδ(ω)	πέφραδον	
	ὄζω oleo,			ὄδωδα
	γ, ut *κλάζω sono,*	*κλάγ(ω)	ἔκλαγον,	κέκληγα
	κράζω clamo,	*κράγ(ω)	ἔκραγον,	κέκρᾱγα
	τρίζω strideo,	*τρίγ(ω)		τέτρῑγα
	γγ, ut *κλάζω sono,*	*κλάγγ(ω)		κέκλαγγα
	σαλπίζω buccino,	*σαλπίγγ(ω).		

(*c.*) Vel ejiciendo penultimam syllabam insititiam; sic

ejicitur	*α*, ut *μυκάομαι mugio,*	*μύκ(ω)	ἔμυκον,	μέμῡκα
	ε, ut *γηθέω gaudeo,*	*γήθ(ω)		γέγηθα
	αν, ut *ἁμαρτάνω erro,*	*ἁμάρτ(ω)	ἥμαρτον	
	αιν, ut *ὀσφραίνομαι odoror,*	*ὄσφρ(ω)	ὠσφρόμην	
	νε, ut *ἱκνέομαι venio,*	*ἵκ(ω)	ἱκόμην	
	ισκ, ut *εὑρίσκω invenio,*	*εὕρ(ω)	εὗρον.	

(*d.*) Vel ejiciendo *αν* penultimam et ex antepenultima Consonantem; sic

ejicitur *αν* et	*ν*, ut *μανθάνω disco,*	*μαθ(ω)	ἔμαθον	
	μ pro *ν*, ut *λαμβάνω capio,*	*λαβ(ω)	ἔλαβον	
	γ pro *ν*, ut *λαγχάνω sortior,*	*ληχ(ω)	ἔλαχον	λέλογχα.

His multa alia addenda sunt.

VERBA IN MI.

§ 52. Verba in *μι* fiunt a Verbis Puræ Conjugationis in *ω*, mutando *ω* in *μι*, et producendo brevem penultimam, ut **φᾰω, φημὶ dico:* et plerumque Reduplicationem præfigendo, modo Stirps sit disyllaba, ut **δόω do, διδωμι.*

Reduplicatio duplex est:

(*a.*) Propria, cum repetitur prima consonans Stirpis (vel, si sit aspirata, ejus tenuis), cum *ι*; ut

**δόω do, δίδωμι; *θέω pono, τίθημι.*

(*b.*) Impropria, cum *ι* aspirata tantum præfigitur; quod fit cum Verbum incipit vel a *στ, πτ,* ut **στᾰω, ἵστημι; *πτᾰω, ἵπτᾰμαι volo;* vel ab aspirata vocali, ut **ἕω, ἵημι mitto.*

Quatuor sunt Conjugationes Verborum in *μι*:

Prima, in *ημι*, ab *αω*, ut *ἵστημι*, a **στάω statuo.*
Secunda, in *ημι*, ab *εω*, ut *τίθημι* a **θέω pono.*
Tertia, in *ωμι*, ab *οω*, ut *διδωμι* a **δόω do.*
Quarta, in *υμι*, ab *υω*, ut *δείκνῡμι* a *δεικνῠω ostendo.*

Verbis in *μι* tria ut plurimum sunt Tempora: Præsens, Imperfectum, et Aoristum Secundum. Cetera enim formantur a Verbis in *ω*, ut a **δόω*, Futurum *δώσω*, Perfectum *δέδωκα, κ. τ. λ.*

Etiam Aoristo Secundo carent Verba in *υμι.*

§ 53. PARADIGMA VOCIS ACTIVÆ.

Modus Indicativus.

Præsens.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*			
ἵστ-ημι,	ης,	ησι	ᾰτον,	ᾰτον	ᾰμεν,	ᾰτε,	(άᾱσι)	ᾶσι
τίθ-ημι,	ης,	ησι	ετον,	ετον	εμεν,	ετε,	έᾱσι et	εῖσι
δίδ-ωμι,	ως,	ωσι	οτον,	οτον	ομεν,	οτε,	όᾱσι et	οῦσι
δείκν-ῡμι,	ῡς,	ῡσι	ῠτον,	ῠτον	ῠμεν,	ῠτε,	ύᾱσι et	ῦσι

Imperfectum.

Sing.			Dual.	Plur.		
ἵστ-ην,	ης,	η	ᾰτην, ᾰτην	ᾰμεν,	ᾰτε,	ασαν
ἐτίθ-ην,	ης,	η	έτην, έτην	εμεν,	ετε,	εσαν
ἐδίδ-ων,	ως,	ω	ότην, ότην	ομεν,	οτε,	οσαν
ἐδείκν-ῡν,	ῡς,	ῡ	ῠτην, ῠτην	ῠμεν,	ῠτε,	ῠσαν.

Verba *τίθημι*, *δίδωμι*, et his similia, Imperfectum, in Singulari numero, sæpius formant ex more Contractorum in *έω*, *όω*; ut

ἐτίθ-ουν, εις, ει; ἐδίδ-ουν, ους, ου.

Aoristum Secundum.

Sing.			Dual.		Plur.		
ἔστ-ην,	ης,	η	ήτην,	ήτην	ημεν,	ητε,	ησαν
(ἔθ-ην,	ης,	η)	έτην,	έτην	εμεν,	ετε,	εσαν
(ἔδ-ων,	ως,	ω)	ότην,	ότην	ομεν,	οτε,	οσαν.

Modus Imperativus.

Præsens.

Sing.			Dual.	Plur.
(ἵστᾰθι)	ἵστ-η,	ᾰτω	ατον, άτων	ατε, άτωσαν et άντων
(τίθετι)	τίθ-ει,	έτω	ετον, έτων	ετε, έτωσαν et έντων
(δίδοθι)	δίδ-ου,	ότω	οτον, ότων	οτε, ότωσαν et όντων
(δείκνῠθι)	δείκν-ῡ,	ῠτω	υτον, ύτων	υτε, ύτωσαν et ύντων.

Aoristum Secundum.

Sing.		Dual.		Plur.	
στῆθι,	στήτω	στῆτον,	στήτων	στῆτε, στήτωσαν	et στάντων
θὲς,	θέτω	θέτον,	θέτων	θέτε, θέτωσαν	et θέντων
δὸς,	δότω	δότον,	δότων	δότε, δότωσαν	et δόντων.

Modus Conjunctivus.

Præsens.

Sing.			*Dual.*	*Plur.*		
ἱστ-ῶ,	*ῇς,*	*ῇ*	*ῆτον, ῆτον*	*ῶμεν,*	*ῆτε,*	*ῶσι*
τιθ-ῶ,	*ῇς,*	*ῇ*	*ῆτον, ῆτον*	*ῶμεν,*	*ῆτε,*	*ῶσι*
διδ-ῶ,	*ῷς,*	*ῷ*	*ῶτον, ῶτον*	*ῶμεν,*	*ῶτε,*	*ῶσι.*

δεικνύ-ω, ῃς, ῃ, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in *ω.*

Aoristum Secundum.

Sing. 1. *στῶ, στῇς, στῇ* 2. *θῶ, θῇς, θῇ* 3. *δῶ, δῷς, δῷ*
Dual. 1. *στῆτον, στῆτον* 2. *θῆτον, θῆτον* 3. *δῶτον, δῶτον*
Plur. 1. *στῶμεν, στῆτε, στῶσι* 2. *θῶμεν, θῆτε, θῶσι* 3. *δῶμεν, δῶτε, δῶσι.*

Modus Optativus.

Præsens.

Sing.			*Dual.*		*Plur.*		
ἱστ-αίην,	*αίης,*	*αίη*	*αιήτην,*	*αιήτην*	*αίημεν,*	*αίητε*	
			αίτην,	*αίτην*	*αῖμεν,*	*αῖτε,*	*αῖεν*
τιθ-είην,	*είης,*	*είη*	*ειήτην,*	*ειήτην*	*είημεν,*	*είητε*	
			είτην,	*είτην*	*εῖμεν,*	*εῖτε,*	*εῖεν*
διδ-οίην	*οίης,*	*οίη*	*οιήτην,*	*οιήτην*	*οίημεν,*	*οίητε*	
et *ῴην*	*ῴης,*	*ῴη*	*οίτην,*	*οίτην*	*οῖμεν,*	*οῖτε,*	*οῖεν.*

δεικνύ-οιμι, οις, οι, κ.τ.λ., ex Declinatione Verborum in *ω.*

Aoristum Secundum.

1. *σταί-ην, ης, η.* 2. *θεί-ην, ης, η.* 3. *δοί-ην* et *δῴ-ην, ης, η.*

Et cetera ut Præsens; nisi quod contractæ formæ in Duali et Plurali rarius occurrunt.

Modus Infinitivus.

Præsens.

1. *ἱστᾰ́ναι.* 2. *τιθέναι.* 3. *διδόναι.* 4. *δεικνύναι.*

Aoristum Secundum.

1. *στῆναι.* 2. *θεῖναι.* 3. *δοῦναι.*

Participia.

Præsens.

N.	*ἱστ-ᾱ́ς,*	*ᾶσα,*	*ὰν*	G.	*άντος,*	*άσης,*	*άντος*
N.	*τιθ-εὶς,*	*εῖσα,*	*ὲν*	G.	*έντος,*	*είσης,*	*έντος*
N.	*διδ-οὺς,*	*οῦσα,*	*ὸν*	G.	*όντος,*	*ούσης,*	*όντος*
N.	*δεικν-ῡ́ς,*	*ῦσα,*	*ὺν*	G.	*ύντος,*	*ύσης,*	*ύντος.*

Aoristum Secundum.

1. *στᾱ́ς, στᾶσα, στᾰ́ν.* 2. *θεὶς, θεῖσα, θέν.* 3. *δοὺς, δοῦσα, δόν.*
Et cetera ut Præsens.

Verbum *ἵημι mitto* eodem fere modo declinatur quo *τίθημι*; et *φημὶ dico* eodem modo quo *ἵστημι.*

---

§ 54. PARADIGMA VOCIS MEDIÆ ET PASSIVÆ.

Modus Indicativus.

Præsens.

Sing.			*Dual.*			*Plur.*		
ἵστᾰ-μαι,	*σαι,*	*ται*	*μεθον,*	*σθον,*	*σθον*	*μεθα,*	*σθε,*	*νται*
τίθε-μαι,	*σαι,*	*ται*	*μεθον,*	*σθον,*	*σθον*	*μεθα,*	*σθε,*	*νται*
δίδο-μαι,	*σαι,*	*ται*	*μεθον,*	*σθον,*	*σθον*	*μεθα,*	*σθε,*	*νται*
δείκνῠ-μαι,	*σαι,*	*ται*	*μεθον,*	*σθον,*	*σθον*	*μεθα,*	*σθε,*	*νται.*

Imperfectum.

Sing.		Dual.	Plur.
ἱστᾰ-μην,	σο (ἵστω), το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
ἐτιθέ-μην,	σο (ἐτίθου), το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
ἐδιδό-μην,	σο (ἐδίδου), το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο
ἐδεικνῠ-μην,	σο, το	μεθον, σθην, σθην	μεθα, σθε, ντο

Aoristum Secundum Med.

1. *ἐστάμην. 2. ἐθ-έμην, (εσο) ου, ετο. 3. ἐδ-όμην, (οσο) ου, οτο.

Et cetera ut Imperfectum.

Modus Imperativus.

Præsens.

Sing.		Dual.	Plur.
ἵστα-σο (et ἵστω),	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
τίθε-σο (et τίθου),	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δίδο-σο (et δίδου),	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων
δείκνῠ-σο	σθω	σθον, σθων	σθε, σθωσαν et σθων.

Aoristum Secundum Med.

1. †στάσο et στῶ, στάσθω. 2. (θέσο) θοῦ, θέσθω. 3. (δόσο) δοῦ, δόσθω.

Et cetera ut Præsens.

Modus Conjunctivus.

Præsens.

Sing.	Dual.	Plur.
ἱστ-ῶμαι, ῇ, ῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον	ώμεθα, ῆσθε, ῶνται
τιθ-ῶμαι, ῇ, ῆται	ώμεθον, ῆσθον, ῆσθον	ώμεθα, ῆσθε, ῶνται
διδ-ῶμαι, ῷ, ῶται	ώμεθον, ῶσθον, ῶσθον	ώμεθα, ῶσθε, ῶνται.

δεικνύ-ωμαι, ῃ, ηται, ex Declinatione Verborum in ω.

---

† *Leguntur tantum in Compositis.*

Aoristum Secundum Med.

1. *στῶμαι, στῇ, στῆται. 2. θῶμαι, θῇ, θῆται.
3. δῶμαι, δῷ, δῶται.

Et cetera ut Præsens.

Modus Optativus.

Præsens.

Sing.			*Dual.*	*Plur.*		
ἱσταί-μην,	*ο,*	*το*	*μεθον, σθην, σθην*	*μεθα,*	*σθε,*	*ντο*
τιθεί-μην,	*ο,*	*το*	*μεθον, σθην, σθην*	*μεθα,*	*σθε,*	*ντο*
διδοί-μην,	*ο,*	*το*	*μεθον, σθην, σθην*	*μεθα,*	*σθε,*	*ντο.*

δεικνυοί-μην, ο, το, κ.τ.λ. ex Declinatione Verborum in *ω*.

Aoristum Secundum Med.

1. †*σταί-μην, ο, το.* 2. *θεί-μην, ο, το.* 3. *δοί-μην, ο, το.*

Et cetera ut Præsens.

Modus Infinitivus.

Præsens.

1. *ἵστασθαι.* 2. *τίθεσθαι.* 3. *δίδοσθαι.* 4. *δείκνυσθαι.*

Aoristum Secundum Med.

1. †*στάσθαι.* 2. *θέσθαι.* 3. *δόσθαι.*

Participia.

Præsens.			Aoristum II. Med.		
1. *ἱστάμεν-ος,*	*η,*	*ον*	1. *στάμενος,*	*η,*	*ον*
2. *τιθέμεν-ος,*	*η,*	*ον*	2. *θέμενος,*	*η,*	*ον*
3. *διδόμεν-ος,*	*η,*	*ον*	3. *δόμενος,*	*η,*	*ον.*
4. *δεικνύμεν-ος,*	*η,*	*ον*			

§ 55. TEMPORUM FORMATIO.

Præsens Med. et Pass.

Præsens Medium et Passivum formatur a Præsente Activo, mutando *μι* in *μαι,* et resumendo vocalem *Stirpis* brevem in penultima, ut *ἵστημι, ἵσταμαι.*

Imperfectum Act. Med. et Pass.

(*a.*) Imperfectum Activum formatur a Præsente, mutando *μι* in *ν,* et præponendo Augmentum; ut *τίθημι, ἐτίθην.*

(*b.*) Imperfectum Medium et Passivum formatur a Præsente suo, mutando *μαι* in *μην,* et præponendo Augmentum; ut *τίθεμαι, ἐτιθέμην.*

Aoristum 2. Act. et Med.

(*a.*) Aoristum Secundum Activum formatur a Præsente, mutando *μι* in *ν,* præponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut *τίθημι, ἔθην.*

(*b.*) Aoristum Secundum Medium formatur a Præsente suo mutando *μαι* in *μην,* præponendo Augmentum, et abjiciendo Reduplicationem; ut *τίθεμαι, ἐθέμην.*

Verborum in μι Tempora Anomala.

1. Duo verba, *τίθημι* et *ἵημι,* vocalem *η* Futuri penultimam in Perfecto mutant in *ει*; ut *θήσω, τέθεικα, τέθειμαι*; *ἥσω, εἷκα, εἷμαι.*

2. A Perfectis Activis *ἕστηκα, δέδωκα,* anomale formata sunt Perfecta Passiva *ἕσταμαι, δέδομαι*; et inde Aorista Prima *ἐστάθην, ἐδόθην,* sicut *ἐτέθην* et *ἕθην,* penultima correpta.

§ 56. *Cognata Tempora in Voce Activa.*

	Indicat.	Imperat.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Præs.	ἵστημι	ἵστη	ἱστῶ	ἱσταίην	ἱστάναι	ἱστὰς
Imperf.	ἵστην					
Aor. 2.	ἔστην	στῆθι	στῶ	σταίην	στῆναι	στὰς
Præs.	τίθημι	τίθει	τιθῶ	τιθείην	τιθέναι	τιθεὶς
Imperf.	ἐτίθην					
Aor. 2.	(ἔθην)	θὲς	θῶ	θείην	θεῖναι	θεὶς
Præs.	δίδωμι	δίδου	διδῶ	διδοίην	διδόναι	διδοὺς
Imperf.	ἐδίδων					
Aor. 2.	(ἔδων)	δὸς	δῶ	δοίην	δοῦναι	δοὺς
Præs.	δείκνυμι	δείκνῡ	δεικνύω	δεικνύοιμι	δεικνῦναι	δεικνὺς
Imperf.	ἐδείκνυν					

Reliqua Tempora a Verbis in ω.

Fut. στήσω	Aor. 1. ἔστησα	Perf. ἕστηκα	Plup. εἱστήκειν
θήσω	ἔθηκα	τέθεικα	ἐτεθείκειν
δώσω	ἔδωκα	δέδωκα	ἐδεδώκειν
δείξω	ἔδειξα	δέδειχα	ἐδεδείχειν.

Cognata Tempora in Voce Media et Passiva.

	Indicat.	Imper.	Conjunct.	Optat.	Infin.	Particip.
Præs.	ἵσταμαι	ἵστασο [et ἵστω	ἱστῶμαι	ἱσταίμην	ἵστασθαι	ἱστάμενος
Imperf.	ἱστάμην					
Aor. 2.	*ἐστάμην	*στῶ	*στῶμαι	*σταίμην	*στάσθαι	*στάμενος
Præs.	τίθεμαι	τίθεσο [et τίθου	τιθῶμαι	τιθείμην	τίθεσθαι	τιθέμενος
Imperf.	ἐτιθέμην					
Aor. 2.	ἐθέμην	θοῦ	θῶμαι	θείμην	θέσθαι	θέμενος
Præs.	δίδομαι	δίδοσο [et δίδου	διδῶμαι	διδοίμην	δίδοσθαι	διδόμενος
Imperf.	ἐδιδόμην					
Aor. 2.	ἐδόμην	δοῦ	δῶμαι	δοίμην	δόσθαι	δόμενος
Præs.	δείκνῠμαι	δείκνυσο	δεικνύωμαι	δεικνυοίμην	δείκνυσθαι	δεικνύμενος
Imperf.	ἐδεικνύμην					

Reliqua Tempora a Verbis in ω.

In Voce Media.

Fut.	Aor. 1.
στήσομαι	ἐστησάμην
θήσομαι	*ἐθηκάμην
δώσομαι	*ἐδωκάμην
δείξομαι	ἐδειξάμην

In Voce Passiva.

Perf.	P.Perf.	Aor. 1.	Fut.
ἕσταμαι	ἐστάμην	ἐστăθην	στăθήσομαι
τέθειμαι	ἐτεθείμην	ἐτέθην	τεθήσομαι
δέδομαι	ἐδεδόμην	ἐδόθην	δοθήσομαι
δέδειγμαι	ἐδεδείγμην	ἐδείχθην	δειχθήσομαι.

§ 57. Verbum εἶμι *ibo.*

Indicativus.

Præsens *cum significatione Futuri.*

Sing.			Dual.		Plur.		
εἶμι,	εἶ,	εἶσι	ἴτον,	ἴτον	ἴμεν,	ἴτε,	ἴᾱσι.

Imperfectum.

Sing.			Dual.		Plur.		
ᾔειν,	ᾔεις,	ᾔει	ᾐείτην,	ᾐείτην	ᾔειμεν,	ᾔειτε,	ᾔεσαν
et ᾖα,			ᾔτην,	ᾔτην	ᾖμεν,	ᾔτε.	

Imperativus.

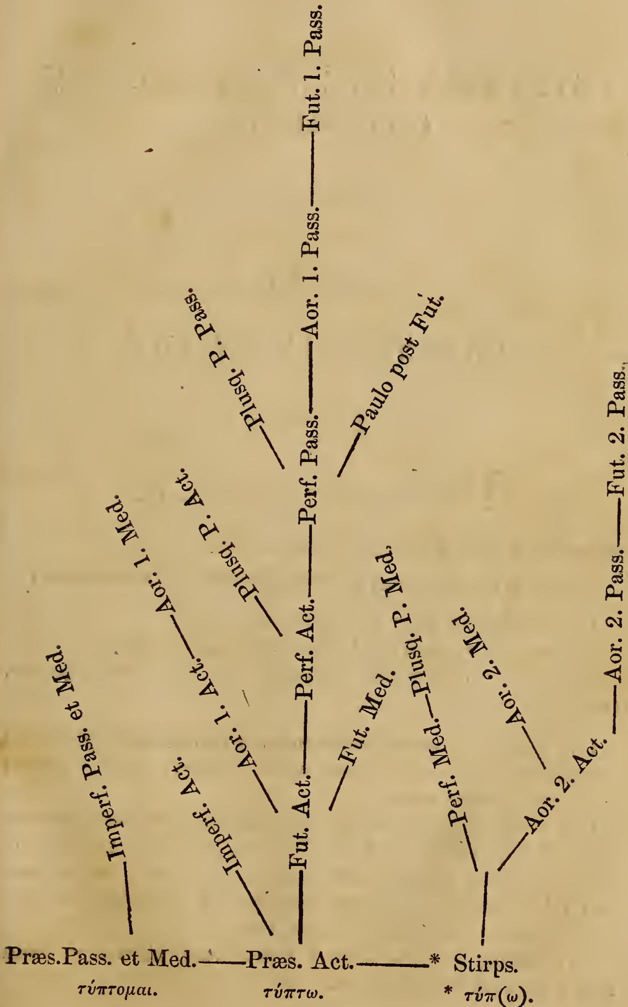
Sing.		Dual.		Plur.		
ἴθι,	ἴτω	ἴτον,	ἴτων	ἴτε,	ἴτωσαν vel	ἰόντων.

Conjunctivus.	ἴω,	ἴῃς,	ἴῃ, κ.τ.λ.
Optativus.	ἴοιμι,	ἴοις,	ἴοι, κ.τ.λ.
Infinitivus.	ἰέναι.		
Participium.	ἰὼν,	ἰοῦσα,	ἰόν.

Accurate inter se distinguenda sunt

Indic.	Imperat.	Conj.	Opt.	Inf.	Part.
εἰμὶ *sum* ἦν	ἴσθι	ὦ	εἴην	εἶναι	ὢν
εἶμι *ibo* ᾔειν	ἴθι	ἴω	ἴοιμι	ἰέναι	ἰὼν
ἵημι *mitto* ἵειν	ἵει A. 2. *ἒς	ἵω *ὦ	ἱείην *εἵην	ἱέναι *εἶναι	ἱεὶς *εἷς

§ 58. *Temporum Derivationis Conspectus.*

τύπτομαι. *τύπτω.* * *τύπ(ω).*

SYNTAXIS, SIVE SENTENTIARUM CONSTRUCTIO.

PARS I.

DE SENTENTIA SIMPLICI.

§ 59. Excursio Præfatoria.

Syntaxis constructionem Sententiarum docet.

Sententiæ simplicissimæ, sive Propositionis, tria membra sunt:

1. *Subjectum*, sc. id de quo prædicatur aliquid.
2. *Prædicatum*, sc. id quod prædicatur de Subjecto.
3. *Copula*, sc. id quod, Subjectum cum Prædicato copulans, sententiam effingit.

(1.) Subjectum erit vel Substantivum vel quicquid Substantivi vim habere potest: ut, *ἄνθρωπος homo; ἐγὼ ego; Γαλάτης Gallus; ἁμαρτάνειν errare; σύ tu.*

(2.) Prædicatum, quum secernitur a Copula, vel Substantivum erit, vel Adjectivum, vel Participium, vel Pronomen Adjectivum: ut, *ζῶον animal; θνητὸς mortalis; νενικημένος victus; ἡμέτερος noster;* vel Præpositio cum casu, quod Nomini æquipollet: ut, *ἄνευ ἁμαρτιῶν sine vitiis; ἀντὶ ὑπάτου pro consule.*

(3.) Copula, quum secernitur a Prædicato, plerumque forma aliqua finita est Verbi *εἰμί sum.*

Propositionum Exempla.

Subjectum.	Copula.	Prædicatum.
1. ἄνθρωποί	εἰσι	ζῶα
homines	*sunt*	*animalia.*
2. ἐγώ	εἰμι	θνητός.
ego	*sum*	*mortalis.*
3. Γαλάται	ἦσαν	νενικημένοι
Galli	*erant*	*victi.*
4. ἁμαρτάνειν	ἐστὶν	ἡμέτερον
errare	*est*	*nostrum.*
5. σὺ	εἶ	ἀντὶ ὑπάτου
tu	*es*	*pro consule.*

Sed plerumque Prædicatum et Copula in Verbum finitum coalescunt: ut,

Subjectum.	Prædicatum cum Copula.
1. ἐγὼ	μανθάν-ω
ego	*disco.*
2. ἄνθρωποι	πνέ-ουσι
homines	*spirant.*

Ubi vera Prædicata sunt Stirpes Verborum (μανθαν- sive μαθ-, πνε-), Copulæ autem sunt Terminationes (-ω, -ουσι). Quum Subjectum a Terminatione cognoscitur, nudum Verbum pro Sententia est: itaque Cæsaris epistola illa, — ἦλθον, εἶδον, ἐνίκησα, *veni, vidi, vici,* — ut tribus Verbis, ita tribus Sententiis consistit.

a. Adjectivum sine Copula adhærens Substantivo attribui vel *Attributum* esse dicitur. Itaque in illo, — ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐπαινεῖται *vir bonus laudatur,* ἀγαθός Attributum est: in illo autem, — ὁ ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι *vir bonus est,* — ἀγαθός Prædicatum est.

b. *Infinitæ* Verbi formæ sunt Infinitivus et Participium: ceteræ *Finitæ.*

c. *Objectum* est id in quod actio dirigitur; ut in illo, — οἱ γονεῖς φιλοῦσι τὰ τέκνα *parentes amant liberos,* — Objectum est τὰ τέκνα *liberos.* Interdum bina sunt Objecta, *propius* et *remotius:* ut in illo, — ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ βιβλίον δίδωσι *pater librum filio dat,* — βιβλίον *librum* propius Objectum est, τῷ υἱῷ *filio,* remotius.

d. Verba *Copulativa* vocantur, quæ Subjectum cum Nominali Prædicato copulant. Quorum præcipuum est εἰμί *sum;* cetera

sunt *γίγνομαι*, *φῦμι*, *πέλω*, *κυρῶ*, *ὑπάρχω*, *τυγχάνω*, *ἀκούω*, *κλύω*, *δοκῶ*, *φαίνομαι*, et Passiva *faciendi*, *nominandi*, *declarandi*, *eligendi*, *existimandi*, *noscendi*, *reperiendi*, *ostendendi*, &c.; ut *καθίσταμαι*, *ποιοῦμαι*, *καλοῦμαι*, *ὀνομάζομαι*, *λέγομαι*, *ἀποδείκνυμαι*, *κηρύσσομαι*, *νομίζομαι*, *κρίνομαι*, *ὁμολογοῦμαι*, *γνωρίζομαι*, *εὑρίσκομαι*, *ἀποφαίνομαι*, *δηλοῦμαι*, *δῆλός εἰμι*, *παρέχομαι*, cum multis aliis.

CONCORDANTIA.

§ 60. A. I. Adjectiva, Participia, et Pronomina, cum Substantivis suis genere, numero, et casu concordant: ut,

Οὐδεὶς οἰχομένοις τοῖς χρήμασιν εἶσιν ἑταῖρος.
Nullus ad amissas ibit amicus opes.

a. Substantivum per ellipsin intelligitur: ut,

Τὸν πόνον οἱ πλεῖστοι φεύγουσι.
Laborem plerique fugiunt. (Supple *ἄνθρωποι homines.*)

b. Neutra Adjectiva Substantivorum vice funguntur: ut,

Πάντων ὁ θάνατός ἐστιν ὕστατον (vel *τὸ ὕστατον*).
Omnium rerum mors est extremum.

§ 61. II. Verbum finitum cum Nominativo concordat numero et persona: ut,

Πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι πρὸς φύσιν μάχονται.
Omnia vitia contra naturam pugnant.

a. * Neutra Pluralia gaudent Verbo Singulari: ut,

Πάντα τὰ ἁμαρτήματα πρὸς φύσιν μάχεται.
Omnia vitiose facta contra naturam pugnant.

b. * Nominativo Duali jungi potest Verbum Plurale: ut,

Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον.
Illi duo celeriter appropinquavere.

c. Aliquando Infinitivus, vel Locutio aliqua, pro Nominativo ponitur: ut,

Οὐκ ἐμόν γέ ἐστι ψεύδεσθαι (vel τὸ ψεύδεσθαι).
Non est mentiri meum.
Ἄδηλόν ἐστιν ὅσον χρόνον ἔσται ὁ βίοτος.
Incertum est quam longa vita futura sit.

d. Nominativus Pronominum raro exprimitur: ut,

Τό γε μὴ θεμιτὸν σπεύδομεν αἰεὶ ζητεῖν, τά τ' ἄθικτα ποθοῦμεν.
Nitimur in vetitum semper, cupimusque negata.

Nisi distinctioni vel emphasi inserviat: ut,

Ἐγὼ μὲν βασιλέας ἐξέβαλον, ὑμεῖς δὲ τυράννους ἐπάγεσθε.
Ego reges ejeci; vos tyrannos introducitis.

e. Impersonalia Nominativum non habent expressum: ut,

Ἀπαρέσκει αὐτῷ καὶ σφόδρα μεταμέλει.
Tædet ipsum vehementerque pœnitet.

f. Personæ Verbi *εἰμί sum* sæpe intelliguntur: ut,

Οὐδὲν ἀγαθὸν ὅ τι μὴ καλόν.
Nihil bonum nisi quod honestum. (Supple *ἐστί est.*)

g. Infinitivus Accusativo postponitur, præcedente Verbo finito: ut,

Τὸν Ὅμηρόν φασιν ἀλαὸν γενέσθαι.
Aiunt Homerum cæcum fuisse.

§ 62. III. Relativum cum Antecedente concordat genere, numero, et persona: casu autem construitur cum sua sententia: ut,

Ἡδίστη ἐστὶν αὕτη ἡ φιλία, ἣν ἡ τῶν τρόπων ὁμοιότης συνέζευξεν.
Ea est jucundissima amicitia, quam similitudo morum conjugavit.

§ 63. B. 1. Substantivum, forma sed non sensu singulare, sæpe habet Verbum, Adjectivum, vel Relativum plurale: ut,

Ἡ τῶν Τεγεατῶν νεότης βοηθοῦσι βραδεῖς.
Subeunt Tegeæa juventus auxilio tardi.

2. Duo vel plura Nomina singularia habent plerumque Verbum, Adjectivum, vel Relativum plurale: ut,

Φαρμάκῳ ἐφθάρησαν ὅ τε Ἀννίβας καὶ ὁ Φιλοποίμην.
Veneno absumpti sunt Hannibal et Philopœmen.

a. Verbum plurale cum Nominativo dignioris personæ, Adjectivum vero vel Relativum cum Substantivo dignioris generis, fere concordat.

b. Prima persona dignior est quam secunda, secunda quam tertia: ut,

Εἰ σύ τε καὶ Τυλλία εὖ ἔχετε, ἐγὼ καὶ Κικέρων εὖ ἔχομεν.
Si tu et Tullia valetis, ego et Cicero valemus.

c. In rebus animatis dignius est masculinum genus quam femininum: ut,

Ὅ τε πατὴρ ἐμοὶ καὶ ἡ μήτηρ τετελευτηκότες εἰσί.
Pater mihi et mater mortui sunt.

d. In rebus inanimis Adjectivum vel Relativum sæpissime erit in neutro genere: ut,

Πλοῦτος, τιμὴ, κλέος, προκείμενά ἐστιν ὑμῖν.
Divitiæ, decus, gloria, in oculis sita sunt.

§ 64. 3. Verba Copulativa, *εἰμί sum, γίγνομαι fio, δοκῶ videor, καλοῦμαι vocor,* cum similibus, sive finiti modi, sive infiniti, eundem habent utrinque casum: ut,

Συλλαβὴ μακρὰ βραχείᾳ προστεθεῖσα καλεῖται Ἴαμβος.
Syllaba longa brevi subjecta vocatur Iambus.

Παῖς τεκμηρίοισι δήλοις βασιλικὸς γνωρίζομαι.
Regius agnoscor per rata signa puer.

Ἔξεστιν ὑμῖν ὀλβίοις εἶναι.
Vobis licet esse beatis.

a. Verbum, inter duos Nominativos positum, interdum cum posteriore solo concordat: ut,

Αἱ τῶν ἐρώντων ἔριδες ἔρωτος ἀνανέωσίς ἐστι.
Amantium iræ amoris integratio est.

b. Relativum, inter duo Substantiva ejusdem rei collocatum, cum posteriore solo sæpe concordat: ut,

Θῆβαι, ὅ τῆς Βοιωτίας ἐστὶ μέγιστον ἄστυ.
Thebæ quod Bœotiæ caput est.

4. Substantivo, Pronomini, et interdum Sententiæ, apponi potest Substantivum ejusdem rei in eodem casu: ut,

Κακῶν ἀφορμὴ πλοῦτος ἐξορύσσεται.
Effodiuntur opes, irritamenta malorum.

Ἡμεῖς οἱ ὕπατοι ἐλλείπομεν.
Nos consules desumus.

Φροντιζέτω ῥήτορα παιδεύεσθαι, πρᾶγμα χαλεπόν.
Cogitet oratorem institui, rem arduam.

5. Cum duo Substantiva diversarum rerum concurrunt, alterum in Genitivo ponitur: ut,

Ὑπὸ σκιᾷ φηγοῦ κλιθείς.
Recubans sub tegmine fagi.

CASUS.

Vocativus.

§ 65. C. I. Vocativus, Appellati casus, regitur ab Interjectione vel expressa vel intellecta: ut,

Παῖ vel *ὦ παῖ.*
Fili vel *O fili.*

a. Nominativus pro Vocativo ponitur aliquando: ut,

Ὁ παῖς ἀκολούθει.
Sequere me, puer.

Accusativus.

§ 66. II. Accusativus est Casus Propioris Objecti.

1. Verba Transitiva regunt Accusativum propioris Objecti: ut,

Στύγει τὰς ἡδονάς.
Sperne voluptates.

a. Quod in Passiva sententia fit Subjectum: ut,

Ὑπό σου στυγείσθων αἱ ἡδοναί.
A te spernantur voluptates.

2. Verba Transitiva, quæ in voce Passiva Copulativa fiunt, duplicem habent Accusativum, unum Objectivum, alterum Prædicativum: ut,

Τὸν Κικέρωνα ὁ λεὼς ὕπατον ἀπέδειξεν.
Ciceronem populus consulem declaravit.

a. Quod Passive reddideris: ut,

Ὁ Κικέρων ὑπὸ τοῦ λεὼ ὕπατος ἀπεδείχθη.
Cicero a populo consul declaratus est.

3. Verba quædam, præsertim *rogandi, docendi, celandi, induendi, auferendi, bene* vel *male faciendi* et *dicendi**, duplicem habent Accusativum: ut,

Εἰρήνην σε πάντες αἰτοῦμεν.
Pacem te poscimus omnes.

Τί σε, ὦ ὄνε, γράμματα διδάξω;
Quid nunc te, asine, literas doceam?

Τί ἀγαθὸν ἐργάσῃ σαυτόν;
Quid boni tibi ipsi efficies?

a. Plurima ex his in Passiva voce retinent Accusativum rei: ut,

Τὰς κινήσεις διδασκομένη τὰς Ἰωνικὰς ἥδεται.
Motus doceri gaudet Ionicos.

4. Quodvis fere Verbum Accusativum admittit suæ operationis: ut,

Χαλεπὴν δουλεύει δουλείαν.
Duram servit servitutem.

Λεύσσει φονίου δέργμα δράκοντος.
Vultum habet cruenti draconis.

a. * Itaque quodvis fere Verbum Transitivum duplicem admittit Accusativum, unum operationis suæ, alterum propioris Objecti: ut,

Ἐχθαίρει με μέγα ἔχθος.
Magno me odio insectatur.

* Quorum ille manet in Passiva: ut,

Ἐχθαίρομαι ὑπ' αὐτοῦ μέγα ἔχθος.
Magno odio sum isti.

b. * Huc refer multa quæ Adverbialiter poni videntur: ut, *κακὸν ὄζειν male olere, δριμὺ βλέπειν torve speculari, μεγάλα βλάπτειν multum lædere*, &c.

5. Accusativus Respectus subjicitur tum Verbis Neutris et Passivis, tum Adjectivis: ut,

Οὔασι πάλλει καὶ γυῖα τρέμει.
Micat auribus et tremit artus.

Ἁπαλὰς παρειὰς πᾶσα τέγγεται ῥόδῳ.
Inficitur teneras tota rubore genas.

Γυμναί εἰσι τὰς ὠλένας.
Nudæ sunt brachia.

a. * Huc refer multas Adverbiales formulas: ut, *τί quare? ἀρχὴν omnino, χάριν causa, δίκην ritu, καιρὸν opportune, τὸ λοιπὸν posthac, τὸ σύμπαν omnino, τὸ ἐναντίον contra*, &c.

6. Accusativus Durationem Spatii et Temporis significat: ut,

Ἀπεῖχον Ἀμάνου ἡμέρας ὁδόν.
Aberam ab Amano iter unius diei.

Περικλῆς ἐν Ἀθήναις ἡγεῖτο τεσσαράκοντα ἔτη.
Pericles quadraginta annos præfuit Athenis.

a. * Huc refer multas Adverbiales formulas: ut, *μακρὰν longe*, *τὴν ταχίστην promptissime*, *τὴν ἄλλως frustra*, similia, omissa *ὁδόν*.

Dativus.

§ 67. III. * Dativus apud Græcos latius patet quam apud Latinos: Casus est enim non solum ejus cujus causa est actio, qui Dativus Commodi dicitur, vel cui intenditur, qui est Dativus Remotioris Objecti; sed ejus etiam quod comitatur et definit actionem, ut Causæ, Modi, Instrumenti, Temporis, Loci, similium; interdum, ut Latine, ipsius Agentis.

1. Omnia fere Adjectiva et Verba, item Adverbia et Substantiva, regunt Dativum cujus causa est aut fit aliquid: ut,

Οὐχ ἡμῖν μόνον πλούσιοι εἶναι βουλόμεθα.
Non solum nobis divites esse volumus.

Ἔμοιγε ἐκεῖ οὔτε σπείρουσιν οὔτ' ἀμῶσιν.
Mihi istic nec seritur nec metitur.

Ὁ Νούμας ἐξελέξατο παρθένους τῇ Ἑστίᾳ.
Numa virgines Vestæ legit.

a. Ita *εἰμὶ*, *ὑπάρχω*, *γίγνομαι*, possessive significantia, Dativum possidentis habent: ut,

Ἔστι μοι εἰν οἴκοισι πατήρ.
Est mihi namque domi pater.

b. *Huc refertur Dativus ethicus sive relationis, qui multus est apud Græcos: ut,

Καίτοι σ' ἐγὼ 'τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ.
Attamen te honoravi sapientium judicio.

2. Dativum regunt plurima Adjectiva, Adverbia, et Verba, interdum etiam Substantiva, a quibus indicatur

Commodum, communicatio,
Comparatio, consecratio,
Congruentia, consuetudo,
Auxilium et aptitudo,
Benignitas, vicinitas,
Jucunditas, affinitas,
Traditio, venia, demonstratio,
Promissio, fides, et narratio,
Obsequium, imperium,
Et quicquid his contrarium:
Cum χρῶμαι et παραινέω,
Ἕπομαι, ἀκολουθέω: ut,

Ἐπιτήδειος ἔστω τῇ πατρίδι, χρήσιμος τοῖς ἀγροῖς.
Patriæ sit idoneus, utilis agris.

Τῷ ῥήτορι παραπλήσιός ἐστιν ὁ ποιητής
Est finitimus oratori poeta.

Βιωτέον ἐστὶ συμφώνως τῇ φύσει.
Congruenter naturæ vivendum est.

Ἡμῖν ὁ δαίμων ἐγγυᾷ σωτηρίαν.
Nobis spondet fortuna salutem.

Ὀργίζομαί σοι.
Irascor tibi.

Παῖ καλλίμορφε, χρωτὶ μὴ λίαν πίθῃ.
O formose puer, nimium ne crede colori

Συγγνῶθί μοι.
Ignosce mihi.

Ἡ πόλεων ἐπιμιξία πόλεσιν.
Urbium cum urbibus commercium.

a. Ἀρέσκω *placeo* tam Accusativum quam Dativum regit: ὠφελέω *juvo*, εὐφραίνω *delecto*, cum aliis, Accusativum capiunt: *imperandi* Verba plurima, ut ἄρχω, δεσπόζω, κρατέω, Genitivum.

3. Dativus Agentis sequitur Verbalia in *τέος* et *τός*, item Verba et Participia Passiva: ut,

Κεῖνος τῶν ἀγαθῶν πολλοῖς τέθνηκε δακρυτός.
Multis illis bonis flebilis occidit.

Ὑπολείπεται ὁ Χρέμης ὃς ἐμοὶ παραμυθητέος ἐστί.
Restat Chremes qui mihi exorandus est.

Ταῦτα ἡμῖν πέπρακται.
Hæc a nobis acta sunt.

4. Adjectiva, Verba, et aliquando Substantiva, admittunt *Dativum significantem causam, vel instrumentum, vel modum, vel mensuram, vel limitationem qualemcunque: ut,

Ὠμοῖσι Διδὼ φρενομανὴς βουλεύμασι.
Cæptis immanibus effera Dido.

Μισοῦσ' ἁμαρτεῖν οἱ κακοὶ ποίνης φόβῳ.
Oderunt peccare mali formidine pœnæ.

Λόγχαισιν οἱ μὲν, οἱ δ' ἀμύνονται λίθοις.
Hi jaculis, illi certant defendere saxis.

Κραυγῇ ἐπῄεσαν.
Cum clamore irruerunt.

Ἐνιαυτῷ πρεσβύτερος.
Anno senior.

Πολλῷ μείζων.
Multo major.

5. *Dativus significat Tempus in quo fit actio: ut,

Τῇ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐσήμηνεν.
Sequenti nocte classicum cecinit.

6. * Dativus Loci sine Præpositione rarior est: ut,

Σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.

Quum tuo adstiterint sepulcro.

a. * Huc refer Adverbiales formulas, quales sunt, *ταύτῃ, τῇδε, hac via; ᾗ, ᾗπερ, qua; ἄλλῃ alia via; κύκλῳ circiter; οἴκοι domi; Ἀθήνησιν Athenis*, &c.

Genitivus.

§ 68. IV. * Genitivus latius patet quam apud Latinos: non solum enim Subjectivam et Objectivam vim habet, sed etiam Separationem et Respectum indicat.

Genitivus Subjectivus et Genitivus Objectivus inter se discernendi sunt.

A. Subjectivus: ut,

Τὸ τῶν ἀνθρώπων δέος.

Hominum timor. (Scil. *timor quo homines timent.*)

B. Objectivus: ut,

Δέος θανάτου.

Timor mortis. (Scil. *timor quo mors timetur.*)

Interdum uterque Genitivus ab eodem Substantivo pendet: ut,

Τὸ τῶν ἀνθρώπων δέος τοῦ θανάτου.

Hominum timor mortis. (Scil. *timor quo homines mortem timent.*)

(1) Genitivus Subjectivus.

Genitivus Subjectivus est in primis Auctoris et Possessoris: item Qualitatis, Definitionis, Distributionis.

1. Genitivus Auctoris et Possessoris sequitur omnia fere Substantiva, necnon Verba Copulativa: ut,

Αἱ ἑκάστων εὐπορίαι πλοῦτός ἐστι τῆς πόλεως.

Singulorum opes sunt divitiæ civitatis.

Ὅσα τῆς γυναικὸς ἦν ἅπαντα γίγνεται τοῦ ἀνδρός.

Omnia, quæ mulieris fuerunt, viri fiunt.

a. Huc referuntur Genitivi Qualitatis et Definitionis: ut,

Ἐλευθέρας προσόψεως αἰδοῦς τ' ἐλευθέρας παῖς.
Ingenui vultus puer ingenuique pudoris.

Τὸ τεῖχος σταδίων ἦν ὄκτω.
Murus erat octo stadiorum.

b. Ἔστι impersonale præponitur Genitivo, si intelligitur *indoles*, *indicium*, *munus*, aut *officium*: ut,

Ἔστι κακοῦ φωτὸς ψεύδεσιν ἐξαπατᾶν.
Improbi hominis est mendacio fallere.

c. Fit etiam ellipsis aliorum Nominum ante Genitivum: ut,

Ἡ τοῦ Γλαυκοῦ Δηϊφόβη vel Γλαυκοῦ Δηϊφόβη.
Deiphobe Glauci. (Supple θυγάτηρ *filia.*)

Ἐν Ἀλκιβιάδου. (Supple οἴκῳ.)
Domi Alcibiadis.

2. Vocabula Partitiva, Numeralia, Comparativa et Superlativa, regunt Genitivum rei distributæ.

Not.—Adjectivum vel Pronomen plerumque erit in eodem genere cum Genitivo: Genitivus erit in Plurali Numero, nisi sit Nomen Collectivum: ut,

Τῶν δένδρων τούτων πολλὰ τῇ ἐμῇ χειρὶ ἐσπάρη.
Multæ harum arborum mea manu sunt satæ.

Ἑκατέρῳ ὑμῶν ἥδομαι.
Utroque vestrum delector.

Ὁ Σύλλας εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τῶν στρατιωτῶν ἀπώλεσε.
Sulla centum viginti suorum amisit.

Τῶν Γαλατῶν ἀλκιμώτατοί εἰσιν οἱ Βέλγαι.
Gallorum fortissimi sunt Belgæ.

Οὐδεὶς βροτῶν ἐν παντὶ σωφρονεῖ χρόνῳ.
Nemo mortalium omnibus horis sapit.

Τῆς γῆς ἡ ἀρίστη.
Solum feracissimum.

3. Quantitatem significantia Substantiva et Adverbia, item Neutra Adjectiva et Pronomina, regunt Genitivum rei demensæ: ut,

Τῆς μὲν δεινότητος ἅλις, τῆς δὲ φρονήσεως ὀλίγον.
Satis eloquentiæ, sapientiæ parum.

Διασώζει τι τῆς προτέρας ἴσχυος.
Aliquid pristini roboris conservat.

Ὅσον ἀργυρίου, τοσοῦτο καὶ πίστεως.
Quantum nummorum, tantum fidei.

a. * Idem Genitivus sequitur Vocabula quævis *participandi, communicandi, potiendi, gustandi,* omnia denique, quæcunque vim continent partitivam: ut,

Πολλάκις οἱ κακοὶ ἀρχῶν μετέχουσιν.
Mali sæpe magistratuum sunt participes.

Πίνω τοῦ οἴνου.
Vini nonnihil bibo.

Τῆς γῆς ἔτεμον.
Partem regionis devastarunt.

b. * Partitive explicantur Genitivi Temporis et Loci: ut,

Ἄνθη θάλλει τοῦ ἦρος.
Flores vere vigent.

Βασιλεὺς οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν.
Rex intra decem dies non pugnabit.

Ἶζε τοίχου τοῦ ἑτέρου.
Sedebat ad alterum parietem.

c. Et post Adverbia: ut,

Ὀψὲ τῆς ἡμέρας
Sero diei.

Ἁπανταχοῦ γῆς.
Ubique gentium.

Πόῤῥω τῆς ἡλικίας
Provectæ ætatis.

(2) Genitivus Objectivus.

1. Genitivum Objectivum regunt multa Substantiva, in quibus transitiva quædam vis est; ut,

Θυμῷ τις ἐμπέφυκε γνώσεως πόθος.
Insitus est menti cognitionis amor.

2. Ex Adjectivis quæ Genitivum sumunt Objectivum sunt Verbalia multa, præsertim quæ exeunt in *μων* et *κός*, et Composita cum *ἀ* privativa; necnon Adjectiva significantia

Notitiam, curam, desiderium,
Et quicquid his contrarium: ut,

Συγγνώμων τῶν ἁμαρτημάτων.
Peccatis qui ignoscit.

Ἡδονή ἐστι λύπης παρασκευαστική.
Voluptas est doloris efficiens.

Ἀθέατος τῆς ἀληθείας.
Incapax videndæ veritatis.

Θυμὸς τῶν μὲν ἀλλοτρίων δυσέρως, τῶν δὲ ἰδίων ἀφειδής.
Animus alieni appetens, sui profusus.

Τὸν ἀμνήμονα εὐεργεσίας πάντες μισοῦσι.
Omnes immemorem beneficii oderunt.

3. *Genitivum Objecti regunt Verba permulta, in primis, *curandi, cupiendi, negligendi, ordiendi, prehendendi, aggrediendi, consequendi, sentiendi, reminiscendi, obliviscendi*, similia: ut,

Τί βαιὸν ἐντρέπει τῆς συμμάχου;
Cur parum revereris sociam tuam?

Τοῦ ἔργου ἐχώμεθα.
Opus aggrediamur.

Θνητοῦ μὲν σώματος τυγχάνομεν, ἀθανάτου δὲ ψυχῆς
Corpus mortale possidemus, animum immortalem.

Αἰσθάνομαι ψόφου.
Audio sonum.

a. Verba *videndi* malunt Accusativum : ut,

Ὁρῶ τὸν ἄνδρα.
Video virum.

b. *Verba *audiendi* nunc Accusativum, nunc Genitivum sumunt; vel, ut alia quædam Verba, Genitivum personæ, cum Accusativo rei : ut,

Ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν.
Vocem audierunt insuavem.

Νέος ὢν ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.
Qui juvenis es, velis audire seniores.

Ἐγὼ πέπυσμαι ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότων.
Hæc ego a probe callentibus audivi.

c. *Impersonalia *μέλει curæ est*, *μεταμέλει pœnitet*, Dativum capiunt personæ, cum Genitivo rei : ut,

Τί ἡμῖν τῆς τῶν πολλῶν δόξης μέλει;
Quid nostra refert opinio plebis ?

Τῇ πόλει μετεμέλησε τῶν κρίσεων.
Civitatem judiciorum pœnituit.

d. *Similiter construitur *δεῖ opus est*, cum Compositis; sed *δεῖ* et *χρὴ oportet*, Accusativum cum Infinitivo malunt : ut,

Δεῖ ἑκάστῃ τέχνῃ ἄλλης τέχνης.
Artes singulæ alius artis indigent.

Δεῖ ἡμᾶς ἀπιέναι.
Oportet nos abire.

Χρὴ σε λέγειν.
Oportet te dicere.

e. *Huc refer locutiones *πολλοῦ δεῖ multum abest quin*, *ὀλίγου δεῖ parum abest quin*, &c.

4. Genitivum Materiæ regunt Adjectiva et Verba *abundandi* et *egendi, implendi* et *privandi:* ut,

Κῶμαι μεσταὶ σίτου καὶ οἴνου.
Pagi abundantes pane et vino.

Σπανίζει χρήματων.
Indiget pecuniæ.

Ἐγέμισε τὴν ναῦν ξύλων.
Navem materia implevit.

Ὀφθαλμῶν ἤμερσε.
Oculis eum privavit.

a. Genitivus Pretii huc referri potest: ut,

Πόσου διδάσκει;—Πέντε μνῶν.
Quanti docet? — Quinque minis.

(3) Genitivus Separationis.

1. * Genitivus Separationis sequitur Vocabula *separandi, discedendi, cessandi, nascendi,* similia: ut,

Τηλόθι πάτρης.
Procul a patria.

Ἐπαύσατο τῆς ὀργῆς.
Ab ira cessavit.

(4) Genitivus Respectus.

1. * Genitivus Respectus sequitur Verba *ἔχω, ἥκω,* cum Adverbiis *εὖ, κακῶς, μετρίως, ὡς,* aliis: ut,

Μετρίως ἔχω τοῦ βίου.
Victus habeo quod satis sit.

Ὡς ποδῶν εἶχον.
Quantum pedibus valebant.

a. * Interdum Adjectiva cum *ἀ* privativa composita: ut,

Ἄχαλκος ἀσπίδων.
Sine æreis clypeis.

b. * Huc pertinet Genitivus partis affectæ: ut,

Κατεάγη τῆς κεφαλῆς.
Caput ei deminutum est.

2. Genitivus * Comparationis regitur a Comparativis sive Adjectivis, sive Adverbiis: ut,

Θάνατον ὀνείδους εὐχερέστερον λέγω.
Puto mortem dedecore leviorem.

a. * Et a multis Verbis et Adjectivis in quibus latet Comparativa vis: qualia sunt *superandi*, *dominandi*, *cedendi*, cum multis aliis: ut,

Οὐδενὸς δεύτερός ἐστι.
Nulli est inferior.

Ὁ λόγος τοῦ ἔργου ἐκράτει.
Fama rem superabat.

3. Genitivus Causalis sequitur quodvis fere Verbum vel Adjectivum, quasi omissa Præpositione ἕνεκα: ut,

Ἐμακάριζε τὸν νεανίαν τοῦ θανάτου.
Laudabat leti juvenem. (Lat. Gramm. § 142.)

Δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον.
O pariter miser ob animum et calamitatem.

a. Præsertim Vocabula *accusandi*, *citandi*, *absolvendi*, *damnandi*, *puniendi*, similium: ut,

Διώξομαί σε δειλίας.
Timiditatis reum te faciam.

Φεύγει κλοπῆς.
Accusatur furti.

b. Genitivus Causalis in exclamationibus usurpatur, vel cum Interjectione vel sine Interjectione: ut,

Οἴ μοι ἐμῆς ἄτης.
Heu meam calamitatem.

Τῆς τύχης.
O fortunam.

* ARTICULUS.

§ 69. (1) Articulus ὁ, ἡ, τό, antiquitus erat Pronomen, ut apud Homerum,—

> Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται.
> *Sed quæ ex urbibus spolia cepimus, ea distributa sunt.*

a. Apud Atticos etiam vim servat Pronominis Demonstrativi, præsertim in partitionibus, et cum particulis μὲν, δὲ, γάρ : ut,

> Ἦ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαί με δεῖ.
> *Vel cum his, vel cum illis bellum suscipere me oportet.*

> Ὁ μὲν γὰρ οὕτως, ἡ δέ τοι κύκνου δίκην.
> *Ille enim sic (periit), hæc autem cycni ritu.*

b. Aliquando Relativi : ut,

> Σόφισμα τῷ νιν αὐτίχ' αἱρήσειν δοκῶ.
> *Dolus quo mihi mox illum capturus videor.*

c. Etiam ὅς, ἥ, vetustior Articuli forma, quam communem habuit cum Relativo, mansit in quibusdam formulis : ut, ἦ δ' ὅς, *dixit ille;* καὶ οἳ ἠρώτων, *et illi interrogabant.*

(2) Articulus Nominibus præponitur in primis distinctionis, repetitionis, aut abstractionis causa :

1. Distinctionis causa : ut,

> Ὁ βασιλεύς.
> *Rex ille magnus* (sc. Persarum).

a. Sic Apposito Nomini præponitur : ut,

> Σωκράτης ὁ φιλόσοφος.
> *Socrates ille philosophus.*

b. Articulus cum distinctione positus vice Possessivi Pronominis sæpe fungitur : ut,

> Τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχήν.
> *Ut tyrannidem habetis vestrum imperium.*

2. Repetitionis causa: ut,

Δουλεύομεν θεοῖς, ὅ τι ποτ' εἰσὶν οἱ θεοί.
Diis servimus, quicquid tandem sunt isti dii.

3. Abstractionis causa: ut,

Ἡ *φιλοσοφία philosophia* (sc. omne id quod *philosophiam* dicimus).

Ὁ *ἄνθρωπος,* sc. vel "is quem a ceteris hominibus distinguimus (*the man*);" vel "id quod abstractum a ceteris animalibus, hominem appellamus (*man*)."

a. Hinc Distributioni inservit Articulus: ut,

Τρὶς τοῦ μηνός.
Ter singulis mensibus.

b. Quum Loci Nomini proprio commune Nomen apponitur, plerumque hoc repudiat, illud sumit Articulum; interdum (si genere discrepant) sumunt ambo: ut, Ὁ Εὐφράτης ποταμός, *flumen Euphrates;* ἡ Βόλβη λίμνη, *lacus Bolbe;* ἡ Μένδη πόλις, *urbs Mende;* ἡ Λήκυθος τὸ φρούριον, *arx Lecythus.*

c. Multis locis vel importes Articulum vel omittas pro lubitu: ut,

Ἔαρ (vel τὸ ἔαρ) ὑπέφαινεν.
Ver appetebat.

Ἀνθρώπου ψυχὴ (vel ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχὴ) τοῦ θείου μετέχει.
Animus humanus divinæ naturæ particeps est.

(3) 1. Subjectum sententiæ, si ita opus est, Articulus distinguit a Prædicato: ut,

Νὺξ ἡ ἡμέρα ἐγένετο.
Dies factus est nox.

Θεὸς ἦν ὁ Λόγος.
Verbum erat Deus.
(*"The Word was God."*)

2. Sed omittitur Articulus, si inter duo Substantiva ea necessitudo est, ut alterum de altero prædicari possit: ut,

> Οὕτω σωφροσύνη οὐκ ἂν εἴη αἰδώς.
> *Ita prudentia non idem erit ac verecundia.*

3. Si Nomen Articulum habet cum Attributo, necesse est immediate præcedat Articulus Attributo: ita dicas eodem plane sensu

> Ὁ μέγας βασιλεύς.
> Βασιλεὺς ὁ μέγας.
> Ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας.
> } *Magnus ille rex.*

4. Quæ si alio ordine collocaveris, Attributum in Prædicatum vertitur: ut,

> Ὁ βασιλεὺς μέγας vel μέγας ὁ βασιλεύς (sc. ἐστι).
> *Magnus est ille rex.*

> Οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην (sc. οὖσαν).
> *Non enim sordida illa ars est, quam sortitus sum.*

a. Hujusmodi Prædicatis multis utuntur Græci: ut,

> Τῆς τύχης εὐδαίμονος λάχοιτε.
> *Fortuna qua utemini felix sit.*
> (*May you have* happy *fortune.*)

> Ἡ κόρη καλοὺς ἔχει τοὺς ὀφθαλμούς.
> *Puella pulcros habet oculos.*
> (*The girl has beautiful* eyes.)

> Ἦραν τὸ τεῖχος ὑψηλόν.
> *Murum ita erexerunt ut altus esset.*

> Οἱ φιλόσοφοι αὐτόματοι ἐμφύονται.
> *Philosophi sponte innascuntur.*

5. Alia ratio est Pronominum οὗτος, ὅδε, ἐκεῖνος, item Pronominalium πᾶς, ἑκάτερος, ἀμφότερος, ἄμφω, quibus quasi apponuntur Substantiva cum Articulo: ut,

οὗτοι		*οὗτοι.*
οἵδε		*οἵδε.*
ἐκεῖνοι		*ἐκεῖνοι.*
πάντες	*οἱ ἄνθρωποι*, vel *οἱ ἄνθρωποι*	*πάντες.*
ἑκάτεροι		*ἑκάτεροι.*
ἀμφότεροι		*ἀμφότεροι.*
ἄμφω		*ἄμφω.*

Similiter usurpantur *ἄκρος*, *μέσος*, *ὅλος*, *ἥμισυς*, *ἔσχατος*.

6. Ita Pronomini *αὐτὸς* *ipse* apponitur Substantivum, plerumque cum Articulo: ut,

Αὐτὸς ὁ στρατηγός, vel *ὁ στρατηγὸς αὐτός*, *dux ipse*.

Sic *αὐτὸς ἔφη*, *ipse dixit* (ubi supple *ἐκεῖνος ille*).

a. *Αὐτὸς*, præcedente Articulo, significat *idem*: ut,

Ὁ αὐτὸς (vel *αὐτὸς*) *λόγος*, *idem sermo.*
Τοῦ αὐτοῦ (vel *ταὐτοῦ*) *λόγου*, *ejusdem sermonis.*
Τὰ αὐτὰ (vel *ταὐτὰ*) *ῥήματα*, *eadem verba.*

b. Pronominis *αὐτὸς* Casus Obliqui pro Demonstrativis etiam usurpari possunt: ut, *αὐτοῦ*, *αὐτῆς*, *ejus*, *αὐτῶν*, *eorum*, &c.; Nominativi non item.

7. In multis locutionibus Articulus præpositus sensum mutat: ut,

Ἄλλοι, *alii*; *οἱ ἄλλοι*, *ceteri.*
Ἕτεροι, *diversi*; *οἱ ἕτεροι*, *pars altera.*
Πολλοὶ, *multi*; *οἱ πολλοὶ*, *pars major*, plebs.
Ὀλίγοι, *pauci*; *οἱ ὀλίγοι*, *pars minor*, optimates.

8. Multos etiam efficit idiotismos: ut,

Ὁ Διὸς, *Jovis filius*; *οἱ ἀμφὶ Πλάτωνα*, *discipuli Platonis*, vel *Plato cum discipulis*; *τὰ τῶν θεῶν*, *res divinæ*; *ὁ πρὸ τοῦ χρόνος*, *prius tempus*; *τὸ πρῶτον*, *primo*, *τὸ τρίτον*, *tertio*; *τὸ παράπαν*, *omnino*; *ἐν τοῖς πρῶτος*, *in primis*, &c.

(4) Articulus præpositus efficit

1. Ut Infinitivus pro Substantivo sit: ut,
Τὸ φρονεῖν, *sapientia;* τοῦ φρονεῖν, *sapientiæ*, &c.

2. Ut Adjectivum vel Participium neutrale pro Substantivo sit: ut,

Τὸ ἐμὸν πρόθυμον, *mea alacritas.*
Τὸ ἐκείνου βουλόμενον, *ejus voluntas.*

3. Ut Adverbium pro Adjectivo sit: ut,

Οἱ πάλαι (ἄνθρωποι), *antiqui homines;*
Τὰ ἔξω (πράγματα), *res externæ.*

4. Ut Participium Relativæ sententiæ vim habeat: ut,

Ὁ διδάσκων = ἐκεῖνος ὃς διδάσκει, *is qui docet;* vel ὅστις διδάσκει, *quisquis docet.*

(5) Quæ inter Articulum et Substantivum ejus media sunt omnia Substantivi notionem complent: ita fieri potest ut duo vel plures Articuli concurrant: ut,

Ἡ {τῶν [τοὺς (τῆς ἡμετέρας πόλεως) νόμους] θέντων} ἀρετή.
Virtus eorum qui civitatis nostræ leges tulerunt.

Τὸ [τὴν (τοῦ βελτίονος) δόξαν] μὴ φοβεῖσθαι.
Viri melioris opinionem non metuere.

(6) Ubi nos Articulum indefinitum (*a, an*) usurpamus, Græci vel omittunt Articulum vel Pronomen τις inferunt: ut,

Ἀνήρ τις λέοντος σκύμνον ἔτρεφε.
Vir aliquis leonis catulum alebat.
"A *man reared* a *lion's cub.*"

VERBI

Tempora, Voces, et Modi.

§ 70. I. Omnis Actio in Tempore ponitur, vel Præsenti, vel Præterito, vel Futuro: ita vero, ut vel altera temporali relatione careat, vel habeat alteram relationem temporalem.

A. Tempora Verbalia, quæ altera temporali relatione carent (Aorista, Indefinita, sive Absoluta), sunt:

(a.) Præsens Aoristum	γράφω	Ang.	*I write.*
(b.) Præteritum Aoristum	ἔγραψα	—	*I wrote.*
(c.) Futurum Aoristum	γράψω	—	*I shall write.*

B. Tempora Verbalia, quæ habent alteram relationem temporalem (Relativa), sunt:

(a) Præsens cum Relatione	(1) Præsenti, γράφω(=γράφων εἰμί)—*I am writing.* (2) Præterita, γέγραφα—*I have written.* (3) Futura, γράψειν μέλλω—*I am about to write.*
(b) Præteritum cum Relatione	(1) Præsenti, ἔγραφον—*I was writing.* (2) Præterita, ἐγεγράφειν—*I had written.* (3) Futura, γράψειν ἔμελλον—*I was about to write.*
(c) Futurum cum Relatione	(1) Præsenti, γράψω(=γράφων ἔσομαι)–*I shall be writing.* (2) Præterita, γεγραφὼς ἔσομαι—*I shall have written.* (3) Futura, γράψειν μελλήσω—*I shall be about to write.*

a. Præsens historice usurpatur, ut apud Latinos: ut,

Οἱ πολέμιοι, ὡς εἶδον αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται.
Hostes, visis iis, incedunt ab adversa parte.

b. Aoristum eleganter exprimit ea quæ fieri solent, vel quæ celeriter fiunt: ut,

Πολλὰ ἀνθρώποις παρὰ γνώμην ἔπεσεν.
Multa hominibus præter opinionem accidere solent.

Ἥσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις.
Oblector minis tuis, ampullis irrideo.

c. Imperfectum ea exprimit, quæ vel fiebant, vel fieri solebant, vel in eo erant ut fierent: ut,

Ἔθυε, "*he was sacrificing*," vel "*he used to sacrifice*," vel "*he was on the point of sacrificing*."

d. Perfecta quædam Præsentem vim habent: quod ubi fit, Plusquamperfectum vice fungitur Imperfecti: ut,

Οἶδα, *scio*, ᾔδη, *sciebam*.
Δέδοικα, *metuo*, ἐδεδοίκειν, *metuebam*.

e. *Præsentia pauca Perfectam vim habent; quod ubi fit, Imperfectum vice fungitur Plusquamperfecti: ut,

Ἥκω, *veni;* ἧκον, *veneram:*
Οἴχομαι, *abii;* ᾠχόμην, *abieram*.

f. *Perfecti periphrasis fit interdum per ἔχω et Participium Aoristi: ut,

Γράψας ἔχει, "*he hath written*."

g. *Futuri periphrasis fit per μέλλω et Infinitivum; ut,

Μέλλω γράφειν, γράψειν, γράψαι, *scripturus sum*.

II. Accusativus Activi Verbi fit Passivi Nominativus; Activi Nominativus fit in Passiva sententia Genitivus post Præpositionem: ut,

Ὁ κύων τὸν δεσπότην φιλεῖ.
Canis amat dominum.

Ὁ δεσπότης φιλεῖται ὑπὸ τοῦ κυνός.
A cane amatur dominus.

De Vocis Mediæ vi, cf. § 30.

a. In Verbis quibusdam transitivis Aoristum Secundum et Perfectum Activum vim habent intransitivam: ut,

Ἵστημι, *statuo;* ἔστην, *steti;* ἕστηκα, *sto*.

b. Activa Verba multa Futurum habent formæ Mediæ cum vi Activa: ut,

Ἀκούω, *audio*, ἀκούσομαι, *audiam*.

c. Interdum Futurum Medium vim capit Passivam: ut,

Ἀδικέω, *injuria afficio;* ἀδικήσομαι, *injuria afficiar.*

d. Verba Media, præsertim Deponentia, Perfectum capiunt plerumque formæ Passivæ cum vi Media: nonnunquam etiam Aoristum: ut,

Διανοέομαι, *in animo habeo;* διανενόημαι, διενοήθην, *in animo habui.*

III. A. Potentialis Particula ἂν (Homerice κε) Verbo addita, significat aliquid posse vel potuisse fieri, quum ad conditionem aliquam spectet, vel expressam vel suppressam.

1. Optativo cuivis jungitur, præterquam Futuri: ut,

Ποιοίην ἂν ταῦτα, ποιήσαιμ' ἂν ταῦτα, *hæc facerem.*

Ita pro Imperativo cum comitate ponitur: ut,

Λέγοις ἄν, *loquere, si placet.*

2. Indicativo jungitur Temporum Historicorum: ut,

Ἐποίουν ἂν ταῦτα, ἐποίησα ἂν ταῦτα, *hæc fecissem,* vel interdum, *iterata occasione faciebam.*

3. Infinitivus vel Participium cum ἂν idem sæpe valet ac Verbum finitum præcedente ὅτι, ὡς, &c.: ut,

Εἶπε ποιεῖν ἂν (vel ποιῆσαι ἂν) ταῦτα, *dixit se facturum fore hæc* = εἶπεν ὅτι ποιοίη (vel ποιήσειεν) ἄν.

Εἶπε ποιῆσαι ἂν ταῦτα, *dixit se facturum fuisse hæc* = εἶπεν ὅτι ἐποίησεν ἄν.

Ἴσθι ἐμὲ ποιοῦντα ἂν ταῦτα, *scito me facturum fore hæc* = ἴσθι ὅτι ποιοίην ἄν.

Ἴσθι ἐμὲ ποιήσαντα ἂν ταῦτα, *scito me facturum fuisse hæc* = ἴσθι ὅτι ἐποίησα ἄν.

4. Ἂν, cum Relativo vel Relativa Particula composita, Subjunctivum semper regit: ut, ὃς ἂν λέγῃ, *quicunque dicat;* ὅταν λέγῃ, *quandocunque dicat;* ἐὰν (quæ contrahitur in ἢν et in ἂν) λέγῃ, *si dicat,* &c.

B. Ex Modis, Indicativus, absque Particula, enuntiat absolute: Imperativus imperat vel hortatur; Conjunctivus (qui et Subjunctivus dicitur) et Optativus sensum habent conditionalem.

1. Optativus, vel sine Particula, vel post εἰ γὰρ, εἴθε, ὡς, ab Optante adhibetur: ut,

"Ελθοι, vel εἰ γὰρ ἔλθοι, vel εἴθε ἔλθοι, *utinam veniat.*

2. Optata ad præteritum refert vel Indicativus post εἴθε, εἰ γὰρ, vel ὤφελον, εἴθ' ὤφελον, εἰ γὰρ ὤφελον, ὡς ὤφελον, cum Infinitivo: ut,

Εἴθ' ἦλθεν, vel ὤφελεν ἐλθεῖν, vel εἴθ' ὤφελεν ἐλθεῖν, &c. *utinam venisset.*

3. * Interrogatio vel Indicativum admittit, vel Conjunctivum sine ἂν, vel Optativum cum ἂν plerumque, rarius sine ἂν: ut,

Τί δράσομεν; *quid faciemus?*
Τί δράσωμεν; *quid faciamus?*
Τί ἂν δράσαιμεν; *quid faceremus* vel *faciamus?*
rarius, Τί δράσαιμεν; *quid facere possemus?*

4. Infinitivus Verbis, Participiis, Adjectivis, et Substantivis adjicitur.

5. Participium est Verbale Adjectivum, eosdem cum Verbo regens Casus.

PARS II.

DE SENTENTIA COMPOSITA.

PRÆFATIO.

§ 71. 1. Eadem fere divisio est Sententiarum Compositarum, eademque Orationis Obliquæ ratio apud Græcos quæ apud Latinos: sed apud hos major est Relativi vis, apud illos Infinitivi et Participii. (Vid. Gramm. Lat. § 180.)

2. In Sententiis Compositis et in Oratione Obliqua, ubi Temporibus Primariis subordinatur Subjunctivus, Historicis Optativus subjicitur: ut,

Γράφω,	*γράψω,*	*γέγραφα*	*ἵνα*	*εἰδῇς.*
Scribo,	*scribam,*	*scripsi*	*ut*	*scias.*
Ἔγραφον,	*ἔγραψα,*	*ἐγεγράφειν*	*ἵνα*	*εἰδείης.*
Scribebam,	*scripsi,*	*scripseram*	*ut*	*scires.*

Sed ab hac regula sæpe deflectunt scriptores.

SENTENTIÆ SUBSTANTIVALES.

§ 72. A. Enuntiatio Obliqua.

1. Verbis Copulativis et Impersonalibus, necnon *sentiendi* et *declarandi* formulis jungitur vel Infinitivus post Accusativum vel Indicativus post *ὅτι, ὡς, quod, ὅτι οὐ, ὡς οὐ, quod non:*

Φησὶ Ξενοφάνης οἰκεῖσθαι τὴν σελήνην, vel
ὅτι οἰκεῖται ἡ σελήνη.
Xenophanes aït lunam habitari.

a. *Interdum Optativus post Historicum Tempus: ut,

Ἔλεγον ὅτι Ἀρίαιος πεφευγὼς εἴη.
Dicebant fugisse Ariæum.

B. Petitio Obliqua.

1. *Optandi, rogandi, hortandi, imperandi, permittendi, curandi, enitendi, efficiendi,* similibusque formulis additur interdum Infinitivus, interdum ὅπως, ὅπως μὴ, sequente vel Indicativo Futuri, vel Subjunctivo, vel Optativo: ut,

Δέομαί σου εὖ φρονεῖν.
Δέομαί σου ὅπως εὖ φρονήσεις.
Δέομαί σου ὅπως εὖ φρονῇς.
Oro te sapere, vel *oro ut sapias.*

Ἐδεόμην σου εὖ φρονεῖν.
Ἐδεόμην σου ὅπως εὖ φρονοίης.
Orabam te sapere, vel *orabam ut saperes.*

Φρόντιζε ὅπως μὴ ληρήσεις.
Cave ne nugeris.

a. Excidit aliquando Verbum: ut,

Ἀλλ' ὅπως μὴ ληρήσεις.
Sed cave ne nugeris.

C. Interrogatio Obliqua.

1. Pronominibus et Particulis interrogandi, subordinate positis, additur vel Indicativus vel Optativus pro re nata: ut,

Οὐκ οἶδα ὅστις ἐστί.
Nescio quis sit.

Οὐκ ᾔδη ὅστις εἴη.
Nesciebam quis esset.

a. Pronomina et Particulæ, quæ oblique interrogant, sunt ὅστις, ὁποῖος, ὁπόσος, ὁπότερος, ὅπως, ὁπότε, ὁπόθεν, ὁπηνίκα, similia:

sed oblique etiam usurpantur Interrogativa simplicia τίς, ποῖος, πόσος, πότερος, πῶς, πότε, πόθεν, πηνίκα, κ.τ.λ., necnon etiam Relativa ὅς, οἷος, ὅσος, ὡς, ὅτε, ὅθεν, ἡνίκα, κ.τ.λ.

Sententiæ Adverbiales.

§ 73. A. Consecutivæ Sententiæ.

1. Ὥστε, ὥστε μή, cum Infinitivo ponuntur, in consecutione indeterminata: ὥστε, ὥστε οὐ, cum Verbo finito, in consecutione determinata: ut,

Τοιοῦτοί εἰσιν ὥστε ἀργύριον λαμβάνειν.
Ii sunt qui pecuniam accipere velint.

Τοιοῦτοί εἰσιν ὥστε ἀργύριον λαμβανουσιν.
Tales sunt ut pecuniam accipiant.

B. Finales Sententiæ.

1. Ἵνα, ὡς, ὅπως, ὄφρα, *ut*, μὴ, *ne*, ἵνα μὴ, ὡς μὴ, ὅπως μὴ, ὄφρα μὴ, *ut ne*, Subjunctivum regunt post Tempus Primarium; Optativum plerumque, post Tempus Historicum: ut,

Τὸν κακὸν δεῖ κολάζειν ἵν' ἀμείνων ᾖ.
Improbum punire oportet, quo melior fiat.

Μὴ φθόνει τοῖς εὐτυχοῦσι, μὴ δοκῇς εἶναι κακός.
Ne invide felicibus, ne malus esse videaris.

Πολλά με διδάσκεις ὅπως μηδὲ ἓν μάθω.
Multas res me doces, ut ne unam quidem discam.

a. * Usurpantur ἵνα, ὡς, ὅπως, cum Indicativo Temporis Historici post Tempus Historicum, ut designetur id, quod fieri potuisset, sed effectum non est: ut,

Φεῦ φεῦ τὸ μὴ τὰ πράγματ' ἀνθρώποις ἔχειν
φωνήν, ἵν' ἦσαν μηδὲν οἱ δεινοὶ λόγοι.

Dolendum erat quod res hominibus loqui non possent: ut nihili habita essent verba magnifica.

C. Causales Sententiæ.

1. Ὅτι, διότι, *quod, quia*, ὅτι, διότι οὐ, *quod non, quia non*, ὡς, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, *quoniam*, ὡς, ἐπεὶ, ἐπειδὴ οὐ, *quoniam non*, Indicativum regunt: ut,

Σιγῶσιν ὅτι κίνδυνον φοβοῦνται.

Tacent quia periculum metuunt.

Nisi in Oratione Obliqua opus sit Optativo.

D. Temporales Sententiæ. Ὅτε, ὁπότε, ὡς, ἡνίκα, *quum, quando*, ἕως, ἔστε, μέχρι οὗ, *donec*, &c., ἐπεὶ, ἐπειδὴ, *postquam*, πρὶν, *antequam*, aliæ, Conjunctiones Temporis sunt.

1. Cum Indicativo plerumque construuntur: ut,

Ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων.

Donec tempus sinit, rebus gerendis incumbite.

2. * Cum Optativo ponuntur in Oratione Frequentativa vel Obliqua, post Tempus Historicum: ut,

Ὁποτ' εὖ πράσσοι πόλις, ἔχαιρε.

Quoties prosperæ essent res civitatis, gaudebat.

3. * Cum ἂν compositæ Subjunctivum semper regunt, post Tempus Primarium: ut,

Μαινόμεθα πάντες ὁπόταν ὀργιζώμεθα.

Insanimus omnes quum irascimur.

4. * Et sæpe sine ἂν: ut,

Ἔσπεισται μέχρι οὗ ἐπανέλθωσιν οἱ πρέσβεις.

Induciæ factæ sunt usque eo dum redeant legati.

5. * Πρὶν Indicativum post se habet in re certa et præterita (*until*): ut,

Οὐ πρότερον ἐπαύσαντο πρὶν ἐξέβαλον αὐτοὺς ἐκ τῆς χώρας.

Non ante destitere quam eos e terra expulissent.

Ἄφρων νέος τ' ἦν πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν
Σκοπῶν ἐσεῖδον.
Insipiens et juvenis eram antequam res propius inspexissem.

6. * *Πρὶν* Infinitivum capit post enuntiationem affirmativam rei futuræ vel generalis: ut,

Πρὶν μὲν πεινῆν ἐσθίεις, πρὶν δὲ διψῆν πίνεις.
Ante edis quam esuris ; ante bibis quam sitis.

7. * Si Negatio præcedit, *πρὶν* Optativum capit post Tempus Historicum, *πρὶν ἂν* Subjunctivum post Tempus Primarium: ut,

Ἔπειθον μὴ ποιεῖσθαι μάχην πρὶν οἱ Θηβαῖοι παραγένοιντο.
Dissuadebant iis ne ante pugnarent quam in acie essent Thebani.

Μὴ κρῖνε πρὶν ἂν μάθῃς.
Ne statuas ante quam didiceris.

8. * Hinc etiam *ἂν* excidit: ut,

Οὐ χρὴ ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι πρὶν ἣν ἔχομεν βεβαιωσώμεθα.
Aliud imperium non est appetendum ante quam quod habemus stabiliverimus.

E. Conditionales Sententiæ.

1. Conditionalis Sententiæ altera clausula, quæ *εἰ*, *ἐὰν*, *ἢν* vel *ἂν*, *si*, *εἰ μὴ*, *ἐὰν μὴ*, &c., *nisi*, cum Verbo habet, *Protasis* appellatur, altera quæ vel Indicativum, vel Imperativum, vel *ἂν* cum Optativo, *Apodosis*. In qua notandæ sunt hæ Varietates:

(1) Quia fit Protasis, fit Apodosis:

Εἴ τι ἁμαρτάνεις, ἀλγεῖς, *si quid peccas, doles.*

(2) Quia fieri potest Protasis, fieri potest Apodosis:

Ἐάν τι ἁμάρτῃς, ἀλγήσεις, *si quid peccaveris, dolebis.*

(3) Quia fieri fingitur Protasis, fingitur Apodosis:

Εἴ τι ἁμαρτάνοις, ἀλγοίης ἄν, *si quid pecces, doleas,*
vel *si quid peccares, doleres.*

(4) Quia fieri non posse, vel facta non esse, videtur Protasis; fieri non posse, vel facta non esse, videtur Apodosis: ut,

(a) Εἴ τι ἡμάρτανες, ἤλγεις ἄν = *si quid peccares, doleres.**

(b) Εἴ τι ἥμαρτες, ἤλγησας ἄν = *si quid peccasses, doluisses.*

a. Quæ formulæ Conditionales, in Orationem Obliquam transpositæ, fiunt

(1) Λέγω σε, εἴ τι ἁμαρτάνεις, ἀλγεῖν.
Οἶδά σε, εἴ τι ἁμαρτάνεις, ἀλγοῦντα.

(2) Λέγω σε, ἐάν τι ἁμάρτῃς, ἀλγήσειν.
Οἶδά σε, ἐάν τι ἁμάρτῃς, ἀλγήσοντα.

(3) Λέγω σε, εἴ τι ἁμαρτάνοις, ἀλγεῖν ἄν. (Inf. Pres.)
Οἶδά σε, εἴ τι ἁμαρτάνοις, ἀλγοῦντ᾽ ἄν. (Part. Pres.)

---

* Meminerint tirones hanc sententiam ad verbum expressam ita sonare: "had you been sinning you would have been grieving" = "were you a sinner, you would (now) grieve." Sed in Conditionibus Imperfectum sæpissime durationem rei præteritæ significat: ut,

Ἀγαμέμνων οὐκ ἂν νήσων ἐκράτει, εἰ μή τι ναυτικὸν εἶχεν.
"*Agamemnon insularum non esset potitus, nisi navium aliquantum habuisset.*"

(4) *α.* Λέγω σε, εἴ τι ἡμάρτανες, ἀλγεῖν ἄν. (Inf. Impf.)
Οἶδά σε, εἴ τι ἡμάρτανες, ἀλγοῦντ' ἄν. (Part. Impf.)

β. Λέγω σε, εἴ τι ἥμαρτες, ἀλγῆσαι ἄν.
Οἶδά σε, εἴ τι ἥμαρτες, ἀλγήσαντα ἄν.

F. Concessivas Sententias formant εἰ καὶ, καὶ εἰ, *etsi*, cum Verbis Finitis, vel καίπερ, περ, *quamvis*, cum Participiis: ut,

Εἰ καὶ ἥμαρτεν, ὅμως φίλος ἐστίν.
Etsi peccaverit, carus est tamen.

Οἰκτείρομέν νιν, καίπερ ὄντα δυσμενῆ.
Miserescimus ejus, quamvis sit inimicus.

Sententiæ Adjectivales.

§ 74. Adjectivales Sententias efficiunt Relativa, quæ omnibus Modis pro re nata jungi possunt.

1. In Oratione Obliqua vel Frequentativa, post Tempus Historicum, Relativum fere jungitur Optativo: ut,

Ἔφασαν αὐτοὺς ὅντινα λάβοιεν διαφθείρειν.
Dicebant eos, quemcunque cepissent, occidere.

Ἐφόνευον πάντας, ὅτῳ ἀντύχοιεν.
Omnes interficiebant, in quos incidissent.

2. * Sed cum ἂν compositum Relativum, præcedente Tempore Primario, Subjunctivum regit: ut,

Λέγονται, ὅσους ἂν λάβωσι, διαφθείρειν.
Dicuntur quoscunque ceperint occidere.

Φονεύει πάντας, ὅτῳ ἂν ἀντύχῃ.
Omnes interficit in quos inciderit.

3. * Interdum omissa ἄν: ut,

Τῶν ἐλευθέρων
Οὐδεὶς κακίων δοῦλος ὅστις ἐσθλὸς ᾖ.
Nemo servus, qui quidem probus sit, libero turpior est.

a. Quæ de Relativo diximus, eadem dicta puta de Relativis Particulis Modi, Loci, &c., quales sunt ὡς, ὅπως, *quomodo*, ὅπου, ἵνα, ἔνθα *ubi*, &c.: ut,

Πατρὶς γάρ ἐστι πᾶσ' ἵν' ἂν πράττῃ τις εὖ.
Patria enim est cuique ubicunque est bene.

Oratio Obliqua.

§ 75. De Modorum ratione in Principalibus Sententiis Orationis Obliquæ confer § 72.; de Subordinatarum Syntaxi vide §§ 73, 74.

1. Sed notandum est porro, in Subordinatis etiam Sententiis multum esse Infinitivi pro Verbo finito usum: ut,

Λέγεται Ἀλκμαίωνι, ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν, τὸν Ἀπόλλω ταύτην τὴν γῆν χρῆσαι οἰκεῖν.
Alcmæoni, quum jam exularet, fertur Apollo hanc terram habitandam per oraculum dedisse.

Coordinatio.

§ 76. Coordinationem Sententiarum efficiunt Conjunctiones

a. Copulativæ, Partitivæ, et Adversativæ: καὶ, τὲ, καὶ . . . καὶ, τὲ . . . τὲ, τὲ . . . καὶ, οὐδέ, οὔτε ... οὔτε vel τέ, μηδέ, μήτε ... μήτε vel τὲ, οὐ μόνον, μὴ μόνον, οὐχ ὅπως, μὴ ὅπως, οὐχ ὅτι, μὴ ὅτι . . . ἀλλὰ καὶ, *non solum non . . . sed etiam*; ἀλλὰ, δὲ, μὲν . . . δὲ, τότε μὲν . . . τότε δὲ, ἄλλοτε μὲν . . . ἄλλοτε δὲ, τοῦτο μὲν . . . τοῦτο δὲ, καίτοι, καὶ μὴν, κ.τ.λ.

b. Disjunctivæ, ἤ, ἢ . . . ἤ, ἤτοι . . . ἤ, εἴτε . . . εἴτε, &c.

c. Causalis γὰρ, et Illativæ, ἄρα, οὖν, τοίνυν, τοίγαρ, &c.

De Particularum quarundam Vi.

§ 77. 1. * Particulæ quæ neque subordinandis neque coordinandis Sententiis, sed vel limitandis vel corroborandis inserviunt, illæ sunt; γὲ, *quidem, saltem*, πὲρ, *quamvis*, τοὶ, *quidem, certe*, δὴ, *jam*, μὴν, *quidem, tamen, vero*, cum aliis, quarum usum lectio optime docebit.

2. * Particulæ *asseverandi* sunt ἦ, ἦ μὴν, *certe, vere*. Νὴ affirmativa et μὰ negativa asseveratio cum Accusativo construuntur: ut,

> Νὴ τὸν Δία, *per Jovem juratus affirmo.*
> Μὰ τὸν Δία, *per Jovem juratus nego.*

§ 78. 3. Particulæ Negativæ sunt οὐ et μή; ex quibus οὐ categorice negat, μὴ hypothetice. Itaque μὴ adhibetur

(1) In Prohibendo cum Imperativo vel Subjunctivo, rarius cum Indicativo Futuri: ut,

> Μὴ λέγε vel μὴ λέξῃς, rarius μὴ λέξεις, *ne dicas.*
> (Nunquam scripseris μὴ λέγῃς, μὴ λέξον.)

(2) In Optando, cum Optativo: ut,

> Μὴ λέγοιμι, *utinam ne dicam.*

(3) * Cum Verbo quovis, finito vel infinito, quod propositionem indeterminatam efficiat: itaque in Petitionibus Obliquis: in Sententiis Consecutivis cum Infinitivo; in Sententiis Finalibus; in Temporalibus indefinitæ significationis; in Conditionalium Protasi; denique cum Relativo quocunque vel Particula indefinitum habente sensum, ubi Anglice dixeris "-ever," ut ὃς μὴ vel ὃς ἂν μὴ, "*whoever . . . not.*" Ita distinguas.

Οὐ λέγων, *quia* vel *quum non dicit;* et
Μὴ λέγων, *si non dicit:*

Ὃς οὐ λέγει, *iste qui non dicit;* et
Ὃς μὴ λέγει, vel ὁ μὴ λέγων, *quisquis non dicit.*

§ 79. * Repetita Negatio apud Græcos fortius negat; quod efficit epexegetica ratio sermonis Græci: ut,

Μικρὰ φύσις οὐδὲν μέγα οὐδέποτε οὐδένα, οὔτε ἰδιώτην οὔτε πόλιν, δρᾷ.
Pusilla indoles nihil magni confert unquam, neque in privatum neque in rempublicam.

§ 80. 1. Simpliciter interrogant ἦ, ἆρα, *nĕ*, μὴ, μῶν, *num*, οὐ, ἆρ' οὐ, μῶν οὐ, ἄλλο τι, *nonne, annon:*

Dupliciter πότερον vel πότερα . . . ἤ, *utrum . . . an;* ἆρα . . . ἤ, *nĕ . . . an*, &c.

2. * Μή, post Verba Solicitudinem significantia, ponitur cum Indicativo vel Subjunctivo, vel in consecutione Historica cum Optativo: ut,

Δέδοικα μὴ ἁμαρτάνῃ.
Metuo ne forte peccet.

Δέδοικα μὴ ἁμαρτάνει.
Metuo ne nunc peccet.

Ἐδεδοίκειν μὴ ἁμαρτάνοι.
Metuebam ne forte peccaret.

3. * Et μὴ οὐ, *ne non:* ut,

Δέδοικα μὴ οὐχ ἁμαρτάνῃ.
Metuo ne forte non erret.

Δέδοικα μὴ οὐχ ἁμαρτάνει.
Metuo ut nunc erret.

4. * Excidit aliquando Verbum: ut,

Ἀλλὰ μὴ οὐκ ᾖ διδακτὸν ἡ ἀρετή.
Sed timendum est ut virtus sit ex iis rebus quæ docentur.

5. * Verbis *prohibendi, negandi, cessandi, dubitandi,* similibus, Infinitivus additur vel simplex, vel cum μὴ, τὸ μή: ut,

Φῂς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε;
Aisne an negas te hæc fecisse?

Καὶ φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
Aio me fecisse, neque nego.

6. * Vel cum μὴ οὐ, τὸ μὴ οὐ, si præcedit Negatio: ut,

Οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς.
Impetrari a me non poterit ut hæc ne scisciter.

7. * Etiam Participio μὴ οὐ jungitur, si Negatio præcedit: ut,

Ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε, μὴ ουχὶ δεῖμ' ἐμοὶ
Φέρουσα. Sophocles
Non tam ob nullam causam venisti, ut mihi nihil afferas terroris.

8. * Coalescentibus οὐ et μὴ ex ellipsi efficitur οὐ μὴ, quæ cum secunda persona Futuri Indicativi prohibendi vim habet, sed cum ceteris personis, et cum Subjunctivo Aoristi, vehementer negandi: ut,

(1) Οὐ σῖγ' ἀνέξει, μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;
An non tacebis, neque timiditati concedes?

Οὐ μὴ δυσμενὴς ἔσει φίλοις;
Nonne amicis non-infesta eris?
=Ne infesta sis amicis.

(2) *Οὔ σοι μὴ μεθέψομαί ποτε* (*=οὐ δέος ἐστι μή*).
Nunquam te sequar.
Οὐ μὴ πίθηται.
Certe non parebit.

PARS III.

ADDITAMENTA.

I. De Pronominibus.

§ 81. 1. Personale pro Possessivo Subjective usurpatur: ut,

Ἡ ψυχή σου, pro *ἡ σὴ ψυχή, anima tua.*

2. Possessivum pro Personali Objective: ut,
Σὸς πόθος, pro *σοῦ πόθος, desiderium tui.*

II. De Infinitivo et Participio.

§ 82. A. Infinitivi et Participii vis late patet apud Græcos.

1. Infinitivum cum Articulo Substantivi vim habere vidimus. Obliqui Casus etiam Gerundiorum muneribus funguntur: ut,

Τοῦ φρονεῖν, sapientiæ, vel *sapiendi.*
Τῷ φρονεῖν, sapientiæ, vel *sapientia,* vel *sapiendo.*
Εἰς τὸ φρονεῖν, ad sapientiam, vel *ad sapiendum.*

2. Infinitivus sine Articulo multis Verbis, ut apud Latinos, jungitur vel Subjective, vel Objective, vel Prædicative: ut,

Δεῖ φρονεῖν.
Sapere oportet.

Βούλομαι εὖ φρονεῖν.
Sapere volo.

Ἐλέγετο Σωκράτης εὖ φρονεῖν.
Sapere dicebatur Socrates.

3. Infinitivus cum Accusativo sui Subjecti, ut apud Latinos, vel Subjective, vel Objective, vel Appositive ponitur: ut,

Ἀγγέλλεται Θασίους Ἀθηναίων ἀποστῆναι.
Nuntiatur Thasios ab Atheniensibus defecisse.

Ἀγγέλλουσι Θασίους Ἀθηναίων ἀποστῆναι.
Nuntiant Thasios ab Atheniensibus defecisse.

Τί τοῦτο ἀγγέλλεις, Θασίους Ἀθηναίων ἀποστῆναι;
Quid hoc nuntias, Thasios ab Atheniensibus defecisse?

a. * Qui Accusativus in Nominativum vertitur, quoties Verbi finiti atque infiniti idem est Subjectum: ut,

Οὐκ ἔφη αὐτὸς ἀλλ' ἐκεῖνον στρατηγεῖν.
Dixit non seipsum sed illum ducem esse.

Νόμιζε γήμας δοῦλος εἶναι διὰ βίου.
Arbitrare te, quum uxorem duxeris, servire quoad vivas.

4. * Infinitivus Adjectivis et Substantivis postponitur tum Activo tum Passivo sensu: ut,

Δεινὸς λέγειν, *dicendi peritus.*
Θαῦμα ἰδέσθαι, *mirandum visu.*

5. * Infinitivus Consecutivo sensu ponitur etiam sine Particula ὥστε: ut,

Λυκοῦργος ἐποίησε μηδὲ ἐν τῷ γήρᾳ ἀμελεῖσθαι τὴν καλοκαγαθίαν.

Lycurgus effecit ut ne in senectute quidem negligeretur honestas.

a. * Magna est in hoc genere epexegetica vis Infinitivi: ut,

Τί μ' οὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν;
Cur me non ad Orcum dimisisti?

6. * Finali Sensu sæpe ponitur, quod secus est apud Latinos: ut,

Ἔπεμψε Ξέρξης κατασκόπον ἰδέσθαι ὅ τι οἱ Ἕλληνες ποιοῖεν.

Speculatorem misit Xerxes qui inspiceret quid Græci agerent.

7. * Per Ellipsin usurpatur Imperative: ut,

Μὴ πλουτεῖν ἀδίκως.
Ne divitias injuste congeras.

a. Item cum Interjectionis vi: ut,

Τῆς τύχης, τὸ ἐμὲ νῦν κληθέντα δεῦρο τυχεῖν.
Quam mira fors, huc me nunc casu quodam invitatum esse.

b. Et cum Adverbiali vi: ut,

Ἐμοὶ δοκεῖν, mea sententia.
Τὸ νῦν εἶναι, ut res nunc sunt.
Ἑκὼν εἶναι, sponte.
Ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut ita dicam.
Ὡς συνελόντι εἰπεῖν, ut breviter loquar.

c. Per Ellipsin Optative ponitur Infinitivus cum Accusativo, in precibus adhibendis: ut,

Θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
Dii civitatis, servitutem ne feram.

B. * Gerundivum in τέος

1. Adjective usurpatur, ut Latinorum Participium in *dus :* ut,

Ἡ πόλις ὠφελητέα ἐστὶν ἡμῖν.
Urbs a nobis adjuvanda est.

2. Impersonaliter adhibitum, tam Plurali quam Singulari numero, necessitatem significat, sui Verbi casum regens : ut,

Σωφροσύνην ἀσκητέον ἐστίν.
Temperantiam exercere oportet.

Πολεμικῆς ἐπιστήμης οὐ μεταδοτέον τοῖς δούλοις.
Scientiæ bellicæ participes servi non sunt faciendi.

Ξυμμάχους οὐ παραδοτέα ἐστι τοῖς Ἀθηναίοις.
Socii Atheniensibus non sunt tradendi.

3. Et interdum cum vi Passiva : ut,

Γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα.
Non patiendum est ut a muliere vincamur.

a. Ita alia Adjectiva Plurali pro Singulari utuntur : ut,

Ἀδύνατα ἦν τοὺς Λοκροὺς ἀμύνεσθαι.
Impossibile erat Locros repellere.

C. 1. Substantivum et Participium conjunctim ponuntur in Genitivo, quem Absolutum vocant : ut,

Βασιλέων ἐκπεσόντων ὕπατοι ᾑρέθησαν.
Regibus exactis consules creati sunt.

a. * Rarius in Nominativo : ut,

Ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.
Ambobus sedentibus venerabilior erat Ulysses.

b. * Accusativus Absolutus usurpatur

(1) Impersonaliter: ut,

Δεδογμένον αὐτοῖς, *quum iis visum esset;* ἐξὸν, *quum liceat;* παρὸν, *quum fieri possit;* δέον, *quum oporteat;* προσῆκον, *quum deceat;* αἰσχρὸν ὄν, *quum turpe sit.*

(2) Vel personaliter cum Particula ὡς: ut,

Ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.
Utpote hac cæde turbante urbem.

Cujus Particulæ multus est usus cum Participiis.

c. Participium omne, sive Attributum, sive Absolutum, Adverbialis Sententiæ vice fungi potest: ut,

Ὄψει ἐλθὼν, *quum veneris, videbis.*
Ἐμοῦ ἐλθόντος ὄψει, *quum ego venero, videbis.*
Ἀλγῶ ἁμαρτὼν, *quod peccavi doleo.*
Ἁμαρτόντος σου ἀλγῶ, *quod tu peccasti doleo.*
Ἁμαρτὼν οὐκ ἀλγεῖς ὅμως, *etsi peccasti, tamen non doles.*

2. * Participium pro Infinitivo sequitur Verba *gaudendi, pigendi, pudendi, pœnitendi, ostendendi, sentiendi, intelligendi, ordiendi, desinendi, perseverandi,* necnon λανθάνω, τυγχάνω, κυρῶ, φθάνω, alia: quod Participium nunc ad Subjectum Verbi pertinet, nunc congruit cum Objecto: ut,

Ἥδομαι ταῦτα ποιῶν.
Hæc libenter facio.

Λανθάνω ταῦτα ποιῶν.
Hæc latenter facio.

Ἔτυχε παρών.
Casu adfuit.

Παύσω σε ταῦτα ποιοῦντα.
Faciam ut hæc agere desinas.

III. De Attractione.

§ 83. 1. * Subjectum a Subordinata Sententia retrahitur, ut principalis Sententiæ fiat Objectum :

(1) In Enuntiatione Obliqua: ut,

Ὁρᾶτε τοὺς πολεμίους, ὅτι οὐκ ἐτόλμησαν μάχεσθαι.
Videtis ut hostes pugnare non sint ausi.

(2) In Interrogatione Obliqua: ut,

Ἴσμεν τὴν γῆν ὁπόση ἐστί.
Scimus quanta sit tellus.

2. * Relativum attrahitur in Casum Antecedentis: ut,

Χρῶμαι βιβλίοις οἷς ἔχω.
Utor libris quos habeo.

3. Et Antecedens in Relativi clausulam: ut,

Οἷς βιβλίοις ἔχω χρῶμαι.
Quos habeo libros, iis utor.

a. * Mira est Attractio Relativi οἷος, *qualis*, cum Pronomine Personali: ut,

Οἷος (vel ὁ οἷος) σὺ ἀνὴρ, *vir, qualis tu es.*
Οἵου (vel τοῦ οἵου) σοῦ ἀνδρὸς, *viri qualis tu es.*
Οἵῳ (vel τῷ οἵῳ) σοὶ ἀνδρὶ, *viro, qualis tu es*, &c.

Similiter usurpatur ἡλίκος, *quantus.*

b. * Relativorum cum Adjectivis junctorum similis est Attractio: ut,

Πόνος θαυμαστὸς ὅσος, *labor incredibili magnitudine.*
Πόνου θαυμαστοῦ ὅσου, *laboris incredibili magnitudine*, &c.
Ἀφόρητος οἷος κρυμὸς, *frigus intolerabile.*

c. * Attrahuntur invicem Adverbia: ut,

Ὑπερφυῶς ὡς χαίρω, *mirum quantum gaudeo.*

d. * Notandæ sunt locutiones *οἷός τε* pro *τοιοῦτος ὥστε*, *ἐφ' ᾧτε* pro *ἐπὶ τούτῳ ὥστε*, *οὕνεκα* pro *τούτου ἕνεκα ὅτι*, cum similibus.

e. * Indefinitum *ἔστιν ὅς*, *est qui*, etiam in Plurali servat Verbum Singulare: ut *ἔστιν οἵ*, *ἔστιν ὧν*, *κ.τ.λ.*

4. * Antecedens attrahitur in Casum Relativi: ut,

Τὴν οὐσίαν ἣν κατέλιπεν οὐ πλείονος ἀξία ἐστί.
Quam rem reliquit, ea non pluris est.

a. * Hinc oritur Attractio in omnibus Casibus formulæ *οὐδεὶς ὅστις οὔ*: ut,

Οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν ταῦτα ποιήσειεν.
Nemo est quin ita facturus sit.

Οὐδενὸς ὅτου οὐ κατεγέλασε.
Nemo est cui non irriserit.

Οὐδενὶ ὅτῳ οὐκ ἀπεκρίνατο.
Nemo est cui non responderit, &c. &c.

IV. De Præpositionibus.

§ 84. A. * Singulos Casus regunt *ἀντὶ*, *πρὸ*, *ἀπὸ*, *ἐκ* (*ἐξ*), *ἐν*, *σὺν*, *ἀνά*, *εἰς*.

a. Genitivum solum regunt *ἀντὶ*, *προ*, *ἀπὸ*, *ἐκ* (*ἐξ*).

(*a.*) Ἀντὶ usurpatur (1) de Loco (*over-against*); deinde (2) de Commutatione (*in exchange for*, *instead of*): ut, *φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχει*, *rationem habet pro ira*; *ἀνθ' ὧν* (*wherefore*, *because*).

(*b.*) Πρὸ usurpatur (1) de Loco (*before*): ut, *πρὸ Ἰλίου*, *ante muros Ilii*; (2) de Tempore: ut, *πρὸ ἡμέρας*, *ante lucem*; (3) de Comparatione: ut, *τοῦτο κάλλιόν ἐστι πρὸ τοῦ φεύγειν*, *hoc melius est præ exilio*; (4) de Præsidio (*for*, *in behalf of*): ut, *πρὸ τῆς πατρίδος ἀπέθανε*, *pro patria periit*.

(*c.*) Ἀπὸ (*from*) usurpatur, (1) de Digressione (2) et Distantia: ut, *ἄρτι ἀπ' ἐκείνου ἔρχομαι*, *nuper ab illo digressus sum*; *ἀπὸ θαλάσσης*, *procul a mari*; *ἀπὸ γνώμης*, *aliter ac putabam*; (3) de Origine, Causa, et Materia: ut, *τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου τις*, *quidam ex plebe*; *ζώουσιν ἀπὸ θήρης*, *a venatu victum habent*; *στράτευμα συνέλεξεν*

ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων; his pecuniis exercitum comparavit; (4) de Tempore (*after*): ut, *ἀπὸ δείπνου, post cœnam;* (5) in Phrasibus: ut, *ἀπὸ στόματος, memoriter, ἀπὸ ταὐτομάτου, sponte, fortuito, ἀπὸ τοῦ προφανοῦς, aperte.*

(*d.*) Ἐκ, ἐξ (*out of, from*) fere ut ἀπὸ usurpatur (1) de Digressione, (2) Distantia, (3) Origine, (4) Causa vel Agente, (5) Materia, (6) Tempore (*after*), (7) et de Loco: ut, *ἐκ δεξιᾶς, ad dextram;* (8) et in Phrasibus: ut, *ἐξ ἴσου, pariter; ἐκ τοῦ φανεροῦ, aperte.*

(*e.*) Genitivum regunt etiam *ἄνευ, χωρὶς, sine; πλὴν, præter; ἕνεκα, ἕκατι, propter; χάριν, gratia; δίκην, instar;* et Adverbia Loci ac Temporis: ut, *εἴσω, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον, ἐντὸς, εὐθὺ, ἔξω, μεταξὺ, ἐγγὺς, πέραν, πλησίον, ὀψὲ, κ.τ.λ.*

b. Dativum solum regunt *ἐν, σύν.*

(*a.*) Ἐν (*in*), (1) de Loco, (2) Tempore, (3) vel Statu quovis; (4) (*among*), (5) (*in the power of*): ut, *ἐν σοὶ ἐσμὲν, penes te sumus;* (6) in Phrasibus: ut, *ἐν μέρει, vicissim; ἐν ᾧ, dum.*

(*b.*) Σὺν (*together with*). Phr. *σὺν θεῷ, deo favente; σὺν χρόνῳ, tandem.*

(*c.*) Dativum regunt etiam *ἅμα, ὁμοῦ, simul; ἴσως, pariter; ὁμοίως, similiter.*

c. Accusativum solum regunt *ἀνὰ, εἰς.*

(*a.*) Ἀνὰ (*up to, up along*) (cui opponitur *κατὰ*), adhibetur (1) de Loco: ut, *ἀνὰ ποταμὸν* (*up the river*), sed *κατὰ ποταμὸν* (*down the river*), *ἀνὰ στρατὸν, sursum per exercitum;* (2) Distributive: ut, *ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, quotidie; ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, in singulos dies quinos parasangas;* (3) de Modo: ut, *ἀνὰ στόμ' ἔχειν, in ore habere; ἀνὰ κράτος, totis viribus.* Rarius *ἀνὰ, super,* Dativum regit: ut, *ἀνὰ σκήπτρῳ, summo sceptro* (apud Pindarum).

(*b.*) Εἰς (*ἐν-ς*), *ἐς* (*into, to*), adhibetur (1) de Loco quo vel quousque tendimus; (2) De Tempore: ut, *εἰς ἑσπέραν, ad vesperum;* (3) de Proposito (*for*): ut, *δαπανᾶν εἰς τὸ κοινὸν ἀγαθὸν, bono publico impendere;* (4) de Respectu (*as to*): ut, *εὐτύχησεν εἰς τέκνα, felix erat quoad liberos;* (*towards*), ut, *ἀληθὴς ἐς φίλους ἔφυν φίλος, verus sum erga amicos amicus;* (5) de Numero (*about*): ut, *ναῦς εἰς τὰς τετρακοσίας, naves circiter quadringentas;* (6) in Phrasibus: ut, *εἰς καιρὸν, εἰς δέον, εἰς καλὸν, opportune.*

Ὡς pro *εἰς* usurpatur de motu ad personas tantum: ut, *ὡς τὸν Δί' ἐς τὸν οὐρανὸν, in cœlum ad Jovem.*

B. * Binos Casus, Genitivum et Accusativum, regunt διὰ, κατὰ, ὑπὲρ, μετά.

(*a.*) Διὰ (*through*),

1. Cum Genitivo usurpatur (1) de Spatio Loci aut Temporis transigendo (*through--out*) : ut, διὰ θώρηκος, *usque per loricam*; διὰ νυκτὸς, *per totam noctem*; (2) de Intervallo Temporis aut Loci: ut, διὰ πέντε ἐτῶν, *post quinque annos*; διὰ τρίτης ἡμέρας, *tertio quoque die*; (3) de Instrumento (*by means of*) : ut, δι' ὀφθαλμῶν ὁρᾶν, *oculis cernere*; δι' ἑαυτοῦ, *suapte vi*; (4) de Modo, in multis formulis : ut, διὰ σπουδῆς, *diligenter*; διὰ φιλίας ἰέναι τινὶ, *amicitiam conjungere cum aliquo*; διὰ χειρὸς ἔχειν τι, *aliquid in manu habere*; ita δι' ὀργῆς, *iracunde*; διὰ τέλους, *perpetuo*, &c.

2. Cum Accusativo usurpatur (1) de Spatio (*over*, *through*) : ut, διὰ πόντιον κῦμα πλεῖν, *per pontum navigare*; (2) de Causa (*on account of*, *through*) : ut, διὰ καῦμα, *propter æstum*; δι' ἡμᾶς (*through us*).

(*b.*) Κατὰ (*down*), cui opponitur ἀνὰ,

1. Cum Genitivo usurpatur (1) de Loco (*down from*) : ut, κατ' Οὐλύμποιο καρήνων, *deorsum ab Olympi vertice*; (*down under*) : ut, κατὰ χθονὸς, *sub terra*; (*down on*): ut, κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξαι, *oculos terræ defigere*; 2. hinc (*against*) : ut, τοξεύειν, ψεύδεσθαι, κατὰ τινὸς, *tela*, *mendacia conjicere in aliquem*; 3. (*concerning*) : ut, κατά τινός τι λέγειν, *dicere aliquid de aliquo.*

2. Cum Accusativo ponitur (1) de Loco (*down -- along*, *along*, *at*, *in*, *over-against*); (2) de Tempore (*in*, *by*, *in the time of*) : ut, κατὰ νύκτα, *noctu*; κατὰ Κῦρον, *Cyri ætate*; (3) de Congruentia (*according to*, *suitably to*) : ut, κατὰ δύναμιν, *pro viribus*; (4) de Respectu (*as to*, *concerning*) : ut, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ, *voluptates corporis*; (5) de Causa : ut, κατ' ἔχθος, *propter odium*; (6) Distributive : ut, κατ' ἄνδρα, *viritim*; κατ' ἐνιαυτὸν, *singulis annis*; (7) in Phrasibus : ut, κατὰ μόνας, *solitario*; καθ' ἡσυχίαν, *otiose.*

(*c.*) Ὑπὲρ (*above*),

1. Cum Genitivo ponitur (1) de Loco (*above*) : ut, ὑπὲρ γῆς, *supra terram*; (2) de Præsidio (*in defence of*, *in behalf of*, *for*) : ut, ὑπὲρ γυναικὸς καὶ φίλου πονητέον, *pro uxore et amico nitendum est*; (3) de Respectu : ut, ὑπέρ τινος πράγματος λέγειν, *de re qualibet loqui.*

2. Cum Accusativo significat (*beyond*) et ponitur de (1) Loco, (2) Mensura, (3) Numero:—ut, ὑπὲρ γῆς ὅρους, *ultra terræ fines; ὑπὲρ ἐλπίδα, *ultra spem;* ὑπὲρ πεντήκοντα ἔτη, *ultra quinquaginta annos;* hinc (4) de Transgressione: ut, ὑπὲρ μόρον, *contra fatum.*

(*d.*) Μετὰ (*in conjunction with*),

1. Cum Genitivo significat Societatem (*with*): ut, μετὰ νεκρῶν, *cum mortuis;* μετ' ἀρετῆς, *cum virtute.*

2. Cum Accusativo significat (1) Motum (*after*, i. e. *in the track of*): ut, μετὰ χῆνας ἀΐσσων, *insequens anseres;* (*after*, i. e. *in search of*): ut, πλεῖν μετὰ χαλκὸν, *navigare ad æs petendum;* (2) Ordinem (*after*, i. e. *behind*): ut, ποταμὸς μέγιστος μετὰ Ἴστρον, *fluvius post Istrum maximus;* (4) (*after*) de Tempore: ut, μετὰ ταῦτα, *post hæc:* μετὰ Καμβύσην, *post Cambysen.* Phr. μεθ' ἡμέραν, *interdiu;* μετὰ χεῖρας ἔχειν, *in manibus habere.*

Apud poetas cum Dativo construitur μετὰ *cum, inter:* ut, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσε, *inter homines tertii seculi regebat;* μετὰ χερσὶν, *in manibus.*

C. * Ternos casus regunt ἀμφὶ, περὶ, ἐπὶ, παρὰ, πρὸς, ὑπό. ὑπό. πρὸς

(*a.*) Ἀμφὶ (*on both sides*),

1. Cum Genitivo ponitur (1) de Respectu (*about*): ut, ἡ ἀμφὶ τοῦ πατρὸς δίκη, *judicium de patre;* (2) apud Herodotum de Loco (*around*): ut, ἀμφὶ πόλιος, *circa urbem.*

2. Cum Dativo poetice tantum (1) de Respectu: ut, ἀμφ' ἐμοὶ, *de me;* (2) de Loco: ut, ἀμφὶ σώματι, *circa corpus;* (3) de Causa: ut, ἀμφὶ φόβῳ, *præ timore.*

3. Cum Accusativo (1) de Loco, Tempore, et Numero (*about, at*): ut, ἀμφὶ τὸν ποταμὸν, *ad fluvium;* ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν, *circiter Vergiliarum occasum;* ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη, *circiter quinquaginta annos natus;* (2) de Respectu: ut, ἀσκοῦσι τὰ ἀμφὶ τὸν πόλεμον, *exercentur in rebus bellicis.*

(*b.*) Περὶ (*all round*),

1. Cum Genitivo dicitur (1) de Respectu (*about*): ut, περὶ ὀνομάτων διαφερόμεθα, *de nominibus discrepamus;* (2) de Loco apud Homerum: ut, περὶ σπείους, *circa speluncam;* (3) et de Eminentia: ut, περὶ πάντων, *supra omnes;* unde et Atticorum locutiones περὶ πολλοῦ, σμικροῦ, οὐδενὸς, παντός, κ.τ.λ. ποιεῖσθαι, *magni, parvi, nihili,* &c. *habere* aut *facere.*

2. Cum Dativo (1) de Loco (*around*): ut, περὶ τῇ χειρὶ χρυσοῦν δακτύλιον φέρει, *circa manum aureum annulum gestat*; et, per Hypallagen, περὶ ξίφει πεσεῖν, *in gladium incumbere*; (2) de Respectu (*about*), post Verba *timendi* et similia: ut, δέδια περὶ τῇ πατρίδι, *timeo de patria*; (3) de Causa poetice: ut, περὶ δείματι, *præ terrore*.

3. Cum Accusativo (1) de Loco (*around, about*): ut, περὶ Σικελίαν, *circa Siciliam*; (2) de Tempore (*about*): ut, περὶ ὥραν ἑβδόμην, *circa horam septimam*; (3) de Numero (*about*): ut, περὶ χιλίους, *circiter mille*; (4) de Respectu (*towards, concerning, engaged in*): ut, εὐσέβει περὶ τοὺς γονεῖς, *pius esto erga parentes*; τὰ περὶ τὴν ἐσθῆτα φιλόκαλος, *elegans in vestitu*; οἱ περὶ τὴν ἀστρολογίαν, *astrologi*. Phr. Οἱ ἀμφί τινα, οἱ περί τινα, significat vel asseclas alicujus, vel aliquem cum asseclis, interdum ipsam personam: ut, οἱ περὶ Πυθαγόραν, *asseclæ Pythagoræ* (Pythagoræi), vel *Pythagoras cum suis*, vel *ipse Pythagoras*.

(*c.*) Ἐπὶ (*upon*),

1. Cum Genitivo (1) de Loco (*on*): ut, ἐπὶ γῆς, *in terra*; (*in*): ut, τὰ ἐπὶ Θράκης χωρία, *oppida in Thracia*; (*towards*): ut, πλεῖν ἐπ' οἴκου, *domum navigare*; (2) de Tempore (*in, in the time of*): ut, ἐπὶ τῶν νῦν καιρῶν ἢ ἐπὶ τῶν προγόνων, *nostra an majorum ætate*; (3) de Respectu (*in, in the case of*): ut, ἃ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁρᾶτε ταῦτ' ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ἀγνοεῖτε, *quæ in ceteris videtis in vobis ipsis ignoratis*; (4) de Imperio (*over, in command of*): ut, οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων, *qui rebus præsunt*; (5) de Statu: ut, ἐπὶ προσπόλου μιᾶς, *una famula adjutus*; ἐφ' ἑαυτοῦ, *sponte*, vel *sua ope*; ἐπὶ τριῶν στῆναι, *in ternos stare* (*three deep*); (6) in Phrasibus: ut, ἐπ' ἀληθείας, *vere*: ἐφεξῆς, *deinceps*.

2. Cum Dativo (1) de Loco (*on, by, at, in*): ut, ἐπὶ τῇ τάφρῳ, *ad fossam*; (2) de Consecutione (*after*): ut, ἐπανέστη ἐπὶ πᾶσιν, *surrexit post omnes*; τὰ ἐπὶ τούτοις, *quæ sequuntur*; ἐσθίουσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ κάρδαμον, *ad panem edunt nasturtium*; (4) de Causa (*for, on account of*): ut, ἐπὶ ἐπῶν ποιήσει Ὅμηρον θαυμάζομεν, *propter epicam poesin Homerum admiramur*; (5) de Proposito (*for, to*): ut, ἐπὶ τέχνῃ μανθάνει, *ad artem exercendam discit*; (6) de Conditione: ut, οὐκ ἂν σύμβαιμεν ἄλλως ἢ ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις, *non paciscemur nisi his quas dixi conditionibus*; hinc ἐφ' ᾧ, ἐφ' ᾧ τε, *ea conditione ut*, pro ἐπὶ τούτῳ ὥστε· (7) de Potestate: ut, ἐφ' ἡμῖν, *nostra potestate*.

3. Cum Accusativo (1) de Loco (*on, to, towards, against*): ut,

αναβαίνειν ἐφ' ἵππον, in equum ascendere; ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας ἰέναι, ad divitum ostia ire; ἰέναι ἐπὶ τοὺς πολεμίους, contra hostes proficisci; (2) de Tempore (*for*): ut, τὴν γῆν ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, *tellurem locarunt in decem annos*; (3) de Proposito: ut, ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, *veni petitum pecuniam;* (4) in multis Phrasibus: ut, τὸ ἐπ' ἐμε, *quantum in me est;* ἐπὶ δεξιὰ, *dextrorsum;* ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, *ut plurimum;* ἐπὶ σταθμὴν, *ad amussim.*

(*d.*) Παρὰ (*beside*),

1. Cum Genitivo de Processione ab aliquo (*from beside, from*): ut, παρὰ βασιλέως ἦλθε, *a regis aula venit*; σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν, *a sapiente sapiens aliquid oportet discere.*

2. Cum Dativo de Statione apud aliquem (*beside, with*): ut, παρὰ βασιλεῖ ἔστι, *apud regem est.* Ita παρ' ἐμοὶ, *mea sententia.*

3. Cum Accusativo (1) de Motu ad aliquem (*to - - beside, to*): ut, παρὰ βασιλέα ἦλθεν, *ad regis aulam venit;* (2) de Loco (*along*): ut, παρὰ τὴν θάλατταν ἐπορεύετο, *secundum mare proficiscebatur;* ἦσαν κῶμαι πολλαὶ παρὰ τὸν ποταμόν, *erant multi pagi secundum fluvium;* (3) de Tempore (*during, throughout*): ut, παρ' ὅλον τὸν βίον, *per omnem vitam;* ἐνιαυτὸν παρ' ἐνιαυτὸν (*year after year*); (*close after*): ut, παρὰ αὐτὰ τὰ ἀδικήματα, *flagrantibus delictis;* (4) de Causa (*through*): ut, παρὰ ἀμέλειαν, *propter negligentiam;* (5) de Comparatione (*compared with*): ut, οὐδέν ἐστι παρὰ Σωκράτην, *præ Socrate nihili est;* (*besides, beyond, contrary to*): ut, παρὰ ταῦτα, *præter hæc;* παρὰ δόξαν, *præter opinionem,* &c.; inde etiam multæ formulæ, quales sunt παρὰ πολὺ, *multo;* παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρόν ποιεῖν τι, *parum abesse quin,* &c. Phr. παρ' ἐμὲ, *mea potestate.*

(*e.*) Πρὸς (*towards*),

1. Cum Genitivo (*from towards*); (1) de Loco (*on the side of, in*): ut, οἰκοῦσι πρὸς Νότου ἀνέμου, *Notum versus habitant;* (2) de Origine vel Agente (*from*): ut, πρὸς πατρὸς (*on the father's side*); πρὸς θεῶν λαβεῖν, *a diis accipere;* (3) de Commodo: ut, πρὸς ἡμῶν ἐστι τοῦτο, *hoc e re nostra est;* εἶναι πρός τινος, *stare ab aliquo;* (4) de Proprietate: ut, πρὸς γυναικός ἐστιν αἴρεσθαι κέαρ, *proprium est mulieris gaudio efferri*; (5) de Relatione (*in the sight of*): ut, οὐδὲν ἄδικον ποιῶ οὔτε πρὸς θεῶν οὔτε πρὸς ἀνθρώπων, *nihil injustum facio neque hominum neque Deorum judicio*; (6) in Obtestationibus (*in the name of*): ut, πρὸς θεῶν λίσσομαι, *per deos oro;* et interposito Pronomine: ut, πρός σε γονάτων ἄντομαι, *per genua te precor.*

2. Cum Dativo (1) de Loco (*close to, at*): ut, πρὸς αὐτῇ τῇ πόλει, *ad ipsam urbem;* εἶναι πρός τινι πράγματ', *in re aliqua versari;* (2) de Accessione: ut, πρὸς τούτοις, *ad hæc.*

3. Cum Accusativo (1) de Loco (*towards, to, at*): ut, πρὸς Πελοπόννησον ὁρᾷ, *Peloponnesum versus spectat;* πρὸς ἡμᾶς, *ad nos;* πρὸς δεξιὰν, *ad dextram;* (2) hinc (*against*): ut, πρὸς κέντρα λακτίζειν, *adversus stimulos calcitrare;* (3) de Tempore (*towards*): ut, πρὸς ἡμέραν, *circa lucem;* (4) de Respectu (*in*): ut, διαφέρει πρὸς ἀρετὴν, *virtute excellit;* (5) de Vicinitate: ut, πρὸς τοῦτον, *coram hoc;* (6) de Comparatione: ut, σκόπει σεαυτὸν πρὸς τοὺς ἄλλους, *teipsum cum ceteris confer;* (7) de Causa: ut, πρὸς ταῦτα, *propter hæc;* (8) de Congruentia: ut, πρὸς ἀληθείαν λέγει, *secundum veritatem dicit*; hinc (9) in Phrasibus: ut, πρὸς βίαν, *vi;* πρὸς ὀργὴν, *iracunde.*

(*f.*) Ὑπὸ (*under*),

1. Cum Genitivo (1) de Loco (*from under, under*): ut, ῥεῖ ὑπὸ σπείους, *subter fluit e specu;* ὑπὸ γῆς, *sub terra;* (2) de Agente: ut, ὑπὸ τούτου ἀπέθανε, *ab hoc occisus est;* (3) de Causa: ut, ὑπὸ λύπης, *præ dolore;* huc refer idiotismos quales sunt πίνειν ὑπὸ σάλπιγγος, *bibere ad tubæ sonum.*

2. Cum Dativo (1) de Loco (*under*): ut, τί ἔχεις ὑπὸ τῷ ἱματίῳ; *quid habes sub pallio?* (2) de Subordinatione: ut, οἱ πρόγονοι ὑπὸ τοῖς τυράννοις ἦσαν, *majores sub tyrannis erant.*

3. Cum Accusativo (1) de Loco (*to under, under*): ut, ὑπὸ γῆν ἰέναι, *sub terram ire;* ὑπὸ γῆν εἶναι, *sub terra esse;* (2) de Subordinatione: ut, ὑπὸ βασιλέα, *sub rege;* (3) de Tempore: ut, ὑπὸ νύκτα, *sub noctem* (*at night-fall*); ὑπὸ τὴν νύκτα, *nocte* (*during the night*).

D. * In Compositione porro significant:

Ἀντὶ Oppositionem: ut, ἀντίδικος, *adversarius;* ἐκ Perfectionem: ut, ἐξεργάζομαι, *perficio*; ἀνὰ Repetitionem: ut, ἀναχωρέω, *regredior;* κατὰ Regressum: ut, κατέρχομαι, *redeo;* Effectionem: ut, καταπίμπρημι, *exuro;* περὶ et ὑπὲρ Excessum: ut, περιχαρής, *valde lætus;* ὑπέρσοφος, *apprime sapiens;* Neglectum: ut, περιοράω, ὑπεροράω, *negligo;* μετὰ Partitionem: ut, μετέχω, *participo;* Mutationem: ut, μετανοέω, *sententiam muto;* ὑπὸ, Dissimulationem: ut, ὑπεκπέμπω, *clam emitto;* Diminutionem: ut, ὑπόκωφος, *surdaster.*

E. a. * Præpositiones post Casus suos interdum ponuntur; quod ubi fit, Præpositio disyllaba mutat accentum, exceptis *ἀντὶ*, *ἀμφὶ*, et *διά*.

b. Præpositiones interdum usurpantur adverbialiter, præsertim *ἐν* et *πρός*, ut,

Καὶ πρὸς, *et præterea.*

c. * Præpositiones *μέτα*, *ἔνι*, *πάρα*, accentu retracto, pro Verbis *μέτεστι*, *ἔνεστι*, *πάρεστι* ponuntur: ut,

Οὐδ᾽ ὁ λωφήσων πάρα.
Neque adest qui soletur.

d. * Præpositio a Verbo per Tmesin disjungitur: ut,

Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον (pro ἐξέβαινον).
Et ipsi quoque descendebant.

e. Præpositio in Compositione eundem sæpe Casum regit, quem et extra Compositionem regebat: ut,

Δι᾽ ἔχθραν καταψεύδονταί μου.
Propter simultatem falso mihi conviciantur.

f. * Præpositio prægnantem habet constructionem, si vel quietem significans, Verbo motus jungitur, vel motum significans Verbo quiescenti: ut,

Ἐν χείρεσσι λάϐ᾽ αἰγίδα.
In manus ægidem accepit.

Ἐς θρόνους ἕζοντο.
Ad sedilia sessum ibant.

g. Quæ constructio et in Adverbiis Loci reperitur: ut,

Ποῖ γῆς ἔσμεν;
Quo terrarum venimus?

APPENDIX.

I. THE DIGAMMA.

1. The sixth letter of the oldest Greek alphabet was ϝ, Vau, called in later times Digamma, from its likeness to a double Gamma. It was sounded like the English W, and Latin V. Homer and the Æolic poets used it; but after them it fell into disuse, and dropt out of some words entirely: as, ἄναξ for ϝαναξ: in many υ was substituted for it, as ναῦς for ναϝς, *navis;* sometimes the rough breathing, as ἅλις for ϝαλις; rarely β, γ, φ. Hence we have πνέω for πνεϝω, but πνεύσομαι for πνεϝσομαι: βοῦς for βοϝς, *bos*, but βοὸς for βοϝος, *bovis.*

2. The words in Homer which begin with ϝ are the oblique Cases of οὗ, viz.: ἓ, ἕο, ἕθεν, οἱ; also: ἄγνυμι, αἴνυμαι, ἀλῆναι, ἅλις, ἁλῶναι, ἄναξ and ἀνάσσω, ἁνδάνω, ἅπτω, ἀραιὸς, ἄρδω, ἄριστον, ἄρνες, ἄστυ, ἔαρ, ἕδνα, ἔθειραι, ἔθνος, εἶδος, Ε'ΙΔΩ, εἴδωλον, εἴκοσι and ἐείκοσι, εἴκελος and ἴκελος, εἴκω, ἐΐσκω, εἶλαρ, εἰλέω, εἰλύω, ἔλσαι, εἰπεῖν, ἔπος, ἕκαστος, ἕκηλος, ἕκητι, ἕκυρος, ἕκων, ἔλδομαι, ἕλιξ, ἑλίσσω, ἐλπὶς, ἔλπω, ἐλπώρη, ἕλωρ, ἑλώριον, ἕννυμι, εἶμα, ἔσθος, ἑὸς and ὃς (*suus*), ἔργον, 'ΕΡΓΩ, ἔργω, ἐέργω, ἐργάθω, ἔρδω, ἐρέω, ἔῤῥω, ἐρύω, ἕσπερος, ἔτης, ἔτος, ἐτώσιος, ἥδομαι, ἡδύς, ἦθος, ἧκα, ἧλος, ἦνοψ, ἦρα, Ἥρη, ἠχέω, ἠχή, ἠχήεις, ἰαχὴ, ἰάχω, ἵεμαι, ἰκμὰς, Ἴλιος, ἴον, ἰονθάς, ἶπες, Ἶρις, ἶς, ἶφι, ἶσος, ἵστωρ, ἴτυς, ἰωὴ, ἰωκὴ, ὀθόνη, οἰκέω, οἶκος, οἶνος, οἰνοποτάζω, οἶνοψ, οὐλαμὸς, οὖλος, ὦλξ, ὡς.

II. CHANGES OF THE LETTERS.

1. Interchanges.

a. Of Vowels and Diphthongs: (1) α, ε: μέγεθος, Ion. μέγαθος; (2) α, ε, ο: τρέπω, Ion. τράπω, ἔτραπον, τρόπος; (3) α, ω: ζάω, ζώω;

(4) ᾱο, εω : λαὸς, Att. λεὼς ; (5) ε, ι : θεὸς, Lacon. σιὸς ; (6) ε, ω : πλέω, πλώω ; (7) η, ω : πτήσσω, πτὼξ ; (8) ο, υ : ὄνομα, Æol. ὄνυμα ; (9) αι, α : γελάσας, γελάσσαις ; (10) αι, ει : εἰ, Dor. αἰ ; (11) ει, η : Θήβηθεν, Bœot. Θείβαθεν ; (12) ει, οι : ἀείδω, ἀοιδὸς ; (13) ευ, ου : σπεύδω, σπουδὴ ; (14) α, η : ἡμέρα, Ion. ἡμέρη, Dor. ἁμέρα ; (15) ε, η : μέλω, μέμηλα. So ᾰ × ᾱ, ῐ × ῑ, ῠ × ῡ, ο × ω or ου. This lengthening of a short Vowel is called Diastole. The shortening of a long Vowel, which is frequent in Homer, is called Systole.

b. Of Consonants : (1) π, β, φ, μ (of the same organ) : ὄμματα, Æol. ὄππατα ; Ἀμπρακία, Ἀμβρακία ; ὕπνος, *somnus ;* σέβομαι, σεμνὸς ; ἐρέφω, Ἔρεβος, ἐρεμνὸς ; στίλβω, στιλπνὸς ; στρέφω, στρεβλὸς ; (2) κ, γ, χ (of the same organ) : δέχομαι, δέκομαι ; κυβερνάω, *guberno ;* γναφεὺς, κναφεὺς ; κύκνος, *cygnus ;* ἄγχω, *ango ;* (3) τ, δ, θ, σ (of the same organ) : δίδωσι, Dor. δίδωτι, *dat ;* θεὸς, Lacon. σιὸς ; πλάσσω, πλάττω ; (4) π, κ, τ (of the same power) : ποῖος, Ion. κοῖος ; ʼΟΠΩ, *oculus ;* πέντε, Æol. πέμπε, *quinque ;* τέσσαρες, τέτταρες, Æol. πίσυρες, *quattuor ;* ποτὲ, Dor. ποκὰ ; λύκος, *lupus ;* (5) β, γ, δ (of the same power) : βλέφαρον, Æol. γλέφαρον ; γῆ, Æol. δᾶ ; γλυκὺς, *dulcis ;* (6) φ, χ, θ (of the same power) : θὴρ, Æol. φὴρ, *fera ;* θύρα, *foris, door ;* ὄρνιθος, Dor. ὄρνιχος ; (7) β, ζ : ΛΑΒΩ, λάζομαι ; (8) ζ, δ, σδ : συρίζω, Dor. τυρίσδω ; Ζεὺς, Bœot. Δεύς ; γυμνάζομαι, Bœot. γυμνάδδομαι ; (9) δ, λ : δάκρυον, *lacryma ;* Ὀδυσσεὺς, *Ulysses ;* δασὺς, λάσιος ; (10) λ, ν : ἦλθον, Dor. ἦνθον ; γέντο in Homer for ϝελτο (ἕλετο, εἵλετο) ; (11) λ, ρ : κλίβανος, κρίβανος ; (12) ν, σ : λέγομεν, Dor. λέγομες ; ἐς, ἐν ; (13) ρ, σ : χθὲς, *heri ;* (14) σ, h : ἓξ, *sex ;* ὑπὸ, *sub ;* ὕπνος, *somnus ;* ὕλη, *silva ;* (15) ϝ, υ, v : ϝοῖνος, *vinum, wine ;* ϝῆρ, *ver ;* ϝίον, *viola;* βοϝς, βοῦς, *bos ;* βοϝες, *boves ;* ὠϝον, *ovum ;* (16) ϝ, f : ϝΡΑΓΩ, *frango ;* (17) ϝ, s : ϝε, *se ;* ϝηδυς, *suavis ;* ϝαλς, *sal ;* (18) ϝ, h : ϝέσπερος, Ἕσπερος, *Hesperus, Vesper ;* ϝάλις, ἅλις.

2. Transposition, Addition, and Omission.

(1) Metathesis transposes letters : as, κράτος × κάρτος ; (2) Prosthesis prefixes : as, ἔλδομαι × ἐέλδομαι ; (3) Aphæresis takes away from the beginning : as, φημὶ × ἠμὶ ; (4) Epenthesis inserts : as, ΜΑ'ΘΩ × μανθάνω ; (5) Syncope takes away from the middle : as, πατέρος × πατρός ; (6) Paragoge adds to the end : as, ἔφης × ἔφησθα ; οὕτω × οὕτως × οὑτωσὶ ; λαμπάσι × λαμπάσιν ; δίδωσι × δίδωσιν ; ἔτυπτε × ἔτυπτεν ; οὐ × οὐκ × οὐχὶ ; (7) Apocope takes away from the end : as, ἄρα × ἄρ ; (8) Elision : see § 5.

3. Euphonic Changes.

The conjunction of certain consonants was unpleasing to a Greek ear. Hence occurred various changes in the derivation and inflexion of words. 1. No Labial (π, β, φ, ψ, μ) immediately precedes a K-sound (κ, γ, χ, ξ). 2. No K-sound immediately precedes a P-sound (π, β, φ, ψ). 3. A T-sound (τ, δ, ϑ, ζ) is dropped before a P-sound or K-sound. 4. A T-sound requires the P-sound or K-sound before it to be of its own *power*. 5. A P-sound with σ fuses into ψ. 6. A K-sound with σ fuses into ξ. 7. A T-sound is dropped before σ. 8. A P-sound before μ is changed into μ. 9. A K-sound before μ, *in verbal inflexions*, is *usually* changed into γ. 10. A T-sound before μ is *often* changed into σ. 11. A T-sound before a T-sound, *in verbal inflexions*, is changed into σ. 12. Σ between two consonants is dropped; sometimes after a Liquid it is softened into ε. 13. N before a P-sound is changed into μ; before a K-sound, into γ; before a Liquid, into that Liquid; sometimes before μ, into σ. 14. N is dropped before σ. 15. N before another consonant is sometimes softened into α. 16. When ν and a T-sound are both dropped before σ, the preceding vowel is always lengthened; ε becoming ει; ο, ου. 17. Σὺν before ζ, σθ, στ, σπ, σφ, σκ, σχ, drops ν. 18. N before σ is sometimes assimilated to σ. 19. A tenuis brought by composition, elision, or crasis before the rough breathing, is aspirated. 20. When two consecutive syllables begin with aspirates, the first aspirate is changed into its tenuis; *sometimes* the second aspirate suffers some change. 21. When κατὰ loses its final vowel, by apocope, τ is assimilated to the following consonant; but if this be an aspirate, to its tenuis. 22. When μλ or μρ arise from syncope or metathesis, β is inserted between them. 23. When νρ would so arise, δ is inserted. 24. Sometimes a P-sound before ν is changed into μ. 25. A final T-sound is rejected.

Examples.—Hence are changed: 1. τέτυπ-κα × τέτυφα, νένεμ-κα × νενέμηκα. 3. κεκόμιδ-κα × κεκόμικα. 4. γέγραφ-ται × γέγραπται, ἐτρίβ-θην × ἐτρίφθην, ἐτύπ-θην × ἐτύφθην, ἐπλέκ-θην × ἐπλέχθην, σεβ-τὸς × σεπτὸς, κύφ-δα × κύβδα, ἐπιγράφ-δην × ἐπιγράβδην, ἕπ-δομος × ἕβδομος, ὄκ-δοος × ὄγδοος. 5. τύπ-σω × τύψω, γέγραφ-σαι × γέγραψαι, ϑλίβ-σις × ϑλίψις. 6. πλεκ-σω × πλέξω, ἔχ-σις × ἕξις, τρώγ-σιμος τρώξιμος. 7. ἤνυτ-σαι × ἤνυσαι, ἐρείδ-σω ἐρείσω, πέρθ-σω × πέρσω,

λαμπάδ-σι × λαμπάσι. 8. τέτυπ-μαι × τέτυμμαι, τρίϐ-μα × τρίμμα, γραφ-μὴ × γραμμή. 9. πέπλεκ-μαι × πέπλεγμαι, ταραχ-μὸς × ταραγμός. 10. κεκόμιδ-μαι × κεκόμισμαι, πληθ-μονὴ × πλησμονὴ, ἤνυτ-μαι × ἤνυσμαι. 11. ἠνύτ-θην × ἠνύσθην, ἴδ-τε × ἴστε, πέπειθ-ται × πέπεισται. 12. τετύπ-σθαι × τετύπ-θαι (× τετύφθαι, see 4.), τέτριϐ-σθε × τέτριϐ-θε (× τέτριφθε, see 4.), ἔψαλ-σθε × ἔψαλθε, νέμ-σω × νεμ-έω. 13. ἐν-πίπτω × ἐμπίπτω, συν-ϐαίνω × συμϐαίνω, ἔν-ψυχος × ἔμψυχος, μελάν-καρπος × μελάγκαρπος, ἐν-χέω × ἐγχέω, συν-λέγω × συλλέγω, ἐν-μανὴς × ἐμμανὴς, πέφαν-μαι × πέφασμαι. 14. δαίμον-σι × δαίμοσι, μην-σὶ × μησί. 15. δίδον-σι × διδόασι, τίθεν-σι × τιθέασι. 16. γίγαντ-σι × γίγᾱσι, δύντ-σι × δῦσι, ϑέντ-σι × ϑεῖσι, λέοντ-σι × λέουσι, σπένδ-σω × σπείσω, πένθ-σομαι × πείσομαι. 17. σύν-ζυγος × σύζυγος, συν-στροφὴ × συ-στροφή. 18. σύν-σιτος × σύσσιτος, χαρίεν-σα × χαρίεσσα. 19. ἀπ-ίημι × ἀφίημι, δεκ-ήμερος × δεχήμερος, μετ᾽ ἡμῶν × μεθ᾽ ἡμῶν, τοῦ ἑτέρου × ϑατέρου. 20. φε-φίληκα × πεφίληκα, ϑί-θημι × τίθημι, ἕ-χω × ἔχω, ϑά-φω × ϑάπτω, βουλεύθη-θι × βουλεύθητι. 21. κάτ-ϐαλε × κάϐ-ϐαλε, κάτ-λιπον × κάλλιπον. 22. μέμολκα × μέμ-λωκα × μέμϐλωκα, μάλαξ × μ-λὰξ × μϐλὰξ × βλὰξ, ἄμορτος × ἄμροτος × ἄμϐροτος, γα-μερὸς × γαμ-ρὸς × γαμϐρὸς, μεσημερία × μεσημ-ρία × μεσημϐρία, μορτὸς × μ-ροτὸς × μϐροτὸς × βροτός. 23. ἀνέρος × ἀν-ρὸς × ἀνδρός. 24. σεϐ-νὸς × σεμνὸς, ἐρεϐ-νὸς × ἐρεμνός. 25. σῶματ × σῶμα.

Exceptions: 2. 4. 6. 9. Ἐκ remains before any consonant: as, ἐκπίπτω, ἐκθρώσκω, ἐκσώζω, ἐκμαίνω. 14. Ν sometimes remains before σ: as, Τίρυνς, πεφάνσαι, πανσέληνος. 20. When φ or χ is the first aspirate, and ϑ the second, no change is made: as, φάθι, ἐχύθην: nor when one aspirate is united with another consonant: as, ὠρθώθην, ἐθέλχθην; but where ῥ follows the first aspirate, the rule applies: as, ϑριχὸς × τριχὸς, ϑρέφω × τρέφω.

4. Table of Contractions.

αα, αε, αη	into ᾱ,	as	κρέαα	becomes	κρέα.
			τίμαε	—	τίμα.
			τιμάητε	—	τιμᾶτε.
αει, αῃ	— ᾳ	—	τιμάεις	—	τιμᾷς.
			τιμάῃς	—	τιμᾷς.
εα, εη	— η	—	τείχεα	—	τείχη.
			φιλέητε	—	φιλῆτε.

εαι, εη	into	η	as	πείθεαι	becomes	πείθη.
				φιλέῃς	—	φίλῃς.
αο, αω, αου, εω, οα, οη, οω	—	ω	—	τιμάομεν	—	τιμῶμεν.
				τιμάωμεν	—	τιμῶμεν.
				τιμάου	—	τιμῶ.
				φιλέω	—	φιλῶ.
				αἰδόα	—	αἰδῶ.
				μισθόητε	—	μισθῶτε.
				μισθόω	—	μισθῶ.
αοι	—	ῳ	—	τιμάοιεν	—	τιμῷεν.
εε, εει	—	ει	—	φίλεε	—	φίλει.
				φιλέει	—	φιλεῖ.
εοι, οει, οῃ, οοι	—	οι	—	φιλέοι	—	φιλοῖ.
				μισθόει	—	μισθοῖ.
				μισθόῃ	—	μισθοῖ.
				μισθόοιμι	—	μισθοῖμι.
εο, εου, οε, οο, οου	—	ου	—	φιλέομεν	—	φιλοῦμεν.
				φιλέου	—	φιλοῦ.
				μίσθοε	—	μίσθου.
				νόος	—	νοῦς.
				μισθόουσι	—	μισθοῦσι.
ιε, ιι	—	ι	—	ἱερὸς	—	ἱρός.
				χίιος	—	χῖος.
υα, υε	—	υ	—	δρύας	—	δρῦς.
				δρύες	—	δρῦς.
ωα	—	ω	—	ἥρωα	—	ἥρω.

Obs.—The Infinitive in όειν is contracted into οῦν, because the old form was in οεν οῦν; as μισθόειν (μισθόεν) μισθοῦν. Εα and οα are sometimes contracted into ᾱ; as χοέα χοᾶ, ἁπλόα ἁπλᾶ. Εα is sometimes contracted into ει; as τριήρεας τριήρεις.

5. Table of the Principal Crases.

ο	+ α	=	α	as	ὁ ἀνὴρ	=	ἀνήρ.
ο	+ υ	=	ου	—	τὸ ὕδωρ	=	θοὔδωρ.
ο	+ αυ	=	αυ	—	τὸ αὐτὸ	=	ταὐτό.
ο	+ αι	=	ᾳ	—	τὸ αἴτιον	=	τᾄτιον.
ῳ	+ α	=	α	—	τῷ ἀνδρὶ	=	τἀνδρί.
ῳ	+ ε	=	ω	—	τῷ ἐμῷ	=	τὠμῷ.
ῳ	+ ο	=	ω	—	τῷ ὄχλῳ	=	τὤχλῳ.

ω	+ οι	=	ῳ	as	ἐγὼ οἶδα	=	ἐγῷδα.
οι	+ α	=	α	—	μέντοι ἂν	=	μεντἄν.
οι	+ ε	=	ου	—	οἱ ἐμοὶ	=	οὑμοί.
ου	+ α	=	α	—	τοῦ ἀνδρὸς	=	τἀνδρός.
ου	+ ε	=	ου	—	ποῦ ἔστιν	=	ποὖστιν.
ου	+ ο	=	ου	—	τοῦ ὀνόματος	=	τοὐνόματος.
ου	+ η	=	η	—	τοῦ ἡμετέρου	=	θἠμετέρου.
ου	+ ου	=	ου	—	τοῦ οὐρανοῦ	=	τοὐρανοῦ.
η	+ η	=	η	—	τῇ ἡμέρα	=	θἠμέρᾳ.
η	+ α	=	α	—	τῇ ἀρετῇ	=	τἀρετῇ.
αι	+ α	=	α	—	καὶ ἂν	=	κἄν.
αι	+ ε	=	α	—	καί ἐστι	=	κἀστί.
αι	+ η	=	η	—	καὶ ἡ	=	χἠ.
αι	+ ο	=	ω	—	καὶ ὁ	=	χὠ.
αι	+ ου	=	ου	—	καὶ οὐ	=	κοὐ.
αι	+ αυ	=	αυ	—	καὶ αὐτὰ	=	καὐτά.
αι	+ ει	=	ει	—	καί εἰ	=	κεἰ.

But ὁ ἕτερος = ἅτερος, τὸ ἕτερον = θάτερον, τοῦ ἑτέρου = θατέρου, &c., καὶ εἶτα = κᾆτα. In most other instances Crasis follows the laws of Contraction.

III. THE NOUN.

In every word there is an element, which contains its most general meaning, and is common to all kindred words containing that meaning. This is called the *Root.* Though sometimes difficult to ascertain, it may often be discovered by a careful comparison of its existing forms. The last letter of the root is called the Root-character.

Besides this *root*, common to all words of one kindred, every word has a *Crude-form* or *Stem*, which represents it independently of any relation to other words. The crude-form and root *may* coincide, but generally there is some difference between them. Thus Νέμεσι is the crude-form of Νέμεσις, but νεμ- the root, as seen in νέμ-ω. This stem is the base of all the inflexions of a word; and its last letter is called the *Stem-character*, and is usually meant when the *character* alone is named. The *Endings* affixed to the stem represent its relations to other words in discourse.

A. The general Case-endings of the Noun are:

	Sing.	*Plur.*	*Dual.*
Nom.	ς	ες	ε
Gen.	ος	ων	ιν
Dat.	ι *	σι, ς	ιν
Acc.	ν, α	νς, ας	ε
Voc.	ς	ες	ε.

These are variously modified in the several Declensions.

a. The Character of the First Declension is α or η.

Singular.

	Masc.	Fem.
Nom.	α-ς, η-ς,	ᾰ, ᾱ, η
Gen.	(α-ος or η-ος ×) (α-ο or η-ο ×) (εο ×) ου, α-ς, ης	
Dat.	(αϊ ×) ᾳ, (ηϊ ×) ῃ	
Acc.	α-ν, η-ν	
Voc.	ᾱ, ᾰ, η.	

Plural.

N. V.	(α-ες or η-ες ×) (αε or ηε ×) αι
Gen.	(α-ων ×) ῶν
Dat.	(αϊ-σι ×) αις, αισι, (ηϊ-σι ×) ῃς, ῃσι
Acc.	(αν-ς ×) ας.

Dual.

N. A. V.	(α-ε ×) ᾱ
G. D.	(α-ιν ×) αιν.

---

*The Instrumental Dat. appears originally to have ended in Ϝι, corrupted into φι, φιν: as, βίηφι, *by force;* θεόφι, *by gods;* ἶφι, *by force;* ὄχεσφι, *by chariots.* Hence the Latin Cases in bi, bis, bus.

The suffixes θι, θεν, and σε, δε, or ζε, are perhaps relics of lost Cases: as,

Locative θι: as, οὐρανόθι, *in heaven.*

Ablative θεν: as, οὐρανόθεν, *from heaven.*

Terminal δε, σε, ζε: as, ἅλαδε, *to the sea;* οὐρανόσε, *to heaven;* θύραζε, *to the door.*

So Homer has οὐρανόθι πρὸ, ἀπ' οὐρανόθεν, &c.

(*a*) The Contracted Nouns of this Declension end in :

έας ῆς, έα ῆ, άα ᾶ :

as, N. Ἑρμέας Ἑρμῆς, συκέα συκῆ, μνάα μνᾶ
G. Ἑρμέου Ἑρμοῦ, συκέας συκῆς, μνάας μνᾶς, &c. &c.

b. The Character of the Second Declension is ο or ω.

Singular.

	M. F.	N.
Nom.	ο-ς,	ο-ν
Gen.	(ο-ος × ο-ο ×) ου, οιο, ω	
Dat.	(ο-ι ×) ῳ	
Acc.	ο-ν	
Voc.	ε, Neut. ο-ν	

Plural.

N. V.	(ο-ες × ο-ε ×) οι,	Neut. α
Gen.	(ο-ων ×) ων	
Dat.	(ο-ι-σι ×) οις, οισι	
Acc.	(ον-ς ×) ους,	Neut. α.

Dual.

N. A. V.	(ο-ε ×) ω
G. D.	(ο-ιν ×) οιν.

(*a*) Some are Neuter in the Plural: as, ὁ δεσμὸς, *chain*, τὰ δεσμά. Τὸ δένδρον, *tree*, Pl. N. δένδρεα, η, Dat. δένδρεσι. Κρίνον, *lily*, Pl. κρίνεα, κρίνεσι.

(*b*) The Attic 2nd Declension is formed by contraction, ε being inserted: as λαὸς = λῶς = λεώς.

Some Nouns in ως reject ν in the Accusative: as, Ἄθως, Acc. Ἄθω ; ἕως, Acc. ἕω.

c. The Third Declension includes Nouns which have for their Character a Consonant, ε, ι, or υ, and some which have the Character, α, ο, or ω, retaining the final ς of the Gen.

(*a*) 1. Most Nouns with Consonant character take the Nom. ending *s*, and make the requisite euphonic changes: as, γιγαντ-ς × γίγας, μελαν-ς × μέλας, κτεν-ς × κτεὶς, θεντ-ς × θεὶς, ἐλπιδ-ς × ἐλπὶς, καλυκ-ς × κάλυξ, αἰγ-ς × αἶξ, ἀνακτ-ς × ἀνακ-ς × ἄναξ, Ἀραϐ-ς × Ἄραψ. Many reject the ending ς; and of these some exhibit the pure Stem in the Nom.: as, Τιτὰν, πρὼν, ἔαρ, θὴρ; others alter the Stem, (1) by lengthening a short vowel: as, πατερ- × πατὴρ, δαιμον- × δαιμων, φρεν- × φρὴν; (2) by rejecting a final T-sound: as, σωματ- × σῶμα; (3) by various irregular changes: as, ἡπατ- × ἧπαρ, γονατ- × γόνυ, δορατ- × δόρυ, ὑδατ- × ὕδωρ, γυναικ- × γυνή, γαλακτ- × γάλα, κυν × κύων.

2. Nouns of this Declension with Vowel Characters suffer Contraction. Of those in ε, some Proper names and Adjectives form Nom. in -ης (Neut. Adj. ες): as, Ἀρε- × Ἄρης, ἀληθε- × ἀληθὴς (N. ἀληθές); other Masc. and Fem. Nouns change ε into ι or υ in Nom. Acc. and Voc. Sing.: as, πόλι-ς, Gen. πόλε-ος or πόλε-ως (Att.), πόλι-ος (Ion.); πέλεκυ-ς, Gen. πελέκε-ος or πελέκε-ως, Acc. πέλεκυν. Neuter stems in ε form Nom. in ος: as, καλλε- × κάλλος; rarely in υ: as, ἀστε- × ἄστυ. Stems in α, ι, υ, ω form the Nom. regularly: as, γῆρα-ς, πόρτι-ς, πίτυ-ς, ἥρω-ς. Stems in ο lengthen the vowel: as, αἰδο- × αἰδώς, ἠχο- × ἠχώ.

3. Stems, which had ϝ for their original Character, change it into υ in the Nom., generally dropping it in the other Cases, and in some suffering Contraction: as, βασιλεϝ-ς × βασιλεὺς, Gen. βασιλέ-ος or βασιλέ-ως, Dat. βασιλέ-ι, βασιλεῖ, Acc. βασιλέα, Nom. Pl. βασιλέ-ες = βασιλεῖς, Att. βασιλῆς.

Hence it appears, that in all but a few instances the true Stem and Character in this Declension may be found by casting off ος (ως) from the Gen.

(*b*) The Accus. Sing. of most Masc. and Fem. Nouns softens final ν into α: as, γιγαντ-ν × γίγαντα. But Stems with Character ι or υ keep ν: as, πόρτι-ν, πίτυ-ν. So ναῦν, γραῦν, βοῦν. Also Barytons in ις, υς, with Character a T-sound: as, ἐριδ-ν × ἔριν, χαριτ-ν × χάριν, κορυθ-ν × κόρυν. But κλειδ-ν × κλεῖν, κλεῖδα, or κλῇδα. Γέλως, *laughter*, forms γέλωτα and γέλων.

Some Personal Names with Character ε have a double form of Accus.: as, Ἀρε- N. Ἄρης, Acc. Ἄρεα, Ἄρη, or Ἄρην.

(*c*) Of Voc. Sing., see § 15. Of Neuter Nouns, see § 9.

(*d*) The Dat. Plur. is formed by suffixing σι to the Stem, and making the euphonic changes; υ standing for ϝ.

(*e*) The following Table shows (1) the Nominative Termination; (2) the Genitive Termination; (3) the Gender or Genders of the Substantives in each class; (4) Examples. C marks the contracted forms. The Stem and Character are found by casting off ος from the Genitive.

Nom. T.	Gen. T.	Gender.	Examples.
α	ἄτ-ος	N.	σῶμα, *body*. So ἧπ-αρ, *liver*; γόν-υ, *knee*; δορὺ, *plank*, *spear* (G. δόρατος and δορὸς); ὕδ-ωρ, *water*. But γάλα, *milk*, γάλακτος.
αν, ας	ᾶν-ος	M.	παι-ὰν, ᾶνος, *hymn*; μέλ-ας, ἄνος, *black*.
αρ	ἄρ-ος	N.M.	τὸ νέκτ-αρ, *nectar*. But ἡ δάμαρ, *wife*, δάμαρτος.
C ας	α-ος (ως)	N.	γῆρ-ας, *old age*.
—	ᾶτ-ος	N.	τέρ-ας, ἄτος, *prodigy*; κέρας, ᾱτος, *horn*.
—	ᾰδ-ος	F.	λαμπ-ὰς, *torch*.
—	αντ-ος	M.	γίγ-ας, *giant*. Participles in ας: see § 34. p. 35.
εις	εντ-ος	M.	πλακό-εις (πλακ-οῦς), ό-εντος (οῦντος), *cake*. Adjectives and Participles in είς: see § 36. p. 44. But ἡ κλεὶς, *key*, κληδός; ἡ κτεὶς, *comb*, κτενός.
C ευς	ε-ος (for εϝ-ος) ε-ως	M.	βασιλ-εὺς, *king*.
ην	ην-ος	M.	κηφ-ὴν, *drone*.
—	εν-ος	M.	ποιμ-ὴν, *shepherd*. One F. ἡ φρ-ὴν, *mind*.
ηρ	ηρ-ος	M.	θ-ὴρ, *wild beast*.
—	ερ-ος	F.M.	ἡ μήτ-ηρ, ερος (ρὸς), *mother*.
ης	ητ-ος	F.	ταχύτ-ης, *speed*. One M. ὁ λέβ-ης, *caldron*. Masc. Proper Names, as Φέρης.
C —	ε-ος (ους)	M.F.	ἡ τριήρ-ης, *trireme*. Adjectives, and Personal Names: see § 18.
C ις	ι-ος	F.M.	ἡ πόρτ-ις, *heifer*. But ὁ, ἡ παῖς, *child*, παιδὸς; ἡ δαῖς, *banquet*, δαιτὸς; ὁ, ἡ οἶς, *sheep*, οἰός.
C ις, υς	ε-ος (εως)	F.M.	ἡ πόλ-ις, *city*; ὁ πέλεκ-υς, *axe*.
—	ιν-ος	F.	ἀκτ-ὶς, *ray*. One M. ὁ δελφ-ὶς, *dolphin*.

Nom. T.	Gen. T.	Gender.	Examples.
C ις, υς	ῐδ-ος	F.	ἐλπ-ὶς, ῐδος, *hope*; κηλ-ὶς, ῖδος, *stain*. One with character τ, ἡ χάρ-ις, ιτος, *favour*.
—	ιθ-ος	F.M.	ὁ ἡ ὄρν-ις, *bird*; ἡ ἀγλ-ὶς, *garlic*.
ξ	κ-ος	M.F.	ὁ κόρα-ξ, *raven*; ἡ ἀλώπ-ηξ, εκος, *fox*. So γυνὴ, *woman*, γυναικός.
—	γ-ος	F.M.	ὁ ὄρτυ-ξ, *quail*; ἡ σάλπιγ-ξ, *trumpet*.
—	χ-ος	F.M.	ἡ θρὶ-ξ, τρι-χὸς, *hair*.
—	κτ-ος	M.F.	ὁ ἄνα-ξ, *king*; ἡ νὺ-ξ, *night*.
ορ	ορ-ος	N.	ἦτ-ορ, *heart*.
C ος, υ	ε-ος (ους)	N.	κάλλ-ος, *beauty*; ἄστ-υ, *city*.
ους	οντ-ος	M.	ὀδ-οὺς, *tooth*. Participles in ούς: see § 53. But ὁ ποῦς, *foot*, ποδὸς; ὁ, ἡ βοῦς, *ox*, βοὸς; τὸ οὖς, *ear*, ὠτός.
υρ, υς	ῠρ-ος	N.M.	τὸ π-ῦρ, *fire*; ὁ μάρτ-υς, *witness*.
C υς	υ-ος	F.M.	ἡ πίτ-υς, *pine-tree*.
—	ῠδ-ος	F.	χλαμ-ὺς, *mantle*. One with character θ, viz. ἡ κόρ-υς, υθος, *helmet*.
—	υντ-ος		Participles; as δεικν-ὺς, *showing*: see § 53.
ψ	π-ος	M.F.	ὁ γὺ-ψ, *vulture*.
—	β-ος	F.M.	ἡ φλὲ-ψ, *vein*.
—	φ-ος	F.	κατῆλι-ψ, *roof*.
C ω, ως	ο-ος (ους)	F.	ἠχ-ὼ, *echo*; αἰδ-ὼς, *shame*.
ων	ων-ος	M.F.	ὁ χειμ-ὼν, *storm*.
—	ον-ος	M.F.	ὁ δαίμ-ων, *deity*; ἡ χι-ὼν, *snow*. But ὁ, ἡ κύων, *dog*, κυνός.
—	οντ-ος	M.	λέ-ων, *lion*. Participles in ων: see § 34. p. 35.
ωρ	ωρ-ος	M.N.	ὁ φ-ὼρ, *thief*.
—	ορ-ος	M.	ῥήτ-ωρ, *orator*.
ως	ω-ος	M.	ἥρ-ως, *hero*.
—	ωτ-ος	M.	ἔρ-ως, *love*.
—	οτ-ος		Participles; as εἰδ-ὼς, ότος, *knowing*: see § 34. p. 36.

(*f*) Add, ἡ ἅλ-ς, ὸς, *sea*; (ἡ ἂρς), ἀρνὸς, *lamb*; τὸ μέλ-ι, ιτος, *honey*; ἡ Πνὺξ, Πυκνὸς, *the Assembly Hall at Athens*.

(*g*) Nouns in τ-ηρ suffer syncope in the Gen. and Dat. Sing. and Dat. Pl.: as, πατὴρ, *father*, πατέρος, πατρὸς; Dat. πατρὶ; Acc. πατέρα;

Voc. πάτερ; Dat. Pl. πατράσι. So μήτηρ, *mother*; θυγάτηρ, *daughter*; ἀστὴρ, *star*; γαστὴρ, *belly*. Ἀνὴρ, *man*, suffers syncope in every case except Nom. and Voc. S., and inserts δ before ρ: as, G. ἀνέρος, ἀν-ρός, ἀνδρὸς; D. ἀνδρὶ; Acc. ἄνδρα; Voc. ἄνερ; D. Pl. ἀνδράσι.

(*h*) Nouns in εὺς pure contract Gen. S. in ῶς, Acc. in ᾶ: as, χοεὺς, *pitcher*; G. χοέως, χοῶς; Acc. χοέα, χοᾶ. The Attic Nominative Plural is in ῆς: as, βασιλῆς, χοῆς, for βασιλεῖς, χοεῖς.

B. Anomalous Nouns.

a. Substantives of double Formation.

(1) In all the Cases: as,

(*a*) Τὸ δάκρ-υ, G. υος; and τὸ δάκρυ-ον, G. ου, *tear*.

(*b*) Τὸ ὄναρ, G. ὀνείρατος (irreg.); ὁ ὄνειρος, and τὸ ὄνειρ-ον, ου, *dream*.

(*c*) Ὁ υἱ-εὺς, *son*, G. υἱέος, D. υἱεῖ, N. Pl. υἱεῖς, D. υἱέσι; and ὁ υἱ-ὸς, ου. The Epic form is υἶς, G. υἷος.

(*d*) Ὁ χο-εὺς, *pitcher*, and χοῦς, G. χοὸς, A. χοῦν, N. Pl. χόες, D. χοῦσι. So βοῦς, *ox*.

Add to these ὁ ζυγὸς and τὸ ζυγὸν, *yoke*; ὁ σκότος and τὸ σκότος, *darkness*; with some others.

(2) In part of the Cases: as,

(*a*) Ὁ Ζεὺς, *Jupiter*, G. Διὸς and Ζηνὸς, D. Διῒ and Ζηνὶ, A. Δία and Ζῆνα, V. Ζεῦ.

(*b*) Τὸ κάρα, *head*, G. κρᾶτὸς, D. κρατὶ and κάρᾳ, A. τὸ κάρα, τὸ κρᾶτα, and τὸν κρᾶτα.

(*c*) Ἡ ν-αῦς (αϝς), *ship*, G. νεὼς, νηὸς, and ναὸς, D. νηῒ and ναῒ, A. ναῦν, νῆα, and νέα; Pl. N. νῆες, G. νεῶν, D. ναῦσι, A. ναῦς, νῆας.

(*d*) Οἰδίπους, *Œdipus*, G. Οἰδίποδος and Οἰδίπου, A. Οἰδίποδα and Οἰδίπουν, V. Οἰδίπου.

(*e*) Ὁ, ἡ, ὄρνις, *bird*, G. ὄρνιθος and ὄρνεως, D. &c.

(*f*) Ἡ χεὶρ, *hand*, G. χειρὸς and χερὸς, D. &c.; D. Pl. χερσί.

(*g*) Ὁ χρὼς, *complexion*, G. χρωτὸς and χροὸς, D. &c.

(3) Τὸ δέμας, *body*, τὸ ὕπαρ, *waking vision*, have only Nom. and Acc. Sing.

C. Substantives derived from Substantives.

(1) Female Substantives in

ας,	as Τρω-ὰς, *Trojan woman*,	from	Τρὼς, *Trojan*.
αινα	— θεράπ-αινα, *female servant*,	—	θεράπ-ων, *servant*.
εια	— βασίλ-εια, *queen*,	—	βασιλ-εὺς, *king*.
η, ᾱ	— θε-ὰ, *goddess*,	—	Θε-ὸς, *god*.
ις	— δμω-ὶς, *female servant*,	—	δμὼς, *servant*.
ισσα	— Κίλ-ισσα, *Cilician woman*,	—	Κίλ-ιξ, *Cilician*.
τις	— δεσπότ-ις, *mistress*,	—	δεσπό-της, *master*.
τρια	— αὐλή-τρια, *female flute-player*,	—	αὐλη-τὴς, *flute-player*.
τρις	— αὐλη-τρὶς, *do. do.*	—	*do. do.*

(2) Diminutives in

ιον,	as μειράκ-ιον, *stripling*,	from	μεῖρα-ξ -κος, *a youth*.
αριον	— ἀνδρ-άριον, *mannikin*,	—	ἀν-ὴρ, -δρὸς, *man*.
ῐδιον	— κυν-ίδιον, *puppy*,	—	κύ-ων, -νὸς, *dog*.
ισκος	— κυν-ίσκος, *do.*	—	*do. do.*
ιχνη	— πολ-ίχνη, *small city*,	—	πόλ-ις, *city*.

(*a*) Those in ᾱδιον, ειδιον, ῑδιον, are formed by contraction: as, κρέ-ας, *flesh*, G. κρέα-ος; Dimin. κρεα-ίδιον, κρεάδιον. Ἀμφορ-εὺς, *jar*, G. ἀμφορέως; Dimin. ἀμφορε-ίδιον, ἀμφορείδιον. Ἀργύρι-ον, *money*, ἀργυρι-ίδιον, ἀργυρῖ'διον. Similarly γήδιον, *a small estate*, βοίδιον, *a small ox*; ἰχθύδιον, *a small fish*; κώδιον, *a small fleece*.

(3) Patronymics, Male and Female.

(*a*) ιδης,	as	Πριαμ-ίδης	*son of*	Πρίαμ-ος, -ου.
ειδης	—	Πηλ-είδης	*son of*	Πηλ-εὺς, -έως.
αδης	—	Αἰνε-άδης	*son of*	Αἰνέ-ας, -ου.
ιάδης	—	Τελαμων-ιάδης	*son of*	Τελάμ-ων, -ωνος.

(*b*) ις	—	Τυνδαρ-ὶς	*daughter of*	Τυνδάρ-ος, -ου.
εῒς	—	Νηρεῒς	*daughter of*	Νηρ-εὺς, -έως.
ας	—	Θεστι-ὰς	*daughter of*	Θέστι-ος, -ου.

(*c*) The Epic dialect has Masc. Patronymics in ιων, ειων, Fem. in ινη, ωνη . as,

Κρον-ίων	*son of*	Κρόν-ος, -ου.
Πηλ-είων	*son of*	Πελ-εὺς, -εως.
Ἀκρισι-ώνη	*daughter of*	Ἀκρίσ-ιος, ου.

D. Add to the Declension of Adjectives.

a. Adjectives in ης pure.

Singular.

	M. F.	N.
Nom.	εὐκλε-ὴς,	εὐκλε-ὲς, *glorious*
Gen.	εὐκλε-έος, οῦς	
Dat.	εὐκλε-έϊ, εῖ	
Acc.	εὐκλε-έα, ᾶ	εὐκλε-ὲς
Voc.	εὐκλε-ὲs	

Dual.

N A. V.	εὐκλε-έε, ῆ	
G. D.	εὐκλε-έοιν, οῖν	

Plural.

N. V.	εὐκλε-έες, εῖς	εὐκλε-έα, ᾶ
Gen.	εὐκλε-έων, ῶν	
Dat.	εὐκλε-έσι	
Acc.	εὐκλε-έας, εῖς	εὐκλε-έα, ᾶ.

Similarly are declined Ἡρακλέ-ης, Περικλέ-ης, but with more con tractions.

Nom.	Ἡρακλέ-ης,	Ἡρακλ-ῆς, *Hercules*
Gen.	Ἡρακλέ-εος,	Ἡρακλέ-ους
Dat.	Ἡρακλέ-εϊ,	Ἡρακλέ-ει, Ἡρακλ-εῖ
Acc.	Ἡρακλέ-εα,	Ἡρακλέ-ᾱ
Voc.	Ἡράκλε-ες,	Ἡράκλ-εις.

b. Anomalous forms.

(*a*)	Nom.	πρᾶ-ος	πρα-εῖα	πρᾶ-ον,	*meek.*
	Gen.	πρά-ου	πρα-είας	πρά-ου.	

(Pl. πρᾶ-οι and πρα-εῖς, πρα-εῖαι, πρα-έα.)

(*b*)	Nom.	σῶ-ς	σώ-α	σῶ-ον,	*safe.*
	Gen.	σώ-ου	σώ-ας	σώ-ου	
	Acc.	σῶ-ν	σώ-αν	σῶ-ν.	
(*c*)	Nom.	πίων	πίειρα	πῖον,	*fat.*

c. Multiplicatives.

ἁπλ-όος, *simple ;* διπλ-όος, *twofold*, &c.

Singular.

Nom.	ἁπλ-όος	-οῦς	ἁπλ-όη	-ῆ	ἁπλ-όον	-οῦν
Gen.	ἁπλ-όου	-οῦ	ἁπλ-οῆς	-ῆς	ἁπλ-όου	-οῦ
Dat.	ἁπλ-όῳ	-ῷ	ἁπλ-όῃ	-ῇ	ἁπλ-όῳ	-ῷ
Acc.	ἁπλ-όον	-οῦν	ἁπλ-όην	-ῆν	ἁπλ-όον	-οῦν

Plural.

Nom.	ἁπλ-όοι	-οῖ	ἁπλ-όαι	-αῖ	ἁπλ-όα	-ᾶ
Gen.	ἁπλ-όων	-ῶν				
Dat.	ἁπλ-όοις	-οῖς	ἁπλ-όαις	-αῖς	ἁπλ-όοις	-οῖς
Acc.	ἁπλ-όους	-οῦς	ἁπλ-όας	-ᾶς	ἁπλ-όα	-ᾶ.

d. Contracts in εος : as,

χρύσ-εος	-οῦς	χρυσ-έα	-ῆ	χρύσ-εον	-οῦν, *golden.*
ἀργύρ-εος	-οῦς	ἀργυρ-έα	-ᾶ	ἀργύρ-εον	-οῦν, *silvery.*

e. Contracts in ηεις and οεις : as,

ὑλ-ήεις	-ῆς	ὑλ-ήεσσα	-ῆσσα	ὑλ-ῆεν	-ῆν, *woody.*
πτερ-όεις	-οῦς	πτερ-όεσσα	-οῦσσα	πτερ-όεν	-οῦν, *winged.*

f. Τέρ-ην, τέρ-εινα, τέρ-εν, *tender*, G. τέρεν-ος, τερείν-ης, τέρεν-ος.

g. Ἑστὼς, ἑστ-ῶσα, ἑστ-ὼς, *standing*, G. ἑστῶτ-ος, ἑστώσ-ης, ἑστῶτ-ος.

IV. CORRELATIVE PRONOUNS AND ADVERBS.

Præœrelativa.				Postrelativa.	
Interrogativa.		Indefinita.	Demonstrativa.	Simplicia.	Composita.
τίς;	*who* or *what?*	τὶς	ὁ, ὅδε	ὅς	ὅστις.
πόσος;	*how great?*	ποσός	τόσος	ὅσος	ὅποσος.
ποῖος;	*of what kind?*	ποιός	τοῖος	οἷος	ὁποῖος.
πηλίκος;	*how great, how old?*		τηλίκος	ἡλίκος	ὁπηλίκος.
ποῦ;	*where?*	πού	(ἐνταῦθα)	οὗ	ὅπου.
ποῖ;	*whither?*	ποὶ	(ἐνταυθοῖ)	οἷ	ὅποι.
πῇ;	*which way?*	πῄ	τῇδε	ᾗ	ὅπῃ.
πόθεν;	*whence?*	ποθὲν	τόθεν	ὅθεν	ὁπόθεν.
πότε;	*when?*	ποτὲ	τότε	ὅτε	ὁπότε.
πηνίκα;	*at what time?*		τηνίκα	ἡνίκα	ὁπηνίκα.
πῶς;	*how?*	πὼς	τὼς, ὧδε	ὡς	ὅπως.

V. THE VERB.

A. The True and Strengthened Stems.

The Present, though usually taken as the theme of the Verb, in many Verbs does not exhibit the true Stem, but is strengthened in various ways.

a. In Mute Verbs, the Present and True Stem often coincide; as τέρπ-ω, λέγ-ω, ἀνύτ-ω.

(*a*) But often also the Stem is strengthened in the Present in one of two ways: either (1) by lengthening its *Vowel**, or (2) by changing its *Character;* as,

		True Stem.		Present Stem.		
(1) Conj.	1.	τρῐβ-	×	τρῑβ-ω	Aor. 2.	ἐ-τρῐβ-ην.
	2.	φῠγ-	×	φεύγ-ω	——	ἔ-φυγ-ον.
	3.	πῐθ-	×	πείθ-ω	——	ἔ-πιθ-ον.
	2.	τρᾰγ-	×	τρώγ-ω	——	ἔ-τρᾰγ-ον.

---

* The True-Stem Vowel is short by nature.

		True Stem.		Present Stem.		
(2) Conj.	1.	τυπ-	×	τύπτ-ω	Aor. 2.	ἐ-τύπ-ην.
	1.	βλαϐ-	×	βλάπτ-ω	——	ἐ-ϐλάϐ-ην.
	1.	ῥαφ-	×	ῥάπτ-ω	——	ἐῤ-ῥάφ-ην.
	2.	τεκ-	×	τίκτ-ω	——	ἔ-τεκ-ον.
	3.	κομιδ-	×	κομίζ-ω	Deriv.	κομιδ-ή.
	2.	κραγ-	×	κράζ-ω	——	κρα(υ)γ-ή.
	2.	κλαγγ-	×	κλάζ-ω	——	κλαγγ-ή.
	2.	στεναχ-	×	στενάζ-ω	——	στεναχ-ίζω.
	2.	μαλακ-	×	μαλάσσ-ω	——	μαλακ-ός.
	2.	ταγ-	×	τάσσ-ω	——	ταγ-ός.
	2.	ταραχ-	×	ταράσσ-ω	——	ταραχ-ή.
	2.	πραγ-	×	πράττ-ω	——	πρᾶγ-ος.
	3.	πλαθ-	×	πλάττ-ω	——	πλαθ-άνη.
	3.	κορυθ-	×	κορύσσ-ω	——	κόρ-υς, κόρυθ-ος.
	3.	λιτ-	×	λίσσ-ομαι	——	λιτ-ή.
	3.	ἐρετ-	×	ἐρέσσ-ω	——	ἐρετ-ής.

Hence it appears that the true Stem of strengthened Mute Verbs is usually discernible in the 2d Aorist, or in some derived word.

(*b*) The following Stems undergo an euphonic change of Aspirate into Tenuis; resuming the lost Aspirate when the rules of euphony permit.

True Stem.		Pres. Stem.	Future.	Aorist.	Deriv.
ϑρεφ-	×	τρέφ-ω	ϑρέψω	ἐ-τράφ-ην ἐ-θρέφ-θην	τροφ-ή. ϑρέμμα.
ϑρεχ-	×	τρέχ-ω	ϑρέξομαι	ἔθρεξα	τροχ-ός.
ϑυφ-	×	τύφ-ω	ϑύψω	ἐτύφ-ην	τυφ-ώς.
ϑαφ-	×	ϑάπτ-ω	ϑάψω	ἐ-τάφ-ην ἐ-θάφ-θην	ταφ-ή. ϑαπτ-έος.
ϑρυφ-	×	ϑρύπτ-ω	ϑρύψω	ἐ-θρύφ-θην	τρυφ-ή. ϑρυπτ-έος.
ἑχ-		ἔχ-ω	ἕξ-ω	ἔσχ-ον	ὀχ-ός. ἕξ-ις.

So the Noun Stem ϑριχ- forms Nom. ϑρίξ, Gen. τριχός, &c., Verb τριχόω; and ϑαχε- = ταχὺς, Compar. ϑάσσων, Verb ταχύνω.

b. Liquid Stems with Character ν or ρ are usually strengthened in the Present by lengthening the Vowel (ε × ει, α × αι, ῐ × ῑ, ῠ × ῡ); those with Character λ, by doubling the Character; those with Character μ, by adding ν: as,

True-Stem.		Present-Stem.	Fut.
σπερ-	×	σπείρ-ω	σπερ-ῶ.
φᾰν-	×	φαίν-ω	φᾰν-ῶ.
κλῐν-	×	κλίν-ω	κλῐν-ῶ.
ἀμῠν-	×	ἀμῡν-ω	ἀμῠν-ῶ.
φῠρ-	×	φύρ-ω	φῠρ-ῶ.
στελ-	×	στέλλ-ω	στελ-ῶ.
τεμ-	×	τέμν-ω	τεμ-ῶ.

Hence it appears that the True-Stem of a Liquid Verb is discerned in its Future.

c. In Pure Verbs, the True-Stem and Present-Stem, True-Character and Present-Character, coincide: as, λύ-ω, τί-ω, φιλέ-ω.

d. The True-Stem (Pure) of Verbs in η-μι, ω-μι, may be generally discovered by rejecting the Ending and Reduplication from the 1st Pers. Plur. of the Pres. Indic.; and that of Verbs in υ-μι, by rejecting -νυμι or -ννυμι from the 1st Pers. S.: as,

(ῑ)-στᾰ-(μεν)	-	-	Stem στα-
(τί)-θε-(μεν)	-	-	— ϑε-
(δί)-δο-(μεν)	-	-	— δο-
ζεύγ-(νυμι)	-	-	— ζευγ-(ζυγ-)
κορέ-(ννυμι)	-	-	— κορε-
κερά-(ννυμι)	-	-	— κερα-.

But of ὄλλυμι the Stem is ὀλε-; of ὄμνυμι, ὀμο-.

B. Tense-Formation.

a. Verbal forms may be regarded as consisting of two parts, Stem and Suffix. Some forms have also a Prefix; some two.

The Prefixes are Augment and Reduplication.

The Stem, as has been shown, may be strengthened, or it may undergo a Vowel-Change; also when the Suffix begins with a Consonant, the Stem may suffer an Euphonic Change.

The Suffix determines the Tense, Mood, and Person.

b. The Tenses may be distinguished into three Groups.

Group 1.: Formed from Present-Stem, Suffix beginning with a Vowel.

Tense.	Formation.	Examples.
Pres. Act.	Present-Stem + ω	τύπτ-ω, φύρ-ω, λύ-ω
Pres. P. and M.	Present-Stem + ομαι	τύπτ-ομαι, φύρ-ομαι, λύ-ομαι
Impf. Act.	Augm. + Pres. Stem + ον	ἔ-τυπτ-ον, ἔ-φυρ-ον, ἔ-λυ-ον
Impf. P. and M.	Augm. + Pres. Stem + ομην	ἐ-τυπτ-όμην, ἐ-φυρ-όμην, ἐ-λυ-όμην.

Group 2.: Formed from True-Stem, Suffix beginning with a Vowel.

Tense.	Formation.	Examples.
Aor. 2. Act.	Augm. + True-Stem + ον	ἔ-τυπ-ον, ἔ-πιθ-ον, ἔ-τραφ-ον
Aor. 2. M.	Augm. + True-Stem + ομην	ἐ-τυπ-όμην, ἐ-πιθ-όμην, ἐ-τραφ-όμην
Aor. 2. P.	Augm. + True-Stem + ην	ἐ-τύπ-ην, ἐ-πίθ-ην, ἐ-τράφ-ην
Fut. 2. P.	True-Stem + ησομαι	τυπ-ήσομαι, πιθ-ήσομαι, τραφ-ήσομαι
Perf. 2.	Redupl. + True-Stem + α	τέ-τυπ-α, πέ-ποιθ-α, τέ-τροφ-α
Pl. Perf. 2.	Augm. + Redupl. + T. S. + ειν	ἐ-τε-τύπ-ειν, ἐ-πε-ποίθ-ειν, ἐ-τε-τρόφ-ειν.

The short Stem-form being required in the 2d Aor., η is changed into α: as, λήθ-ω, ἔ-λαθ-ον; ει into ι: as, λείπ-ω, ἔ-λιπ-ον; ευ into υ: as, φεύγ-ω, ἔ-φυγ-ον; αι into ᾰ: as, χαίρ-ω, ἐ-χάρ-ην; ῑ into ῐ: as, τρίϐ-ω, ἐ-τρῐϐ-ην. Also ε is changed into α: as, τρέπ-ω, ἔ-τραπ-ον. These changes apply to Aor. 2. in each Voice, and to Fut. 2. A few keep ε: as, ἔ-τεμ-ον. The 2d Perf. avoids ᾰ and ε; hence α of the Stem is changed into η: as, τέ-θηλ-α (but, after ρ, into ᾱ: as, ἄρ-ᾱρ-α); ε × ο: as, τέ-τροφ-α, πέ-ποιθ-α.

Pure Verbs do not possess this Group, a few forms only excepted: as, ἀκήκο-α, from ἀκού-ω; ἐῤῥύ-ην, ῥυή-σομαι, from ῥέω.

In general the Verbs forming these Tenses are few in number.

To this Group belong also the Futures and First Aorists Active

and Middle of Liquid Verbs; a Vowel-change being made in the Aorists.

Tense.	Formation.	Examples.
Liq. Fut. Act.	True-Stem + ῶ	νεμ-ῶ, σπερ-ῶ, φαν-ῶ
— Fut. M.	True-Stem + οῦμαι	νεμ-οῦμαι, σπερ-οῦμαι, φαν-οῦμαι
— Aor. 1. Act.	Augm. + True-Stem + α	ἔ-νειμ-α, ἔ-σπειρ-α, ἔ-φην-α
— Aor. 1. M.	Augm. + True-Stem + αμην	ἐ-νειμ-άμην, ἐ-σπειρ-άμην, ἐ-φην-άμην.

The Vowel-change in the Aorist lengthens the Stem-Syllable (ε × ει, ῐ × ῑ, ῠ × ῡ, ᾰ × η, but, after ρ or a Vowel, ᾰ × ᾱ): as, ἐ-πέρᾱν-α, ἐ-πίᾱν-α. So also ἰσχναίνω, κερδαίνω, κοιλαίνω, λευκαίνω, ὀργαίνω, πεπαίνω, form -ᾱνα in the Aorist.

The peculiar formation of these Tenses probably arises from σ being softened into ε; whence results Contraction in the Future, while in the Aorist ε disappears, and its loss is compensated by strengthening the penultima: as,

νέμ-σω × νεμ-έω × νεμ-ῶ ; ἔ-νεμ-σα × ἐ-νέμ-εα × ἔ-νει-μα
φάν-σω × φαν-έω × φαν-ῶ ; ἔ-φαν-σα × ἐ-φάν-εα × ἔ-φην-α.

Group 3.: Formed from True-Stem, Suffix beginning with a Consonant. Hence this Group, in Mute and Liquid Verbs, is liable to Euphonic Change. (On the lengthening of the Vowel in Pure Verbs with short Character, see § 47.)

Tense.	Formation.	Examples.
Fut. Act.	True-Stem +σω	(τυπ-σω ×) τύψω, (σπενδ-σω ×) σπείσω, λύ-σω, φιλ-ήσω
Aor. 1. Act.	Augm. + True-St. +σα	(ἐ-τυπ-σα ×) ἔ-τυψα, ἔ-λυ-σα, ἐ-φίλη-σα
Fut. M.	True-Stem +σομαι	(τυπ-σομαι ×) τύψομαι, λύ-σομαι, φιλήσομαι
Aor. 1. M.	Augm. + True-St. +σαμην	(ἐ-τυπ-σάμην ×) ἐ-τυψάμην, ἐ-λυ-σάμην
1. Perf. A.	Redupl. + True-St. +κα *	(τέ-τυπ-κα ×) τέ-τυφα, λέ-λυ-κα, πε-φίλη-κα

* It is usual to consider ά, είν, as the Suffix of 1. Perf. and Pl. Perf. Act. in P-stems and K-stems; and κα, κειν, in the other Conjugations. The assumption of the Aspirate as a Perfect-

Tense.	Formation.	Examples.
1. Plusq. P. A.	Augm. + Red. + T. S. + κειν	(ἐ-τε-τυπ-κειν ×) ἐ-τε-τύφειν, ἐ-λε-λύ-κειν
Perf. P.	Redupl. + True-St. + μαι	(τε-τυπ-μαι ×) τέ-τυμμαι, λέ-λυ-μαι
Plusq. P. P.	Aug. + Red. + T. S. + μην	(ἐ-τε-τυπ-μην ×) ἐ-τε-τύμμην, ἐ-λε-λύ-μην
Fut. 3. P.	Redupl. + True-St. + σομαι	(τε-τυπ-σομαι ×) τέ-τύψομαι, λε-λύ-σομαι
Aor. 1. P.	Augm. + True-St. + θην	(ἐ-τυπ-θην ×) ἐ-τύφθην, ἐ-λύ-θην
Fut. 1. P.	True-Stem + θησομαι	(τυπ-θησομαι ×) τύφθη-σομαι, λύ-θησομαι.

Examples.—1. τρίϐ-ω, F. (τριϐ-σω ×) τρίψω. P. A. (τετριϐ-κα ×) τέτριφα, Perf. P. (τετριϐ-μαι ×) τέτριμμαι, Aor. 1. P. (ἐτριϐ-θην ×) ἐτρίφ-θην, &c. 2. γράφ-ω, F. (γραφ-σω ×) γράψω, Perf. A. (γεγραφ-κα ×) γέγραφα, Perf. P. (γεγραφ-μαι ×) γέγραμμαι, Aor. 1. P. ἐγράφ-θην. 3. πλέκ-ω, F. A. (πλεκ-σω ×) πλέξω, Perf. A. (πεπλοκ-κα ×) πέπλοχα, Perf. P. (πεπλεκ-μαι ×) πέπλεγμαι, Aor. 1. P. (ἐπλεκ-θην ×) ἐπλέχθην. 4. (ταγ-ω ×) τάσσω, F. A. (ταγ-σω ×) τάξω, Perf. A. (τεταγ-κα ×) τέταχα, Perf. P. τέταγ-μαι, Aor. 1. P. (ἐταγ-θην ×) ἐτάχθην. 5. (στεναχ-ω ×) στενάζω, F. A. (στεναχ-σω ×) στενάξω, Perf. A. (ἐστεναχ-κα ×) ἐστέναχα, Perf. P. (ἐστεναχ-μαι ×) ἐστέναγμαι, Aor. 1. P. ἐστενάχ-θην. 6. ἀνύτ-ω, F. A. (ἀνύτ-σω ×) ἀνύσω, Perf. A. (ἠνυτ-κα ×) ἤνυκα, Perf. P. (ἠνυτ-μαι ×) ἤνυσμαι, Aor. 1. P. ἠνύτ-θην × ἠνύσθην. 7. (κομιδ-ω ×) κομίζω, F. A. (κομιδ-σω ×) κομί-σω, P. A. (κεκομιδ-κα ×) κεκόμι-κα, P. P. (κεκομιδ-μαι ×) κεκόμισμαι, Aor. 1. P. (ἐκομίδ-θην ×) ἐκομίσθην. 8. πείθ-ω, F. A. (πείθ-σω ×) πείσω, Perf. A. (πεπειθ-κα ×) πέπεικα, Perf. P. (πεπειθ-μαι ×) πέπεισμαι, Aor. 1. P. (ἐπειθ-θην ×) ἐπείσθην. 9. (σφαλ-ω ×) σφάλλω, Perf. A. ἔσφαλ-κα, Perf. P. ἔσφαλ-μαι, Aor. 1. P. ἐσφάλ-θην. 10. νέμ-ω, Perf. A. (νενεμ-κα ×) νενέμηκα, Perf. P. (νενεμ-μαι ×) νενέμημαι, Aor. 1. P. (ἐνεμ-θην ×) ἐνεμήθην. (So μένω.) 11. (φαν-ω ×)

Character being, however, empirical rather than historically true, it seems justifiable to assume κ as the Tense-Character in every Verb, and to treat P-sound + κ as euphonised into φ, and K-sound + κ into χ. The original Perfect-Character would seem to have been identical with that of the Future and Aor. 1., viz. σ, and afterwards to have been corrupted into a guttural.—See Donaldson, *New Cratylus*.

φαίνω, Perf. A. (πεφαν-κα ×) πέφαγκα, Perf. P. (πεφαν-μαι ×) πέφασμαι, Aor. 1. P. ἐφάν-θην. 12. τί-ω, F. A. τί-σω, Perf. A. τέτι-κα, Perf. P. τέτι-μαι, Aor. 1. P. ἐτῑ́-θην.

The principal anomalies of this Group are: (1) καί-ω, κλαί-ω, form Fut. in αυσω; θέω, νέω, πλέω, πνέω, ῥέω, in ευσομαι; χέω, Fut. χεύσω, Aor. 1. ἔχεα, Perf. κέχυκα, &c. (2) The following pure Verbs keep the short vowel in all their tenses: ἀκέομαι, ἀλέω, ἕω (ἕννυμι), ἀντιάω, ἀνύω, ἀρέ(σκ)ω, ἀρκέω, ἀρόω, ἀρύω, ἀφύω, ἀχθ(έ)ομαι, γελάω, ἐλα(ύν)ω, ἐμέω, ἐρύω, ζέω, θλάω, ἱλά(σκ)ομαι, καλέω, κερά(ννυμι), κλάω, κοτέω, κρεμά(ννυμι), μεθύ(σκ)ω, νεικέω, ξέω, ὀλέω (ὄλλυμι), ὀμόω (ὄμνυμι), ὀνό(ο)μαι, πετά(ννυμι), πτύω, σκεδά(ννυμι), σπάω, στορέ(ννυμι), τανύω, τελέω, τρέω, φθίω, χαλάω. (3) The following in some tenses lengthen the Vowel, in others keep it short: αἰδέομαι, αἰνέω, αἱρέω, γαμέω, δέω, δόω (δίδωμι), δυνά(ο)μαι, δύω, εὑρέω (εὑρίσκω), θύω, καλέω, κορέ(ννυμι), λύω, μαχ(έ)ομαι, ποθέω, σβέ(ννυμι), θέω (τίθημι), φάω (φημί), φθά(ν)ω. (4) Futures in ᾰσω, ε̆σω, with short antepenult, are syncopated and contracted in the Attic Dialect: as, βιβάζω, F. βιβάσω, βιβάω, βιβῶ; τελέω, F. A. τελέσω, τελέω, τελῶ, F. M. τελοῦμαι. Futures in ῐσω soften σ into ε, and form a Contraction: as, φροντίζω, F. φροντίσω, φροντι-έω, φροντιῶ. (5) A Vowel-change of the Stem-vowel ε into ο occurs in the Perf. A. of some Verbs: as, κλέπτω, κέκλοφα; λέγω, εἴλοχα. So πέμπω, πλέκω, στρέφω, τρέπω, τρέφω, and others. (6) A Vowel-change of the Stem-vowel ε into α occurs in the Perfects A. and P., and in the Aor. 1. P. &c. of most Liquid Verbs with Character λ or ρ, and of some with ν: as, στέλλω, ἔσταλκα, ἔσταλμαι, ἐστάλθην; σπείρω, ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι, ἐσπάρθην; τείνω, τέτακα, τέταμαι, ἐτάθην. Also in the Perf. P. of some Mute Verbs: as, στρέφω, ἔστροφα, ἔστραμμαι. So τρέπω, τρέφω. But the Aorist of στρέφω is ἐστρέφθην. (7) Κλίνω, κρίνω, κτείνω, κερδαίνω, πλύνω, τείνω, drop ν in the Perf. A. and P., Aor. 1. P. &c.: as, κέκρι-κα, κέκρι-μαι, ἐκρί-θην. So τραχύν-ω, τετράχυμαι. (8) The Pure Verbs which insert σ before μ or a T-sound, are, 1. those which retain the short Stem-vowel, except αἰνέω, ἐλάω, δέω, λύω, αἱρέω, ἀρόω, θύω; 2. the following: αἰδέομαι, ἀκούω, ἀλέω, γνόω (γιγνώσκω), ζώ(ννυμι), θραύω, κελεύω, κλείω, κναίω, κρούω, κυλίω, λεύω, ναίω, νέω, παλαίω, πλέω (πλεύω), πλέω (πίμπλημι), πρέω (πίμπρημι), πρίω, ῥαίω, σείω, φρέω, χόω (χώννυμι), χρίω, ψαύω. The following insert σ in Aor. 1. P., but not in Perf.: μνάω (μιμνήσκω), χράομαι, πνέω, ῥώννυμι, τίω.

C. Anomalies of Augment and Reduplication.

(1) Βούλομαι, δύναμαι, μέλλω, sometimes take ή instead of ἐ. (2) Ἀλίσκω, ἄγνυμι, ὠθέω, ὠνέομαι, take syllabic augment ε. So ἔοικα, ἔολπα, ἔοργα. (3) Εἴκω, ὁράω, and some others, take both Temporal and Syllabic augment. So ἐῴκειν, ἐώλπειν, ἐώργειν, and ἑώρταζον from ἑορτάζω. (4) The Verbs which take ει for η are: ἐάω, ἐθίζω, ἑλίσσω, ἕλκω, ἑλκύω, ʽΕΛΩ, ἕπω, ἕπομαι, ἐργάζομαι, ἕρπω, ἑστιάω, ἔχω, ῞ΕΩ (*I place*). So εἴωθα from ἔθω. (5) Verbs compounded with δυς or εὖ are augmented at the beginning, unless the Simple Verb begin with a short vowel, in which case the augment comes between: as, δυστυχέω, ἐδυστύχουν, δυσαρεστέω, δυσηρέστουν. (6) The augment is often put after the preposition, even when the Verbal element has no separate existence: as, ἐγκωμιάζω, ἐνεκωμίασα, ἐγκεκωμίακα. So δι-αιτάω, δι-ακονέω. (7) Sometimes the augment precedes the Preposition: as, ἀνοίγω, ἤνοιγον. (8) Some Compound Verbs take a double augment: as, ἀνορθόω, ἠνώρθουν. (9) The Attic Reduplication is taken by these verbs: ἀγείρω, ἄγω, αἱρέω, ἀκούω, ἀλείφω, ἀλέω, ἀρόω, ἄρω, ἐγείρω, ΕΔΩ, ἐλαύνω, ἐνέγκω, ἐρίζω, ἔρχομαι, ὄζω, ὄλλυμι, ὄμνυμι, ΟΠΩ, ὀρύσσω, and others: as, ἀγήγερκα, ὄδωδα. (10) The 2d Aorist is sometimes reduplicated, especially in the Epic dialect: as, ἔκαμον, κέκαμον.

D. Analysis of the Verbal Suffix.

The Suffix may contain, (1) a Tense-Character; (2) a Modal Vowel (or Diphthong); (3) a Personal Ending; or it may have two of these parts only, or the 2d alone, or the 3d alone.

a. The Tense-character is found only in some of the Tenses of the 3d Group.

b. The Modal Vowel of Verbs in ω is as follows:

I. Indicative Mood:

(a.) Present Tenses and Futures of all Voices, and 2d Aorists Act. and M., have ο for the Modal Vowel in 1st Pers. Sing. and 3d Pers. Pl.; which, when there is no Personal Ending, is lengthened into ω: as, λέγ-ω, λέγ-ο-μαι, λεγ-ο-ντσι=λέγουσι, λέγ-ο-νται. In the other Persons their Modal Vowel is ε, lengthened into ει in 2d and 3d Pers. S. of Pres. and Fut. Act.: as, ἔλεγ-ε-ς, ἐλέγ-ε-σθε, λέγ-ει-ς, λεγ-σ-ει × λέξει.

(b.) The Perf. Act. and Aor. 1. Act. and M. have α for their Modal Vowel: as, ἐλεγ-σ-α-τε × ἐλέξατε, λελεγ-κ-α-ντσι × λελέχασι.

(c.) The Plusq. P. Act. has ει, sometimes softened into ε in 3d P. Pl.: as, ἐλελεγ-κ-ει-σαν × ἐλελέχεισαν or ἐλελέχεσαν.

II. The Subjunctive Mood follows the analogy of the Pres. Ind., but always with ω for ο, η for ε, and ῃ for ει: as, λέγ-ω, λέγ-ῃ-ς, λέγ-ῃ, λέγ-ω-μεν, λέγ-η-τε, λεγ-ω-νσι × λέγωσι, λέγ-η-ται, λέγ-ω-νται.

III. The Optative Mood has οι for its Modal Vowel, but in Aor. 1. Act. and M. αι: as, λέγ-οι-μι, λέγ-οι-το, λεγ-σ-αι-μεθα × λεξαίμεθα.

IV. The Imperative Mood has ε for its Modal Vowel, but in Aor. 1. Act. and M. α, which in 2d Pers. S. Act. becomes ον, in 2d Pers. S. M. αι: as, λέγ-ε, λεγ-έ-σθων, λεγ-σ-α-τω × λεξάτω, λεγ-σ-ον × λέξον, λεγ-σ-αι × λέξαι.

V. The Modal Vowel of the Infinitive Mood is ει in Pres. Fut. and Aor. 2. Act., ε in all other tenses except Aor. 1. Act. and M., where it is α: as, λέγ-ει-ν, λέγ-ε-σθαι, λελογ-έ-ναι, λεγ-σ-α-σθαι × λέξασθαι, λεγ-σ-αι × λέξαι.

VI. The Modal Vowel of the Participle is ο, except in Aor. 1. Act. and M., where it is α: as, λεγ-ο-ντ × λέγων, λελεγ-κ-οτς × λελεχὼς, λεγ-ό-μενος, λεγ-σ-α-ντς × λέξας, λεγ-σ-α-μενος × λεξάμενος.

VII. The Perfect and Pl. Perf. Pass. have no Modal Vowels. The Aorists Passive follow the analogy of Verbs in μι.

c. 1. The Personal Endings of the Indicative Mood are:

(1) Primary Tenses.

	Active.			Pass. and Mid.			
Pers.	1	2	3	Pers.	1	2	3
Sing.	—	ς	—	Sing.	μαι	σαι	ται
Dual.		τον	τον	Dual.		σθον	σθον
Plur.	μεν	τε	ντσι	Plur.	μεθα	σθε	νται.

These are also the Personal Endings of every Subjunctive Mood.

(2) Historical Tenses.

Active.				Pass. and Mid.			
Pers.	1	2	3	Pers.	1	2	3
Sing.	ν	ς	—	Sing.	μην	σο	το
Dual.		την	την	Dual.		σθην	σθην
Plur.	μεν	τε	ν (σαν)	Plur.	μεθα	σθε	ντο.

These are also the Personal Endings in every Optative Mood, except of the 1st Pers. Act., which takes Personal Ending μι, and of the 3d Pers. Act., which takes εν.

2. The Personal Endings of the Imperative Mood are:

Active.			Pass. and Mid.		
Pers.	2	3	Pers.	2	3
Sing.	—	τω	Sing.	σο	σθω
Dual.	τον	των	Dual.	σθον	σθων
Plur.	τε	τωσαν or ντων	Plur.	σθε	σθωσαν or σθων.

See IV.

3. The Second Person Sing. Pass. and Mid. (except in Perf. and Pl. Perf.), rejects ς, and, as far as possible, is contracted: as,

λεγ-ε-σαι	×	λεγ-ε-αι	×	λέγῃ (or λέγει)
ἐλεγ-ε-σο	×	ἐλεγ-ε-ο	×	ἐλέγου
ἐλεγ-σ-α-σο	×	ἐλεγ-σ-α-ο	×	ἐλέξω
λεγ-σ-αι-σο	×	λεγ-σ-αι-ο	×	λέξαιο
λεγ-η-σαι	×	λεγ-η-αι	×	λέγῃ.

4. The original Personal Endings of the 1st Pers. Sing. Act. in the Primary Tenses were μι, σι, τι: as, λεγ-ο-μι, modified into λέγ-ω; λεγ-ε-σι, modified into λέγ-ε-ις; λεγ-ε-τι, modified into λέγ-ε-ι. Another form of the 2d P. S. was σθα, sometimes retained: as, οἶσθα for οἶδα-σθα, ἔφη-σθα.

5. The Endings of the Infinitive are: ν in Pres. Fut. and 2d Aor. Act.; ναι in Perf. A.; ι in Aor. 1. Act.; σθαι in the Passive and Middle Voices. Of the Participles, see VI.

E. 1. Verbs in μι have no Modal Vowel in the Present, Imperfect, and 2d Aor. Indicative and Imperative. The Subjunctive they form as Contracted Verbs, and the Modal Vowel of the Op-

tative is ιη in Act., and ι in Passive and Middle. The Infinitive of the Aor. 2. lengthens α into η, ε into ει, ο into ου.

2. The Personal Endings are :

Present Indicative.

Active.				Pass. and Mid.			
Pers.	1	2	3	Pers.	1	2	3
Sing.	μι	ς	σι	Sing.	μαι	σαι	ται
Dual.		τον	τον	Dual.		σθον	σθον
Plur.	μεν	τε	ντσι (ᾱσι)	Plur.	μεθα	σθε	νται.

Imperfect and Aor. 2. Indicative.

Active.				Pass. and Mid.			
Pers.	1	2	3	Pers.	1	2	3
Sing.	ν	ς	—	Sing.	μην	σο	το
Dual.		την	την	Dual.		σθην	σθην
Plur.	μεν	τε	σαν	Plur.	μεθα	σθε	ντο.

The Stem-vowel is lengthened in Sing., but remains short in Plural. The Endings of the Optative are the same as those of the Imperf. Indic.; but ησαν is usually changed into εν.

Imperative.

Active.			Pass. and Mid.		
Pers.	2	3	Pers.	2	3
Sing.	θι	το	Sing.	σο	σθω
Dual.	τον	των	Dual.	σθον	σθων
Plur.	τε	τωσαν or ντων	Plur.	σθε	σθωσαν or σθων.

The Endings of the Infin. are, Act. ναι, Pass. σθαι; of the Participles, Act. ντ(ς), Pass. μενο(ς). The Passive Aorists of Baryton Verbs follow the Analogy of the 2d Aor. Act. of Verbs in ημι.

F. Examples of Analysed Verbal Forms.

Augm.	Redupl.	Stem.	Tense Ch.	Mod. V.	Pers. E.	Verbal Form.
		λεγ		ω		λέγω.
		τιμα		ει	ς	τιμᾷς.
		λεγ	σ	ο	ντσι	λέξουσι.
ε		πλεκ	σ	α	μεν	ἐπλέξαμεν.
	κε	κομιδ	κ	α	τε	κεκομίκατε.
ε	φε	φιλε	κ	ει	σαν	ἐπεφιλήκεισαν.
		κρῐν		αι	μι	κρῖναιμι.
		τυπ	σ	ω	μεν	τύψωμεν.
	τε	θαλ		ε		τέθηλε.
ε		φαν		ο	ντο	ἐφαίνοντο.
	βε	βλαϐ	κ	α	ντσι	βεϐλάφασι.
		τιμα		ω	νται	τιμάωνται, τιμῶνται.
ε		αιρ		α	σο	ᾖρω.
ε	τε	ταγ			θε	ἐτέταχθε.
	φε	φραδ	σ	οι	το	πεφράσοιτο.
	ἀρ	αρ		α		ἄρᾱρα.
		τελε	σ	αι	σο	τελέσαιο.
		φυλασσ		ε	σαι	φυλάσσῃ.
		ἑλ		η	σαι	ἕλῃ.
ε	πε	πλαδ			ντο	ἐπεπλάδατο. Ion. πεπλασμένοι ἦσαν. Att.
		πειθ	θη	ιη	τε	πεισθείητε.
		φαν(ε)		ω	μεν	φανῶμεν.
		τριϐ	θησ	οι	μεθα	τριφθησοίμεθα.
	θι	θε		ιη	ς	τιθείης.
		βιο			ναι	βιῶναι.
ε		δυνα			σθην	ἐδυνάσθην.
	πε	πλεκ			σθαι	πεπλέχθαι.
	θε	θρεφ			νται	τετράφαται. Ion. τεθραμμένοι εἰσί. Att.
ε	ε	ἀνυτ			το	ἤνυστο.
ε		ἑλικ			σθε	εἵλιχθε.
	ορ-ε	ὀρυχ			μενος	ὀρωρυγμένος.
ε-ε		ὁρα		ο	ν	ἑώρων.

G. Middle Verbs.

a. Middle Verbs, whether used as Deponents or otherwise, have their Perfect of the Passive Form : as, δέχομαι, δέδεγμαι ; φράζομαι,

πέφρασμαι. Most of these form a Middle Aor.; some a Passive Aor. with Middle sense; a few form both.

b. The Deponent Verbs with Middle Aor. are:

ἀγωνίζομαι
αἰκίζομαι
αἰνίσσομαι
αἰσθάνομαι
αἰτιάομαι
ἀκέομαι
ἀκροάομαι
ἅλλομαι
ἀναβιώσκομαι
ἀπεχθάνομαι
ἅπτομαι
ἀράομαι
ἀσπάζομαι
βιάζομαι
γεύομαι
γίγνομαι
δεξιόομαι
δέχομαι
διακελεύομαι
δωρέομαι
ἐγκελεύομαι
ἐντέλλομαι
ἐπαυρίσκομαι
ἐπικελεύομαι
ἐπισιτίζομαι
ἕπομαι
ἐργάζομαι
εὔχομαι
ἡγέομαι
θεάομαι
ἰάομαι
ἱκνέομαι
ἱλάσκομαι
ἱππάζομαι
ἵπταμαι
ἰσχυρίζομαι
καυχάομαι
κοινολογέομαι
κτάομαι
ληΐζομαι
λογίζομαι
λυμαίνομαι
λωβάομαι
μαντεύομαι
μαρτύρομαι
μάχομαι
μηχανάομαι
μιμέομαι
μυθέομαι
μυθολογέομαι
μυκάομαι
νήχομαι
ξυλεύομαι
ξυλίζομαι
ὀδύρομαι
οἴχομαι
οἰωνίζομαι
ὀλοφύρομαι
ὀρχέομαι
ὀσφραίνομαι
παραιτέομαι
παρακελεύομαι
παραμυθέομαι
παῤῥησιάζομαι
πέτομαι
πραγματεύομαι
προοιμιάζομαι
προσποιέομαι
προφασίζομαι
σκέπτομαι
σοφίζομαι
σταθμάομαι
στοχάζομαι
στρατεύομαι
στρατοπεδεύομαι
τεκμαίρομαι
τεκταίνομαι
τεχνάομαι
ὑπισχνέομαι
ὑποκρίνομαι
ὑστερέομαι
φείδομαι
φθέγγομαι
χαρίζομαι
χράομαι
ψεύδομαι.

Some of these form also Aor. P., but with Passive signification: as, βιάζομαι, ἐργάζομαι, δέχομαι.

c. The Deponent Verbs with Aor. of Passive form are:

αἰσχύνομαι
ἀπαμείβομαι
ἄχθομαι
βούλομαι
δέομαι
δέρκομαι
διανοέομαι
δύναμαι
ἐκπλήττομαι
ἐναντιόομαι
ἐνθυμέομαι
ἐπιμέλομαι
ἐπιμελέομαι
ἐπίσταμαι
εὐλαβέομαι
καταπλήττομαι
κρέμαμαι
μνάομαι
μυσάττομαι
οἴομαι
ὀργίζομαι
πορεύομαι
προθυμέομαι
σέβομαι
φοβέομαι.

d. The Deponent Verbs using both Aorists are:

(*a*) Preferring Aor. Pass.:

ἄγαμαι	ἁμιλλάομαι	βρυχάομαι	ἔραμαι
αἰδέομαι	ἀρνέομαι	διαλέγομαι	φιλοτιμέομαι.

(*b*) Preferring Aor. Med.:

ἀμείβομαι	ἀπολογέομαι	ἀποκρίνομαι	μέμφομαι.

(*c*) Using both indifferently:

αὐλίζομαι	λοιδορέομαι	προνοέομαι
ἐπινοέομαι	πειράομαι	φιλοφρονέομαι.

H. Irregular Verbs.

a. 1. Verbs which in the Present reject the True Character ε: ἀλέξω, βόσκω, ἐθέλω, ἔῤῥω, εὕδω, μέλει, μέλλω, μένω, νέμω, ὄζω, ὀφείλω, τύπτω, χαίρω, ἄχθομαι, βούλομαι, ἔρομαι, μάχομαι, μέλομαι, οἴομαι, οἴχομαι; Fut. ἀλεξήσω, &c.

2. Verbs strengthened in the Present by suffixing ε to the True-Stem: γαμ-έ-ω, δοκ-έ-ω, ὠθ-έ-ω; Fut. γαμῶ, δόξω, ὤσω.

3. Verbs strengthened in the Present by suffixing ν to the True-Stem: δάκ-ν-ω, κάμ-ν-ω, τέμ-ν-ω, τί-ν-ω, φθά-ν-ω, φθί-ν-ω. The following add ν, and at the same time lengthen the True-Stem: βα-ίν-ω, ἐλα-ύν-ω, πῑ-ν-ω; Fut. βήσομαι, ἐλάσω, πίομαι.

4. Verbs strengthened in the Present by suffixing νε to the True-Stem: βυ-νέ-ω, ἱκ-νέ-ομαι, ὑπισχ-νέ-ομαι; Fut. βύσω, ἵξομαι, ὑποσχήσομαι.

5. Verbs strengthened in the Present by suffixing αν to the True-Stem: ἁμαρτ-άν-ω, αὐξ-άν-ω, βλαστ-άν-ω, δαρθ-άν-ω, ὀλισθ-άν-ω, αἰσθ-άν-ομαι, ἀπεχθ-άν-ομαι. They have a double Stem, pure and impure: Fut. ἁμαρτ-ήσομαι, αὐξ-ήσω, &c., Aor. ἥμαρτ-ον, &c. 'Οφλ-ισκ-άν-ω is strengthened with ισκ and αν, Fut. ὀφλήσω, and ὀσφρ-αίν-ομαι with αιν, Fut. ὀσφρήσομαι, Aor. ὠσφρόμην.

6. Verbs strengthened by suffixing αν to, and inserting ν in, the True-Stem: θι(ν)γ-άν-ω × θιγγάνω, λα(ν)χ-αν-ω × λαγχάνω

λα(ν)β-αν-ω × λαμβάνω, λα-ν-θ-άν-ω, μα-ν-θάνω, τυ(ν)χ-άν-ω × τυγχάνω, πυ-ν-θ-άν-ομαι; Fut. ϑίξομαι, λήξομαι, λήψομαι, λήσομαι, μαθήσομαι, τεύξομαι, πεύσομαι.

7. Verbs strengthened by suffixing σκ or ισκ to the True-Stem: ἀρέ-σκ-ω, γηρά-σκ-ω, ἡβά-σκ-ω, ἱλά-σκ-ομαι. The following also prefix a reduplication: βι-βρώ-σκ-ω, δι-δρά-σκ-ω, γι-γνώ-σκ-ω, μι-μνή-σκ-ω, πι-πρά-σκ-ω, τι-τρώ-σκ-ω, lengthening the Character. The following elide the Character: εὑρ-ίσκ-ω, ἀμβλ-ίσκ-ω, ἀναλ-ίσκ-ω, ἁλ-ίσκ-ομαι, Fut. εὑρήσω, ἀμβλώσω, &c. The Stem ϑαν- or ϑνα- becomes ϑνή-σκ-ω, ϑορ- or ϑρο- ϑρώ-σκ-ω, παθ- or πενθ- (παθ-σκ-ω=) πά-σχ-ω.

8. Besides the Reduplicated Verbs in Class 7., we have, from Stem γεν-, γι-γέν-ομαι × γίγνομαι or γίνομαι; from Stem πετ- or πεσ-, πι-πέτ-ω × πίπτω, μι-μέν-ω × μίμνω.

9. Verbs forming their Tenses from various Stems: (αἱρε-, ἑλ-) αἱρέω, (φα-, επ-, ερ-, ῥε-) φημί, (ἐλυθ-, ἐλευθ-, ἐρχ-) ἔρχομαι, (εδ-, φαγ-) ἐσθίω, (ἑχ-, σχε-, σχ-) ἔχω, (ὁρα-, ὀπ-, ἰδ-) ὁράω, (παθ- πηθ- πενθ-) πάσχω, (πι-, πο-) πίνω, (τρεχ-, δραμ-) τρέχω, (φερ-, ἐνεκ-, οἰ-) φέρω.

10. Verbs in μι from Stem in α: κί-χρη-μι, ὀνίνη-μι (ὀνα-), πίμ-πλη-μι, πίμ-πρη-μι, τλῆμι, φημί, ἄγα-μαι, δύνα-μαι, ἐπίστα-μαι, ἔρα-μαι, πρία-μαι. To these add χρή, ἀπόχρη.

11. Verbs which suffix -ννυμι to a Vowel Stem: κερά-ννυμι, κρεμά-ννυμι, πετά-ννυμι, σκεδά-ννυμι, ἕ-ννυμι, κορέ-ννυμι, σβέ-ννυμι, στορε-ννυμι, ζώ-ννυμι, ῥώ-ννυμι, στρώ-ννυμι, χρώ-ννυμι.

12. Verbs which suffix -νυμι to a Consonant Stem: ἄγ-νυμι, δείκ-νυμι, ζεύγ-νυμι, μίγ-νυμι, οἴγ-νυμι, ὀμόργ-νυμι, ὄρ-νυμι, πήγ-νυμι, ῥήγ-νυμι. The two following from Vowel Stems elide the Character: ὀλ(ε)-νυμι × ὄλ-λυμι, ὀμ(ο)-νυμι × ὄμ-νυμι.

13. To the Stem ἰδ belong the Perf. and Plusqu. Perf. used as Pres. and Imperf., οἶδα, *I know*, ᾔδη, *I knew*, the Moods of which are:

Ind.	Imp.	Subj.	Opt.	Inf.	Part.
οἶδα	ἴσθ.	εἰδῶ	εἰδείην	εἰδέναι	εἰδώς
ᾔδη					

The Persons of the Indicative are:

οἶδα	οἶσθα	οἶδε	ἴστον	ἴσμεν	ἴστε	ἴσασι
ᾔδη	ᾔδησθα	ᾔδει	ᾐδείτην	ᾔδειμεν	ᾔδειτε	ᾔδεσαν
		ᾔδειν	ᾔστην	ᾖσμεν	ᾖστε	ᾖσαν
		ᾔδη				

Fut. εἴσομαι.

14. Χρή, *it behoves*, forms its Moods thus:

Ind.	Imp.	Conj.	Opt.	Inf.	Part.
χρή		χρῇ	χρείη	χρῆναι	τὸ χρεών.

Its Compound ἀπόχρη forms Infin. ἀποχρῆν.

15. The Verbs ζάω, πεινάω, διψάω, κνάω, σμάω, ψάω, contract αει into η: as, ζῇ, ζῆν, πεινῆν, διψῆν. Ζάω and χράομαι also contract αε into η: as, ἔζη, χρῆσθαι, ἐχρῆτο, &c.

16. Disyllables in εω form no contraction but ει: as, πλέω, πλεῖς, πλεῖ, πλέομεν, πλεῖτε, πλέουσι.

17. The following Verbs take their Future (in Active sense) of Middle Form; those marked * having also (though rarely found) a Future of Active Form:

ἀγνοέω	διδράσκω	*κολάζω	πνέω
ᾄδω	*διώκω	κύπτω	*ποθέω
ἀκούω	*ἐγκωμιάζω	λαγχάνω	ῥέω
ἁμαρτάνω	εἰμί	λαμβάνω	σιγάω
ἀπαντάω	*ἐπαινέω	μανθάνω	*σιωπάω
ἀπολαύω	ἐπιορκέω	νέω	σκώπτω
*ἁρπάζω	ἐσθίω	οἶδα	σπουδάζω
βαδίζω	*θαυμάζω	*οἰμώζω	συρίττω
βαίνω	θέω	ὀλολύζω	*τίκτω
βιόω	*θηράω	ὄμνυμι	τρέχω
βοάω	θηρεύω	ὁράω	τρώγω
γελάω	θιγγάνω	παίζω	τωθάζω
γηράσκω	θνήσκω	πάσχω	φεύγω
γιγνώσκω	θρώσκω	πηδάω	*φθάνω
δάκνω	κάμνω	πίνω	φρέω
δαρθάνω	κλαίω	πίπτω	χάσκω
δεῖσαι	κλέπτω	πλέω	*χωρεω

b. Tense-formation of some Irregular Verbs.

Stem.	Pres.	Fut.	Perf.	Aor.
1. βα-	βαίνω	βήσομαι	βέβηκα	ἔβην
2. πι- πο	πίνω	πίομαι	πέπωκα πέπομαι	ἔπιον ἐπόθην
3. λαχ- ληχ-	λαγχάνω	λήξομαι	εἴληχα λέλογχα	ἔλαχον
4. λαβ- ληβ-	λαμβάνω	λήψομαι	εἴληφα	ἔλαβον ἐλαβόμην
	M. P. λαμβάνομαι	ληφθήσομαι	εἴλημμαι	ἐλήφθην
5. λαθ- ληθ-	λανθάνω	λήσομαι, λήσω	λέληθα λέλησμαι	ἔλαθον ἐλαθόμην
6. μαθ- μαθε-	μανθάνω	μαθήσομαι	μεμάθηκα	ἔμαθον
7. τυχ- τευχ- τυχε-	τυγχάνω τεύχω	τεύξομαι τέτυγμαι	τετύχηκα	ἔτυχον ἐτεύχθην
8. πυθ- πευθ-	πυνθάνομαι	πεύσομαι	πέπυσμαι	ἐπυθόμην
9. γνο-	γιγνώσκω P. γιγνώσκομαι	γνώσομαι γνωσθήσομαι	ἔγνωκα ἔγνωσμαι	ἔγνων ἐγνώσθην
10. μνα-	μιμνήσκω	μνήσω μνησθήσομαι μεμνήσομαι	μέμνημαι	ἔμνησα ἐμνήσθην
11. δρᾳ-	διδράσκω	δράσομαι	δέδρακα	ἔδρᾱν
12. εὑρ- εὑρε-	εὑρίσκω M. P. εὑρίσκομαι	εὑρήσω εὑρήσομαι εὑρεθήσομαι	εὕρηκα εὕρημαι	εὗρον εὑρόμην εὑρέθην
13. ἀναλο-	ἀναλίσκω P. ἀναλίσκομαι	ἀναλώσω ἀναλωθήσομαι	ἀνήλωκα ἀνάλωμαι	ἀνήλωσα ἀναλώθην
14. θαν- θνα-	θνήσκω	θανοῦμαι	τέθνηκα	ἔθανον
15. γεν-	γίγνομαι	γενήσομαι γενηθήσομαι	γεγένημαι γέγονα	ἐγενόμην ἐγενήθην
16. παθ- πενθ- πηθ-	πάσχω	πείσομαι	πέπονθα	ἔπαθον
17. πετ- πετο-	πίπτω	πεσοῦμαι	πέπτωκα	ἔπεσον
18. αἱρε- ἑλ- ἁλο-	αἱρέω	αἱρήσω	ᾕρηκα	εἷλον
	P. ἁλίσκομαι M. P. αἱροῦμαι	ἁλώσομαι αἱρεθήσομαι	ᾕρημαι ἑάλωκα, ἥλωκα	ᾑρέθην εἱλόμην ἑάλων
19. φα- ἐπ- ἐρ- ῥε-	φημί	ἐρῶ	εἴρηκα	ἔφην
		ῥηθήσομαι εἰρήσομαι	εἴρημαι	εἶπον ἐρρήθην
20. ἐλυθ- ἐλευθ- ἐρχ-	ἔρχομαι	ἐλεύσομαι	ἐλήλυθα	ἦλθον

Stem.	Pres.	Fut.	Perf.	Aor.
21. ἐδ- φαγ-	ἐσθίω	ἔδομαι	ἐδήδοκα ἐδήδεσμαι	ἔφαγον
22. ἐχ- σχε-	ἔχω	ἕξω, σχήσω	ἔσχηκα	ἔσχον (σχὲς, σχοίην, &c.)
	P. M. ἔχομαι	ἕξομαι, σχήσομαι	ἔσχημαι	ἐσχόμην
23. ὁρα- ὀπ- ἰδ-	ὁράω	ὄψομαι	ἑώρακα	εἶδον
	P. M. ὁράομαι	ὀφθήσομαι	ὄπωπα ἑώραμαι ὦμμαι	εἰδόμην ὤφθην
24. φερ- ἐνεκ- οἰ-	φέρω	οἴσω		ἤνεγκα
	P. M. φέρομαι	οἴσομαι ἐνεχθήσομα	ἐνήνοχα ἐνήνεγμαι	ἠνεγκάμην ἠνέχθην
25. ἀγ-	ἄγω	ἄξω	ἀγήοχα	ἤγαγον
	P. M. ἄγομαι	ἄξομαι ἀχθήσομαι	ἦγμαι	ἤχθην

VI. DERIVATIVES.

(1) Verbs from Nouns: *τόλμα τολμ-άω, δίκη δικ-άζω, ἐλπὶς ἐλπ-ί-ζω, φίλος φιλ-έω, χρυσὸς χρυσ-όω, βασιλεὺς βασιλ-εύω, λευκὸς λευκαίνω, βαρὺς βαρύνω, ὀφθαλμὸς ὀφθαλμιάω.* (2) Verbs from Verbs: *στένω στενάζω, γελάω γελα-σείω* (Desiderative). (3) Substantives from Verbs; in *τής*: as, *ποιέω, ποιητής*; in *τηρ, τωρ*: as, *ζώννυμι ζωστήρ, κοσμέω κοσμήτωρ*; in *σις*: as, *πράσσω πρᾶξις*; in *μα*: as, *πράσσω πρᾶγμα*; in *μός*: as, *ἁρπάζω ἁρπαγμός*; in *μη*: as, *γράφω γραμμή*; in *η*: as, *τέμνω τομή*; in *ος*: as, *τείνω τόνος.* (4) Adjectives from Verbs; in *τέος*: as, *λέγω λεκτέος*; in *τός*: as, *λέγω, λεκτός*; in *τικός*: as, *δείκνυμι δεικτικός*; in *ικος*: as, *γράφω γραφικός*; in *σιμος*: as, *ἰάομαι ἰάσιμος*; in *νος*: as, *στυγέω στυγνός*; in *ος*: as, *λείπω λοιπός*; in *μων*: as, *μιμνήσκω μνήμων.* (5) Adverbs from Adjectives: *βέβαι-ος βεβαί-ως*;

σοφ-ὸς σοφ-ῶς ; *πρέπων πρεπόντ-ως*. (6) Adverbs from Substantives: *δίκην, οἴκοι*. (7) Adverbs from Verbs: *ἄρδην, ἐγερτί*.

N. B. — Adverbs derived from Adjectives are compared in *ον* (or *ως*) and *α*: as, *σοφώτερον* or *σοφωτέρως, σοφώτατα*.

VII. ACCENTUATION.*

1. A word acute on the . . Ultima is called Oxytone.
2. . . . . Penultima . . . Paroxytone.
3. . . . . Antepenultima . Proparoxytone.
4. A word circumflexed on the Ultima is called Perispōmen.
5. . . . . Penultima . . . Properispōmen.

a. The circumflex can stand only on a Vowel long by nature.

b. A word can be Proparoxytone or Properispomen only when its Ultima is naturally short.

The diphthongs *αι* and *οι*, when final, are considered short, except in the Optative Mood of Verbs, and in Adverbs.

c. A Disyllabic word having the Ultima short and Penult. long by nature, is Properispomen: as, *σῶμα*.

I. Rule for Substantives, Adjectives, and Pronouns. — *The same syllable which is accented in the nominative will be accented, if possible, in all other cases, and in all genders: except*

a. 1st decl. The Genitive Plural is always Perispomen (*μουσῶν, ταμιῶν*).

Obs. — Oxytone Nouns not increasing will be Perispomen in Gen. and Dat. of all numbers (*ὁδὸς, ὁδοῦ, ὁδοῖς* ; *τιμὴ, τιμῆς, τιμῇ*).

b. 3d decl. Monosyllabic Nouns are Oxytone in Gen. and Dat. Sing. and Dat. Plur.; Perispomen in Gen. and Dat. Dual, and Gen. Plur. (*φρὴν, φρενὸς, φρενῶν, φρεσί*, but *φρένα, φρένες, φρένας*).

---

* Adapted from the Rev. E. Walford's Compendium.

II. Rule for Prepositions. — *Prepositions are generally oxytone: except that*

εἰs, ἐs, ἐν, ἐκ, ἐξ, have no accent; and ἕνεκα is Proparoxytone.
Disyllabic Prepositions are Paroxytone when they follow their case, except ἀνὰ and διά.

III. Rule for Adverbs. — *Adverbs follow, as nearly as possible, the accent of the Nouns from which they are derived;* as, σοφός, σοφῶς; βέβαιος, βεβαίως.

IV. Rule for Verbs. — *The verb throws back its accent as far as possible: except*

a Oxytone:
Participles in ὼs, εὶs, οὺs, and Aor. 2. Part. in ών: as, εἰδὼs, τυφθεὶs, διδοὺs, λαβών.

b. Paroxytone:

1. Inf. in έναι: as, εἰδέναι.
2. . . . Aor. 2. Mid. in έσθαι: as, λαβέσθαι.
3. . . . Aor. 1. Act. } whose penult is not a long vowel or
4. . . . Perf. Pass. } diphthong: as, τελέσαι, τετύφθαι.
5. Part. Perf. Pass. in μένος: as, τεθραμμένος.

c. Perispomen:

1. Inf. Aor. 2. Act. in εῖν: as, λαβεῖν.
2. Conjunctive of Verbs in μι and of Pass. Aorists in ῶ, ῇs, ῇ: as, τιθῶ, τυφθῇs, φανῇ.

d. Properispomen:

1. Conjunctive of Verbs in μι and of Aorists Passive in ῆτον, ῶμεν, ῆτε, ῶσι: as, ἱστῆτον, σταθῶμεν, φανῶσι.
2. Inf. Aor. 1. Act. } whose penult is a long vowel or di-
3. . . . Perf. Pass. } phthong: as, φιλῆσαι, πεπρᾶχθαι.

N. B. 1. The Accents of Contracted Verbs must be inferred from the observation, that the circumflex stands only upon the contraction of two syllables, of which one had the acute accent; and cannot appear on the penult, unless the ultima is short: as, τιμάει, τιμᾷ; τιμάοντας, τιμῶντας; but τίμαε, τίμα; τιμαόντων, τιμώντων.

2. The Liquid Fut. Act. and Mid. are regarded as contracted tenses.

V. I. Enclitics *throw back their accent on the preceding word, and become part of it* (ἄνθρωπός τις, σῶμά τι).

When the preceding word is paroxytone or perispomen, the accent of the Enclitic is lost: as, ἀνθρώπους τε, σοφοῦ περ. But after a paroxytone, disyllabic enclitics keep their own accent: as, ἀνθρώπου τινός.

List of Enclitics:—

1. πη, ποι, που, πω, πως, ποθέν, ποτέ, τις, when not interrogative.
2. γε, τε, κε, κεν, νυ, νυν, περ, τοι, μου, μοι, με.
3. σου, σοι, σε, ἕ, σφε, σφι, when not emphatic.
4. φημὶ and εἰμὶ in the Indic. Pres. (exc. φῄς, and εἶ).

II. Atones *or* Proclitics *are without accent.*

List of Atones:—

ὁ, ἡ, οἱ, αἱ (*the*); εἰ (*if*); εἰς, ἐς, ἐκ, ἐξ, ἐν; οὐ, οὐκ, οὐχ; ὡς (*as*).

An Atone at the end of a sentence takes an accent.

VI. The accent of the Nominative Case of Nouns in most instances must be learned by observation; but the following *general* rules may be useful:

α. Verbals in μα, σις, τήριον, τρον, τωρ Substantives in εια (except formed from verbs in εύω) Adjectives in τήριος, ιμος Compounded Adjectives	throw back their accent as far as possible.
β. Substantives in ια, and Verbals in τέος Adverbs in άκις, ίκα, and δην	are Paroxytone.
γ. Verbal Substantives in ὴ, μὸς, τὴρ, τὴς, τὺς Substantives in εὺς Adjectives in τὸς, κὸς, ρὸς, νὸς, ὴς	are Oxytone.

VII. Some words vary their accent with their meaning: as,

ἄγων, Part. of ἄγω	ἀγὼν, *a contest*
ἄλλα, Neut. Pl. of ἄλλος	ἀλλὰ, *but*
βίος, *life*	βιὸς, *a bow*
δῆμος, *people*	δημὸς, *fat*

εἶμι, *I shall go*		εἰμι or εἰμὶ, *I am*
θεὰ, *a goddess*		θέα, *a sight*
νόμος, *law*		νομὸς, *pasture*
σίγα, Imper. of σιγάω		σῖγα, *silently*
φῶς, *light*		φὼς, *a man*
αὐτὴ, *ipsa*	αὕτη, *hæc*	αὑτὴ, *eadem.*

ἦ, *surely, what?* ἤ, *or;* ἡ, Fem. Art.; ἥ, Fem. Rel.; ᾗ, Fem. Rel. Dat. or 2. Aor. Subj. of ἵημι; ᾖ, Subj. 3d Sing. of εἰμί; ἦ for ἦν, *I was*, or for ἔφη.

VIII. QUANTITY.

a. The *general* rules of Quantity are the same in Greek as in Latin. But when any *medial* Consonant (β, γ, δ) precedes λ, μ, or ν, it usually makes the preceding vowel long.

b. The *particular* Quantities of words will be learnt by observation and practice better than by rule. The laws of Greek Metres are, with some exceptions, the same as those of Latin.

IX. DIALECTS.

1. The Greek language was anciently spoken in Greece and its islands, and in the Greek colonies on the coasts of Italy, Sicily, Thrace, and Asia Minor. It was differently spoken and written in different places; and these different modes of speech are called Dialects.

2. The poet Homer wrote before the Greek Dialects were accurately distinguished. His language, in which we find the forms of all the subsequent Dialects, is called the Epic Dialect, as being peculiar to the Epic poets, who all imitated Homer. The other Dialects are:

(*a*)	The Æolic,	spoken by the	Æoles	and their	descendants.
(*b*)	Doric	—	Dores	—	—
(*c*)	Ionic	—	Iones	—	—
(*d*)	Attic	—	Athenians in Attica.		

The works of the greatest philosophers, orators, and historians (excepting Herodotus in Ionic), and those of the dramatic poets, are written in the Attic Dialect. This Dialect therefore claims the first place in the study of the Greek language. The lyric poets used the Æolic; the pastoral, the Doric dialect.

3. The chief peculiarities of the several Dialects are these:

(*a*) The Epic makes many changes for the convenience of rhythm: (1) ε for ει: as, ὠκέα for ὠκεῖα; (2) ε for η: as, εἴδετε for εἰδῆτε; (3) ει for ε: as, εἰν for ἐν; (4) η for ε: as, ἠΰτε for εὖτε; (5) αι for α: as, παραὶ for παρά; (6) ο for ω: as, εἴδομεν for εἰδῶμεν; (7) ο for ου: as, ἀελλόπος for ἀελλόπους; (8) ω for ο: as, Διώνυσος for Διόνυσος; (9) ου for ο: as, Οὔλυμπος for Ὄλυμπος; (10) οιο for οο or ου: as, βιοῖο for βιοῦ; (11) ου for υ: as, εἰλήλουθα for ἐλήλυθα; (12) η for αι: as, μούσῃσι for μούσαις. So it prefixes and inserts letters: as, ἐέρσῃ for ἔρσῃ, πολεμήϊος for πολέμιος, εἰσορόων for εἰσορῶν; rejects letters: as, εἰλήλουθμεν for εἰληλούθαμεν; especially the augment: as, λάβε for ἔλαβε; transposes them: as, θάρσος for θράσος; doubles Liquids and σ: as, ἔλλαβε for ἔλαβε, ὄμοσσα for ὄμοσα. So ὅττι for ὅτι. It also prefers in some words α to ε: as, τάμνω for τέμνω; in others ε to α: as, βέρεθρον for βάραθρον; in others η to α: as, ἰητὴρ for ἰατήρ.

(*b*) Æolic uses: (1) ε for ει, doubling the following Consonant: as, φαεννὸς for φαεινός; (2) αι for α: as, γελάσαις for γελάσας; (3) υ for ο: as, ὄνυμα for ὄνομα; (4) δ for γ: as, δα for γῆ; (5) γ for β: as, γλέφαρον for βλέφαρον; (6) π for μ, and δ for τ: as, πεδὰ for μετά; (7) ππ for μμ: as, ὄππατα for ὄμματα.

(*c*) Doric uses: (1) ᾱ for η: as, φάμα for φήμη; (2) ᾰ for ε: as, φρασὶ for φρεσί; (3) ε for ει: as, ἀείδεν for ἀείδειν; (4) η for ει: as, θαῤῥῆν for θαῤῥεῖν; (5) ω for ου: as, λόγως for λόγους; (6) οι for ου: as, Μοῖσα for μοῦσα; (7) αι for α: as, γελάσαις for γελάσας; (8) κ for τ: as, ποκὰ for ποτέ; (9) ν for λ: as, ἦνθες for ἦλθες; (10) τ for κ: as, τῆνος for κῆνος; (11) τ for σ: as, φατὶ for φησί; (12) σδ for ζ: as, τυρίσδεν for συρίζειν; (13) ντ for σ: as, φαντὶ for φασί. It contracts εο into ευ: as, φιλεῦντα for φιλέοντα; rejects ο and ω after α: as, Ἀρκεσίλας for Ἀρκεσίλαος, Ποσειδᾶν for Ποσειδάων.

(*d*) The Ionic Dialect of Herodotus has some peculiarities in common with the Epic: as, ε for α, ε for ει, α for ε, η for ᾱ, ου for ο, η for αι, and others: as, (1) α for η: as, μεσαμβρίη for μεσημβρία;

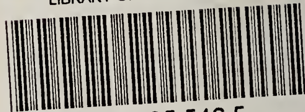
(2) ι for ε : as, ἰστίη for ἑστία; (3) ο for ω : as, ζοή for ζωή; (4) ω for ου : as, ὦν for οὖν; (5) ην and ων for αυ : as, νηῦς for ναῦς, ἑωυτοῦ for ἑαυτοῦ; (6) κ for π : as, κοῖος for ποῖος; (7) smooth breathings and letters for rough: as, δέκομαι for δέχομαι. It transposes the aspirate: as, κιθών for χιτών; contracts εο into ευ : as, πλεῦνες for πλέονες; οη into ω : as, βώσας for βοήσας; rejects them: as, ὁρτή for ἑορτή; inserts ε : as, χρεώμενος for χρώμενος; changes νται, ντο, of Perf. and Plup. P., into ατ : as, πεπείθαται for πέπειθ-νται; also ηνται or αυται into εαται, ηντο or αντο into εατο : as, οἰκέαται for ᾤκηνται, ἱστέατο for ἵσταντο; sometimes οντο into εατο : as, ἐβουλέατο for ἐβούλοντο. Generally it prefers soft and flowing sounds; resolves diphthongs and contractions; though in some words it contracts where the Attic does not: as, ἱρός for ἱερός.

(*e*) The Attic Dialect was either Old or New. The Old Attic is taken as the foundation of Greek grammar. The New uses: (1) η for ει : as, ἱππῆς for ἱππεῖς; (2) ῤῥ for ρσ : as, θαῤῥεῖν for θαρσεῖν; (3) ττ for σσ : as, πράττω for πράσσω.

Some words occur belonging to other and less important dialects: Bœotic, Laconic, Macedonic, &c.

THE END.

London:
Spottiswoode and Shaw,
New-street-Square.

LIBRARY OF CONGRESS
0 003 035 546 5